ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
10
ΙΟΥΝΙΟΥ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2
Ἐκδίδεται κατά Παρασκευήν
ΕΤΟΣ Α'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 22

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δρ. 100
» ἑξάμ. » 60
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία £ 1 -|-
Αἱ συνδρομαὶ καὶ πάντα τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς τὸ περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΑΘΗΝΑΙ, 1938 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 - ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 52.642 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ 8 ΤΗΛ. 25.861

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ ἀθλητισμός καὶ ἡ Νεολαία

Ἀθληταὶ καὶ ἀθλήτριαι,

Συνηθροίσθητε ἐδῶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὸ τὸν ὡραιον Ἀττικὸν οὐρανόν, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης, ἐπεδείξατε σήμερον τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν νεότητά σας ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως μας διὰ μιᾶς μεγαλειώδους παρελάσεως. (Ἐνθουσιώδεις καὶ παρατεταμέναι ζητωκραυγαί: Ζήτω ὁ Βασιλεύς). Καὶ τώρα ἤλθατε ἐδῶ νὰ μοῦ κάμετε τὴν τιμὴν νὰ μὲ χαιρετίσετε μὲ αἰσθήματα ἐνθουσιασμοῦ, τὰ ὁποῖα βεβαίως μὲ συγκινοῦν, ὅπως καὶ οἱ λόγοι τοῦ κ. Ὑπουργοῦ-Διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης, ὁ ὁποῖος ὡμίλησεν ἐκ μέρους ὅλων ὑμῶν, διαδηλῶν τὰ κοινὰ αἰσθήματα ὅλων σας. (Ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαί: Ζήτω ὁ Μεταξᾶς. Ζήτω ὁ Ἀρχηγός). Χαίρομαι δι' ὅλα αὐτὰ καὶ σᾶς εὐχαριστῶ. Εἶμαι συγχρόνως ὅμως καὶ ὑπερήφανος ὄχι δι' ἐμέ, ἀλλὰ διὰ σας. Διότι ἡ μεγαλειώδης αὐτὴ συγκέντρωσις καὶ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα διαδηλώνετε, ἔχουν ἕνα βαθύτερον νόημα: Ὅτι ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς ἔχει ἀποκτήσει ἤδη περιεχόμενον ἠθικὸν καὶ ἰδανικὰ καὶ θέτει τὸν ἑαυτόν του καὶ τὰ σώματα τῶν ἀθλητῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ ἰδανικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ τὸ σημερινὸν Ἐθνικὸν Κράτος. (Παρατεταμέναι ζητωκραυγαί). Ἔτσι ἐπλησιάσατε πρὸς τὸν ἀρχαῖον πρότυπον. Διότι ὁ ἀθλητισμὸς ἄλλοτε εἰς τὰς ἐποχὰς τῆς ἀκμῆς του δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ παρασκευάζῃ ἀγωνιστὰς διὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἑλληνικοὺς ἀγῶνας, οὔτε καὶ ἐπεδίωκε τὰ διεθνῆ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ρεκόρ. Σκοπὸν εἶχε νὰ παρασκευάζῃ ὅλους τοὺς πολίτας διὰ φυσικῆς προπαρασκευῆς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σκοπῶν τῶν πολιτειῶν καὶ πρὸ πάντων τῶν ἰδανικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μόνον ὅταν ἔπεσαν αἱ πολιτεῖαι ἐκεῖναι καὶ τὰ ἰδανικὰ καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰ καὶ ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμός, τότε καὶ ὁ ἀθλητισμὸς ἐφυτοζώησε διὰ κάμποσον καιρόν, ἕως ὅτου κατήντησεν αὐτὸς σκοπὸς τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τίποτε ἄλλο.

Τώρα ἐσεῖς, νέοι καὶ νέαι, ἀθληταὶ καὶ ἀθλήτριαι, ποὺ ἤλθατε ἐδῶ μὲ τὸν σκοπὸν ὄχι τῆς ἐπιδιώξεως διεθνῶν ρεκόρ, οὔτε τῆς νίκης εἰς παγκόσμια ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα, ἄλλα μὲ τοὺς ἐσωτερικοὺς σκοποὺς νὰ δημιουργήσετε μίαν νέαν ἑλληνικὴν νεότητα, στηριζομένην καὶ βασιζομένην ἐπὶ σωμάτων ὑγιῶν, τὰ ὁποῖα νὰ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν ψυχῶν ἀλκίμων πρὸς ὑπηρεσίαν ὄχι τῶν οἱωνδήποτε σκοπῶν καὶ ἰδανικῶν, ἀλλὰ τῶν ὡρισμένων σκοπῶν καὶ ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖ τὸ σημερινὸν Ἐθνικὸν Κράτος, τώρα ἐσεῖς βαίνετε πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἰδεῶδες. (Ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα παρατεταμένα). Καὶ ἔτσι εἰς τὸν χαιρετισμὸν σας ἀπαντῶ καὶ ἐγώ. Εὔχομαι ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς νὰ μὴ θεωρήσῃ σκοπόν του τὴν ἐπιδίωξιν ρεκὸρ εἰς διεθνῆ ἀγωνίσματα. Εὔχομαι νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι ἡ νίκη ἑνὸς Ἕλληνος πρωταθλητοῦ ἀποτελεῖ νίκην τῆς Ἑλλάδος. Εὔχομαι ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμός, τοῦ ὁποίου σεῖς εἶσθε οἱ πρωτοπόροι, νὰ εἰσδύσῃ εἰς ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ γίνουν ὅλοι οἱ νέοι Ἕλληνες, νὰ γίνουν ἀθληταὶ μὲ σώματα ἄλκιμα καὶ μὲ ψυχὲς γερὲς καὶ νὰ ἐμποτισθοῦν μὲ τὰ ἰδανικὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἐθνικὸν Κράτος. Τότε καὶ μόνον θὰ ἔχῃ νικήσῃ ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς καὶ τότε ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀποβῇ νικήτρια. (Ζωηραὶ ἐπευφημίαι). Εἰς σας ἐναπόκειται τὸ ἔργον αὐτό. Σεῖς εἶσθε ἡ μαγιὰ μέσα εἰς τὴν ζύμην τῆς Ἑλλάδος. Σεῖς ἔχετε νὰ προπαγανδίσετε καὶ νὰ διαδώσετε τὸ ἰδανικὸν αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶνε το ἀρχαῖον ἰδανικὸν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἐγὼ προοιωνιζόμενος αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν νίκην, ὅπως τὴν περιέγραψα, τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, σας χαιρετίζω, ἀγαπητοί μου ἀθληταὶ καὶ ἀγαπηταί μου ἀθλήτριαι, καὶ σας εὔχομαι μὲ ὅλην μου τὴν ψυχὴν τὴν ἐπιτυχίαν ἐκείνην, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐγὼ θὰ εἶμαι ὑπερήφανος, διότι θὰ εἶμαι ἐν μέρει συμμέτοχος. Καὶ σας ἀναφωνῶ: Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Ἀθλητισμός. (Ἀτελείωτοι ζητωκραυγαὶ ἐκάλυψαν τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶ).

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΥΠΟ ΝΟΒΟΥΣ

Διερχόμεθα μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὸ κύριο χαρακτηριστικό της εἶναι ἡ μὲ κάθε τρόπο ἐκδηλουμένη τάσις πρὸς ὀργάνωσιν. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου τυχαῖο κι' οὔτε ὀφείλεται σὲ «μυστηριώδη αἴτια».

Εἶναι ἁπλούστατα μιὰ ἀνάγκη τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ πραγματικότης καὶ τὴν πραγματικότητα αὐτὴ δὲν μπορεῖ κανένας νὰ τὴν παραγνωρίζῃ. Ἂν τὴν παραγνωρίσῃ κανεὶς ἡ πραγματικότης αὐτὴ θὰ τὸν τιμωρήσῃ καὶ μάλιστα μὲ τὸν πιὸ σκληρὸ κι' ὀδυνηρὸ τρόπο.

❁

Τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου μὲ τὴν τεραστίαν δύναμιν τῆς μεταβολῆς τῶν πάντων κατέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς ὀργανώσεως τόσο ἐπιτακτική, τόσο ἀπαραίτητη γιὰ τὴν κανονικὴ λειτουργία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ πιὰ νὰ ἐννοηθῇ μιὰ κοινωνία χωρὶς μιὰ συστηματικὴ ὀργανωμένη ζωὴ τῶν ἀτόμων ποὺ τὴν ἀποτελοῦν. Οἱ ἐκδηλώσεις τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς ζωῆς εἶναι τόσο πολλές, τόσο πολυσύνθετες, τόσο πολύπλοκες, ὥστε ἂν τὶς ἀφήσουμε νὰ τραβοῦν τὸν δρόμο τους μὲ τὴν στοιχειώδη καὶ τυφλὴ ὁρμή τους, θὰ μᾶς φέρουν σ ἕνα τραγικὸ ἀδιέξοδο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ εἶναι δυσκολώτατο ἂν ὄχι ἀδύνατο νὰ σωθοῦμε. Ἡ ἀναρχουμένη ἐκδήλωσις τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν κάτω ἀπὸ τὴν γοργὴ καὶ βίαιη μέχρις ἑνὸς σημείου φορὰ τῆς πραγματικότητος, ὁδηγεῖ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴ πρὸς τὴν καταστροφή.

★

Τὸ καθῆκον τῆς νεολαίας εἶναι νὰ προλάβῃ τὴν καταστροφὴ αὐτὴ καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ δὲν μας φαίνεται τόσο δύσκολη ἂν ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας τὸ σοφὸ ρητὸ ποὺ λέγει «ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός».

Ἀλλὰ ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀρχὴ ποὺ κατὰ τὴν γνώμην ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἔχει ἤδη γίνει;

Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ ὁποίου τὰς θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς ἀρχὰς ἀνέπτυξε σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὶς ἄκουσαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὅπου κι' ἂν βρίσκωνται, ὁ Ἀρχηγός του.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς δὲν εἶχε μόνο ἀντιληφθῆ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἔπασχε. Αὐτὸ τὸ νοιώθουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Καταλάβαιναν πὼς «τὰ πράγματα δὲν πήγαιναν καλά», πὼς κάτι τὸ σάπιο ὑπῆρχε μεταξύ μας ποὺ μᾶς ἐμπόδιζε νὰ προχωρήσουμε πρὸς τὰ μπρός, νὰ ἀναπτυχθοῦμε, νὰ προοδεύσωμε καὶ νὰ εὐημερήσωμε.

Ποιὸ ὅμως ἦταν αὐτὸ τὸ σάπιο; Ἀπὸ τί ἔπασχε ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία; Ποιὰ ἦταν ἡ ἀρρώστεια ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑπέφερε ὁ κοινωνικὸς ὀργανισμὸς τῆς χώρας μας;

Γιὰ νὰ θεωρηθῇ ἕνας γιατρὸς καλὸς ἐπιστήμων δὲν ἀρκεῖ μόνο νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἕνας ὀργανισμὸς εἶναι ἄρρωστος. Πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ διαγνώσῃ καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀρρώστειας. Ἀλλὰ οὔτε καὶ αὐτὸ φθάνει. Μαζὶ μὲ τὴν ἀκριβῆ διάγνωσιν θὰ πρέπει νὰ ξεύρῃ καὶ τὸ φάρμακο ποὺ χρειάζεται ὁ ἀσθενὴς καὶ νὰ ξεύρῃ ἀκόμη καὶ τὸν τρόπο θεραπείας στὸν ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ὁ ἄρρωστος.

Μόνον ὅταν ἔχῃ αὐτὲς τὶς ἱκανότητες μπορεῖ νὰ θεωρῆται καλὸς γιατρός.

★

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς στάθηκε, σὰν ἀληθινὸς καλὸς γιατρός, δίπλα στὴν ἄρρωστη ἑλληνικὴ κοινωνία. Τὴν σφυγμομέτρησε, τὴν ἀκροάστηκε, τὴν ἐξήτασε μὲ προσοχή, μελέτησε τὰ συμπτώματα καὶ κατέληξε στὴν ἀπόλυτη ὀρθὴ διάγνωσίν του.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἔπασχε ἀπὸ κακοηθεστάτην ἀνοργανωσιὰ μὲ ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνες ἐκδηλώσεις ἀναρχίας σὲ ὅλα της τὰ συνθετικὰ μέρη. Ὁ ὀργανισμός της λειτουργοῦσε κακῶς, κάκιστα κι' ἀνταφίνονταν στὴν κατάστασι ἐκείνη, χωρὶς ἄλλο θὰ παρέλυε, θὰ ἐξεμηδενίζετο ἀπὸ καλπάζουσαν ἀναρχίαν.

Ἔτσι ἡ διάγνωσις εἶχε γίνει μὲ τὸν ἀσφαλῆ, ἀκριβέστερο καὶ θετικώτερο τρόπο. Τὸ συμπέρασμα ἦτο ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ παταχθῇ τὸ κακὸ στὴ ρίζα του. Νὰ ξεκαθαρισθῇ μιὰ γιὰ πάντα, ὥστε νὰ μπορέσῃ ὁ ἐθνικὸς καὶ κοινωνικός μας ὀργανισμὸς νὰ ἀναπνεύσῃ, νὰ ἀνακτήσῃ τὶς δυνάμεις του, νὰ τὶς μεγαλώσῃ αὐτὲς τὶς δυνάμεις του γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ διατηρήσῃ καὶ ἐπεκτείνῃ τὴν θέσιν του κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη.

Γι' αὐτὸ ἦταν ἀνάγκη νὰ βρεθῇ τὸ δραστικὸ φάρμακο τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν καταβολὴ ὅλης τῆς δραστηριότητος τοῦ ἔθνους γιὰ τὴν ριζικὴ ἀναδιοργάνωσι τῆς ζωῆς μας πάνω στὴ βάσι τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐποχῆς ποὺ διερχόμεθα, μιᾶς ἐποχῆς ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μεταίχμιο — μιὰ μεταβατικὴ περίοδο — γιὰ ἕνα ἀληθινὰ ἀντάξιο γιὰ τὸ ἔθνος μας μέλλον.

★

Εἴπαμε ὅτι τὸ φάρμακο εἶναι ἡ καταβολὴ ὅλης τῆς ἐθνικῆς μας δραστηριότητος, εἴπαμε ὅμως ἀκόμη ὅτι στὴν ὅλη αὐτὴ ἐθνικὴ προσπάθεια ἡ νεολαία θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρωτοπορεία, γιατὶ ἡ ζωτικότης της, ὁ ἐνθουσιασμός της, τὸ θάρρος της καὶ ἡ ἀκόμαστη θέλησίς της εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ πολύτιμα στοιχεῖα πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὑπέρλαμπρου ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος.

Τὰ θεμέλια αὐτὰ τοῦ οἰκοδομήματος ἔχουν πειὰ τεθῆ ἀπὸ τὸ στιβαρὸ χέρι τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους τῆς 14ης Αὐγούστου καὶ τὰ θεμέλια αὐτὰ εἶναι στερεώτατα, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ σηκώσουν τὸν ὄγκον τῆς ὀργανωτικῆς προσπαθείας.

Δηλαδὴ ἡ ἀρχὴ ἔγινε κι' αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἐπετεύχθη τὸ ἥμισυ τοῦ παντός. Τώρα ἡ ἐθνική μας νεολαία καλεῖται νὰ σηκώσῃ τὸ ἀνάλογο πρὸς τὴν δυναμικότητά της — κι' αὐτὴ εἶναι ἀνεξάντλητη — μερίδιο τῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως.

Οἱ νέοι Ἕλληνες θὰ πρέπει νὰ ἐνστερνισθοῦν, νὰ κάμουν ὑπολύτως δικές τους τὶς ἀρχὲς ποὺ διεκήρυξε ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς. Εἶναι ἀρχὲς ποὺ δὲν ἐξυπηρετοῦν τὸ καλὸ καὶ τὴν εὐδαιμονία μιᾶς μόνο κοινωνικῆς κατηγορίας, ἀλλὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο.

Τὸ σύνθημα τῆς νεολαίας θὰ πρέπει νὰ εἶναι: ἡ ὀργάνωσις πάνω στὰ διδάγματα τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ μας, ὁ ὁποῖος σὲ τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα ἔκαμε τόσο μεγάλα ἔργα.

Ἕνα ἀπὸ τὰ τμήματα ἀθλητριῶν τῆς Ε.Ο.Ν. χειροκροτηθὲν ἰδιαίτερως κατὰ τὴν ἀθλητικὴν παρέλασιν.

ΣΑΣ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Τὸ ἀηδόνι τῆς Πεντέλης

Ἀγαπητά μου ἐγγόνια,

Θάχετε ἀκούσει τὸν «Ἅη-Γιώργη τοῦ Καρύτση», τὴν μεγάλη ἐκκλησία τῆς Ἀθήνας. Γιατὶ ὠνομάστηκε ἔτσι; Εἶναι φανερὸ πὼς κάποια οἰκογένεια «Καρύτση» ἔχει δώσει τὸ ὄνομά της. Καὶ στὴν οἰκογένεια αὐτή, μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες, ἄλλοτε—στὰ πολὺ παλιὰ χρόνια—ἀθηναϊκὲς οἰκογένειες, ἐκτὸς ἀπὸ ἄλλα μέλη λιγώτερα γνωστά, ἀνήκει καὶ ὁ περίφημος μελογράφος τῆς Ἐκκλησίας Θεοφάνης Καρύκης ἢ Καρύτσης, κατὰ τὸ τοπικὸ ἰδίωμα.

Ποιὸς εἶναι ὁ θρυλικὸς Καρύκης ρωτῆστε τὰ ρουμάνια καὶ τὰ πεῦκα τῆς Πεντέλης νὰ σᾶς τὸ ποῦν. Τὶς νύχτες, ξαπλωμένος κάτω ἀπ' τὰ βαθύσκια πλατάνια τῆς ρεμματιας τοῦ παλαιοῦ μοναστηριοῦ τῆς «Νταοῦ», στὴν Πεντέλη, ὁ ἡγούμενος Θεοφάνης Καρύκης συναγωνίζεται μὲ τ' ἄπειρα ἀηδόνια στὸ τραγοῦδι. Τὴν ἡμέρα ψέλνει στὸ μοναστῆρι καὶ σπάει τὰ τζάμια. Ἀτέλειωτοι εἶναι οἱ θρῦλοι γιὰ τὴ φωνὴ τοῦ Καρύκη. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ, ἴσως, φανῇ παράξενο εἶναι τὸ ὅτι στὴν ὑπέροχη φωνὴ του χρωστάει τὴ δυστυχία καὶ τέλος τὴν καταστροφή του.

Ἡ φιλομάθεια, ἡ εὐσέβεια, ὁ ζῆλος τοῦ Καρύκη καὶ πρὸ παντὸς ἡ φωνή του τὸν φέρνουν ἀπὸ τὸ μοναστῆρι τῆς Πεντέλης πρωτοψάλτη τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας στὴν Κωνσταντινούπολι. Ἐκεῖ διεπράχθη τὸ... «φρικτὸν λάθος». Βρισκόμαστε κοντὰ στὸ τέλος τοῦ δέκατου ἕκτου αἰῶνος. Ἡ Πόλη ἔχει γεμίσει τζαμιὰ καὶ μουεζίνηδες. Οἱ θαυμαστὲς τοῦ Καρύκη τὸν πείθουν νὰ ἀνέβῃ, ἀγνώριστος τὰ μεσάνυχτα στὸ μιναρὲ καὶ νὰ τραγουδήσῃ τὴν προσευχὴ τοῦ μουεζίνη γιὰ νὰ καταπλήξῃ τοὺς κατοίκους μὲ τὴ φωνή του.

Περνᾶνε χρόνια. Ὁ σοφὸς Καρύκης γίνεται «Λογοθέτης», ἀργότερα ἐκλέγεται Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως, μετατίθεται ὡς Μητροπολίτης στὴν Ἀθήνα, γίνεται Συνοδικὸς κι' ὅταν πέθανε ὁ Πατριάρχης, διωρίσθη Τοποτηρητὴς τοῦ Θρόνου. Ὑποψήφιος Πατριάρχης εἶναι ὁ πολὺς Μελέτιος Πηγᾶς, ὁ «ὑπέροχος ἱεράρχης καὶ φιλόσοφος». Ἀλλὰ ὁ τελευταῖος δὲν δέχεται κι' ἔτσι γίνεται Πατριάρχης ὁ Θεοφάνης Καρύκης.

Ἀγαπητά μου ἐγγόνια,

Νᾶχετε πάντα στὸ μυαλό σας τὸ δέντρο ποὺ ὅσο μεγαλύτερο εἶναι τόσο περισσότερη σκιὰ δίνει. Καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὸ μεγαλεῖο του. Θυμηθῆτε τὸν Ἀριστείδη τὸ «Δίκαιος. Πλῆθος καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ θρυλικοῦ Πατριάρχη θυμοῦνται τό...«Φρικτὸν λάθος». Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ὁ σημερινὸς Πατριάρχης ὕμνησε ἀπὸ ἕνα μιναρὲ τὸν Μωάμεθ. Ἐλέγχεται ὡς ἀνάξιος, ὁ εὐσεβέστερος τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀηδόνι τῆς Πεντέλης, «Εἶναι ἡ νὺξ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τοῦ ἔτους 1597. Ὁ Πατριάρχης Θεοφάνης Καρύκης ἐνδύεται ἐν τῷ ἱερῷ. Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ Πηγᾶ μετὰ τῶν ἀντιπάλων τοῦ Πατριάρχου ἀνωτέρων κληρικῶν ἀκούονται δριμύταται πάλιν. Ὁ Καρύκης στενοχωρεῖται, πάσχει καὶ πίπτει εἰς τὸν ἱερὸν νεκρός».

Ἀπὸ τότε τὰ ἀηδόνια τῆς Πεντέλης τραγουδοῦν πένθιμα.

Σᾶς φιλῶ

Ο ΠΑΠΠΟΥ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1-Τόμα
ΗΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 36000

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΝΕΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Μεσ' απ' τα βάθη της καρδιάς,
βροντοφωνεί το κήρυγμα στη νειότη,
Κ' είπε η φωνή, μάς μάνναις
Ίστορικής π' αντιλαλεί κι' ακούγεται σε όλα τα παιδιά της, στις πόλεις, στά νησιά και στά χωριά της.

Νεότης Ελληνική! Εσύ που επί αιώνας τώρα προετοιμάζεις δ,τι μεγάλο και άφθαστο υπάρχει μέσ' το πνεύμα τος πνεύματος και της ψυχής, σήμερα καλείσαι γιά μιά ακόμη φορά νά τρέξης ν' ανωνατήρις νά σηκώσης ψηλά, πολύ ψηλά τό μεγαλείο της χώρας σου.

«Η σκιά τοῦ μεγάλου Βασιλιᾶ σέ μιά μεγάλη καί τραυή ἰδέα σέ ἐμπνέει. Τό σπιβαρό χέρι τοῦ Ἔθνους σέ Κυβερνήτου σέ ὁδηγεῖ. Καί σύ σήμερα βαδίζεις, ὦ εὐτυχισμένη γενεά τό ζηλεμένο δρόμο πού χρόνια τώρα γύρευες νά βρῆς. Τό δρόμο που θά σέ ὁδηγήσῃ στὴν εὐτυχία, στή χαρά, στή δόξα».

Ανάπνευσε βαθειά τ' μυρωμένο κ' άγνό της άέρι πού θά ζωογονήσῃ τὴν ψυχή σου, πού μολυσμένη ἀπμόσφαιρα μὲ τὰ θανατηφόρα κ' ἐλεεινά κηρύγματά της σοῦ δηλητηρίαζε κρυφά-κρυφά ὅ,τι μεγάλο, ξάστερο, καί λαιμπερό ἔχεις κληρονομήσει ἀπό τούς ἥρωας τῆς φυλῆς σου...

Κι' ἡ νειότη σάν τὴν ἄκουσε τὴ βροντερή φωνή της, ξυπνᾶ καί βλέπει χαρωπή, τρέχει κοντά της μαζεμένη. Καί περήφανη τώρα πιά, μὲ τὴ φωνή τῆς πατρίδας, βαδίζει γιά τὸ μεγάλο της ἔργο.

ΒΟΥΛΑ Γ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

(Ἀφιερωμένο στὸν δημιουργό τῆς 4ης Αὐγούστου)

Τετάρτη Αὐγούστου χάραχε γλυκά
κοὶ ρόδιν' ἁπλωνονταν τά θυ·άνια
στοὺς κάμπους, στὶς πλαγιές καὶ
(στά βουνά·
Φῶς νέου χρησμοῦ ψηλά στά οὐρά-
(νια.

Στὶ φῶς σου, ὦ νέα αὐγή, λουσμέ-
(νοι,
μὲ τὴ ψυχή καθάρια καὶ ἀγνή
μ' ἐλπίδες καὶ μ' ὀνείρατα ντυμέ-
(νη,
στὸ νέο δρόμο πᾶμε οἱ ζηλευτοί.

Καὶ πᾶμε θαυμωμένοι ἀπὸ τὴ λάμ-
(ψη
τοῦ ὄνειρου ποὺ εἴδαμε βαθειά,
τὴ δόξα τῆς Ἑλλάδας μας νὰ λάμ-
(ψῃ
νὰ κάνουμε, περήφανοι ξανά.

Ν. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΡΟΣ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ

Τώρα ποὺ μείς τὰ Ἑλληνόπουλα ξυπνήσαμε ἀπὸ τὴν νάρκη, ποὺ μας εἶχε ρίξει ὁ καταστρεπτικός κοσμοπολιτισμός, καὶ ὀλισμός, τώρα ποὺ ὁλοι νέοι καὶ νέες, κάτω ἀπὸ τὴν ἰδια σημαία, μὲ τὴν πνοὴν ποὺ ἐφύσησε στὶς νεαρές καὶ ἀθῶες μας ψυχές, ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός μας, τώρα ἀτενίζομεν μὲ θάρρος τὸ μέλλον καὶ τὸ ἰδικόν μας καὶ τῆς Πατρίδος μας καὶ τῆς Φυλῆς μας ὁλοκλήρου.

Στὶς ἀδιάσπαστες πλέον φάλαγγές μας, τ' ἀρχίσαμεν ὅλοι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος, νὰ καταρτίζωμεν, καμμία δύναμις δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ βαδίσωμεν στὴ μεγάλη λεωφόρο τῶν πετρωμένων τῆς Φυλῆς μας. Τὸ παράδειγμα τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, ὁ Μαραθών, αἱ Θερμοπύλαι, τὸ Σοῦλι, ἡ Ἀλαμάνα, τὸ Μπιζάνι, τὸ Κιλκίς, ἡ Κρέονα καὶ ἡ Τζουμαγιά θὰ μᾶς φωτίζουν εἰς τὸν δρόμον μας. Ἡ ὡραία μας Πατρίδα, μὲ τὸν καταγάλανό της οὐρανό, τὴν ἱστορία καὶ τὸν πολιτισμό της, θὰ εἶνε εἰς τὸ ἑξῆς γιὰ μᾶς, ὅλους μιᾶς κροῦς καὶ μεγάλους ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς μας.

Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἑνὸς μεγάλου Βασιλιᾶ καὶ ἑνὸς σιδηροῦ Κυβερνήτου ἀρχίζει ἡ δημιουργία μιᾶς νέας μεγάλης Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς τρίτου πολιτισμοῦ, τοῦ τρίτου κατὰ σειράν. Ἐργάται αὐτῶν θὰ εἶμεθα ἡμεῖς ἰδίως οἱ νέοι καὶ νέες μὲ τὰ

Σκαπανεῖς καὶ σκαπάνισσαι τοῦ τμήματος Ε.Ο.Ν. Σωτείρας — Ἐδέσσης εἰς μίαν ἐκδρομὴν των εἰς Ἔδεσσαν ὅπου ἐστεψαν τὸ ἡρῶον τῶν πεσόντων.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Διασκευή κ. ΜΙΧ. ΚΟΚΚΑΛΗ

Ἦταν στὴν τετάρτη τοῦ Δημοτικοῦ. Ἕνα παιδί χαριτωμένο, δώδεκα μονάχα χρονῶν, μὲ μαῦρα μαλλιά καὶ κάτασπρο πρόσωπο, γυιὸς ἑνὸς αἰδηροδρομικοῦ ὀπαλλήλου, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ εἶχε μεγάλην οἰκογένεια καὶ μικρὸ μισθό, ἐζοῦσε πολὺ στενόχωρα.

Ὁ πατέρας του τὸν ἀγαποῦσε πολὺ καὶ ἦταν καλὸς μαζί του. Ἐπιεικὴς σὲ ὅλα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ζητήματα τοῦ σχολείου. Σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶχε πολλὲς ἀπαιτήσεις καὶ ἦταν πολὺ αὐστηρός, γιατὶ τὸ παιδὶ ἔπρεπε νὰ δουλέψῃ γρήγορα γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὸ σπίτι. Καὶ γιὰ νὰ γίνουν αὐτὰ ἔπρεπε νὰ κουραστῇ πολύ.

Ἂν καὶ τὸ παιδὶ ἐμελετοῦσε, ὁ πατέρας δὲν ἔπαυε νὰ τὸ συμβουλεύῃ νὰ εἶνε ἐπιμελές. Ἤταν ἀρκετὰ ἠλικιωμένος ὁ πατέρας καὶ ἡ πολλὴ ἐργασία τὸν εἶχε γεράσει πρὶν τῆς ὥρας. Γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὶς ἀνάγκες τοῦ σπιτιοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τακτική του ἐργασία ἔπαιρνε καὶ στὸ σπίτι ἄλλες γραφικὲς δουλειὲς καὶ περνοῦσε ἀρκετὲς ὧρες τῆς νύχτας στὸ γράψιμο. Τώρα τελευταῖα ἔχεν ἀναλάβει ἀπὸ ἕναν ἐκδοτικὸν οἶκον ποὺ ἐξέδιδε ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, νὰ γράφῃ σὲ ταινίες τὶς διευθύνσεις τῶν συνδρομητῶν, κ' ἐκέρδιζε πενῆντα φράγκα κάθε πεντακόσιες ταινίες.

Αὐτὴ ὅμως ἡ ἐργασία τὸν ἐκούραζε πολὺ καὶ συχνὰ τὸν ἄκουαν στὸ τραπέζι νὰ παραπονῆται :

— Πᾶνε τὰ μάτια μου, Ἔλεγε. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ τῆς νύχτας μὲ σκοτώνει.

Τὸ παιδί του εἶπε μιὰ μέρα :

— Πατέρα, ἀφησέ με νὰ ἐργάζωμαι ἐγὼ γιὰ σένα. Ὁ γραφικός μου χαρακτήρας εἶνε ὅμοιος μὲ τὸν δικόν σου, τὸ ξέρεις.

— Ὄχι παιδί μου, τοῦ ἀπάντησε ὁ πατέρας. Ἐσὺ πρέπει νὰ μελετᾶς. Τὰ μαθήματά σου εἶνε πιὸ σπουδαῖα ἀπ' τὶς ταινίες μου. Θὰ εἶχα τύψεις ἂν σοῦ ἔκλεβα μιὰν ὥρα ἀπὸ τὴν μελέτη. Σ' εὐχαριστῶ, ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας καὶ μὲ ἐφόδιο τὴν πίστιν, τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν πειθαρχίαν μας. Ὄχι μόνον δὲν θὰ διαψεύσωμεν τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς προσδοκίας τῶν μεγάλων ἀρχηγῶν μας, ἀλλὰ καὶ θὰ δείξωμεν ὅτι πράγματι εἰμεθα ἄξιοι ἀπόγονοι των προγόνων μας.

«Ἀμὲς δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες».

ΚΑΙΤΗ ΑΘ. ΠΑΛΕΤΣΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡ Ἑταιρεία τῶν Γάλλων Συγγραφέων θά ἑορτάσῃ ἐφέτος τὴν ἑκατονταετηρίδα της. Ἡ Ἑταιρεία ἱδρύθη ἐπισήμως τὴν 1ην Ἰουνίου 1838 ὅτε κατηρτίσθη καὶ τὸ πρῶτον *διοικητικὸν συμβούλιον, τοῦ ὁποίου πρόεδρος ὁ φρενησιανὸς Βιλλεμαίν.* Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἑταιρείας ἀνῆκει εἰς τὸν Μπαλζάκ, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν γνωστὴν «ἐπιστολὴν του πρὸς τοὺς Γάλλους συγγραφεῖς τοῦ 19ου αἰῶνος» ἔγραψε μεταξὺ ἄλλων τά ἑξῆς: «*Ἡ σωτηρία μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους καὶ θὰ προγματοποιηθῇ διά τῆς ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων μας καὶ τῆς δυνάμεώς μας*». Τὴν ἰδέαν ἐν τούτοις ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ Λουΐ Ντενοσαγιέ, διευθυντὴς τοῦ «Σαριβαρὶ», ὁ ὁποῖος τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1837, ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς Ἑταιρείας. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1838, συνεκροτήθη ἡ πρώτη γενικὴ συνέλευσις. Ὁ Ντενοσαγιὲ συνεκέντρωσε 84 ψήφους. Ὁ Βιλλεμαὶν 84, ὁ Βίκτωρ Ὀλγκὸ 78, ὁ Λαμεναὶ 77, ὁ Ἀρακκὸ 74, ὁ Δουμᾶς πατὴρ 71, ὁ Λέων Γκοζλάν 69. Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἶχεν ὁρισθῆ εἰς 20 φράγκα, ποσὸν σημαντικὸν διὰ τὴν ἐποχήν. Τὴν 1ην Ἰουνίου 1838 συνεκροτήθη τὸ πρῶτον διοικητικὸν συμβούλιον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ντενοσαγιέ. Σήμερον ἡ Ἑταιρεία ἀριθμεῖ 1066 τακτικὰ μέλη καὶ 3600 ἔκτακτα. Ἡ ἑπέτειος θὲ ἑορτασθῇ μετὰ πάσης ἐπισημότητος. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ καλέσῃ τὰ μέλη εἰς «γεύματον πάρτυ» εἰς τοὺς κήπους τῶν Ἠλυσίων. Ἐπίσης ὁ Δῆμος τῶν Παρισίων θὰ ὀργανώσῃ δεξλιώσιν πρὸς τιμὴν τῶν συγγραφέων.

ΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΟΥ

Τὸ Ἑβραϊκὸν Πανεπιστήμιον τῆς Ἱερουσαλὴμ ἑόρτασε τὴν 13ην ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεώς του. Αἱ ἑορταὶ ἤρχισαν μὲ μίαν μεγάλην συγκέντρωσιν τῶν φίλων τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἀναταλῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεφωνήθησαν λόγοι ὑπὸ τῶν κ. κ. Γκλουέσκου, ἐκ μέρους τῶν εἰς Τὲλ Ἀβὶβ φίλων τοῦ Πανεπιστημίου, Οὄγου Μπέργμαν, πρυτάνεως καὶ τοῦ Μαρτὲν Μπιμπὲ ἐκλεγέντος τελευταίως διὰ τὴν ἕδραν τῆς Κοινωνικῆς φιλολογίας. Ὠργανώθη μία τελετὴ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σκόπους (ὅπου εὑρίσκεται τὸ Πανεπιστήμιον) κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα. Οἱ καθηγηταὶ Κλάουσνερ καὶ Γκούτμαν ἔδωσαν διαλέξεις εἰς Τὲλ Ἀβὶβ περὶ τοῦ «Σπινόζα καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ».

λέ μου πατέρα, δὲν θὰ πάψω νὰ σὲ ἀπατῶ. Θὰ κάνω κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ μελετάω τὴν ἡμέρα. Ἀλλὰ τὴ νύχτα θὰ ἐξακολουθήσω νὰ ἐργάζωμαι γιὰ σένα καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους».

Καὶ ὁ πατέρας του ἐπρόσθεσε :

— Ἐξακόσια φράγκα παρατάνω! Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος... Ἀλλὰ αὐτὸς ἐκεῖ (καὶ ἔδειξε τὸν Σπύρο) μοῦ δίνει ἀρκετὲς πίκρες!...

Καὶ ὁ μικρὸς ἐβέχτηκε τὴν ἐπίπληξι σιωπηλά, κρατοῦντας τὰ δάκρυα ποὺ ἦταν ἕτοιμα νὰ κυλίσουν ἀπ' τὰ μάτια του, ἂν καὶ στὴν καρδιὰ αἰσθανόνταν μιὰν ἀπέραντη γλύκα.

Ἐξακολούθησε νὰ ἐργάζεται μὲ κόπο. Ἀλλὰ μιὰ κούρασι κατόπιν τῆς ἄλλης, τὸν ἔκαναν καὶ δὲν μπόρεσε πειὰ νὰ ἀνθέξῃ. Αὐτὴ ἡ κατάστασις ἐκράτησε δυὸ μῆνες. Ὁ πατέρας του ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν ἐπιπλήττῃ καὶ νὰ μὴ τὸν βλέπῃ μὲ καλὸ μάτι. Μιὰ μέρα πῆγε νὰ ζητήσῃ πληροφορίες ἀπὸ τὸν δάσκαλο κι' αὐτὸς τοῦ εἶπε :

— Ναί, κάτι κάνει, γιατὶ εἶνε ἔξυπνος. Ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν ὄρεξι ποὺ εἶχε πρίν. Νυστάζει, χασμουριέται, εἶνε διαρκῶς ἀφηρημένος. Κάνει τὶς ἐκθέσεις του μικρές, βιαστικά, κακογραμμένες. Θὰ μποροῦσε νὰ εἶνε καλύτερος, πολὺ καλύτερος.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Τὸ τέλος

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Ὁ ἐκφωνηθεὶς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδη λόγος πρὸς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπῆρξε μνημειώδης. Αἱ σοφαὶ ὑποθῆκαι τὰς ὁποίας ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν ὁ κ. Νικολούδης, πρέπει νὰ ἀποτελέσουν τὸ εὐαγγέλιον τῶν νέων, οἱ ὁποιοι ἔταξαν ὡς μοναδικὸν των προορισμὸν νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὸ μέλλον καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ Ι. ΜΕΤΑΞΑ

Τὸ ἐγκαινιασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Προθυπουργοῦ χθὲς παρὰ τὸν "Ἅγιον Ἀνδρέαν στρατόπεδον τῶν φαλαγγιτῶν τῆς ΕΟΝ, φέρον τὸν τίτλον «Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ», ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ τὰ λαμβανόμενα συνεχῶς μέτρα διὰ τὴν στρατιωτικὴν προπαίδευσιν τῶν μελῶν τῆς ΕΟΝ. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ Νεολαία καλουμένη εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, θὰ εἰσέρχεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν πολεμικῶν ὅπλων καὶ μεθόδων.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγέμισαν οἱ κεντρικοὶ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ χαρούμενα νειάτα. Οἱ εὔρωστοι καὶ ἄλκιμοι νέοι καὶ νέες ποὺ παρήλασαν — τὸ μέλλον καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς Πατρίδος — ἔδειξαν μὲ τὸ ὡραῖον παράστημα καὶ τὴν λεβεντιά τους, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία θὰ ἀνοίξῃ καὶ πάλιν τὸν δρόμον μιᾶς νέας ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως.

Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς Διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιὰς διέθεσε πίστωσιν 1.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν θερινῶν ἐγκαταστάσεων εἰς "Ἅγιον Ἀνδρέαν, ὅπου θὰ παραθερίζουν 300 βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν νέων ποὺ ἐργάζονται καὶ μοχθοῦν διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἐγένετο δεκτὸν μετὰ ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἐκ μέρους τῶν φαλαγγιτῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν εὐγνωμονοῦν ἐσαεί.

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ, ΑΙ ΣΚΑΠΑΝΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΡΙΑΙ ΕΙΜΕΘΑ Η ΕΛΛΑΣ —ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ—

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὰ ἀποπλεύσαντα ἤδη ἐκ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους εἰς τὸν Ναύσταθμον σκάφη τῆς μοίρας γυμνασίων θὰ εἰσέλθουν ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς μονίμους δεξαμενὰς πρὸς καθαρισμόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ καταρτίζεται τὸ πρόγραμμα τῶν ἀσκήσεων τῆς 6ῆς θερινῆς περιόδου, αἵτινες θὰ γίνουν εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος μὲ ἀρχηγίδα τὸν «Ἀβέρωφ», τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιβαίνῃ καὶ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος τῶν Ἑλλήνων Παῦλος. Ἡ μοῖρα γυμνασίων θὰ ἐκτελέσῃ εἰς τὸν Σαρωνικόν, τὸ Β. Αἰγαῖον καὶ τὸν Θερμαϊκὸν συνδεδυασμένα γυμνάσια με τὰ ὑποθρυχίων καὶ ὀβροπλάνων. Τὰ γυμνάσια θὰ συνεχισθοῦν μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐνδέχεται δὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ μοῖρα νὰ πλεύσῃ καὶ εἰς Μάλταν.

—Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς κατέθεσε τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Πολιτικοῦ Ἀεροδρομίου. Εἰς τὴν τελετὴν παρίσταντο ἐπίσης ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Πρίγκηψ Παῦλος, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι

—Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τῆς συζητήσεως εἰς τὴν Μεγάλην Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Ἀγκύρας καὶ τῆς κυρώσεως ὑπὸ ταύτης τῆς νέας Ἑλληνοτουρκικῆς Συνθήκης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Ρουσοῦ Ἀράς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν χαιρετιστήριον τηλεγράφημα.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπηύθυνεν ἔντονον διαμαρτυρίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πράγας, ἥτις ἐπρότεινε διάφορα μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν σοβαροτέρων ἐπεισοδίων.

— Αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰς τὰ μέτωπα τῆς Ἰσπανίας συνεχίζονται, πεισματόδεις δὲ μάχαι διεξάγονται μεταξὺ Ἐθνικῶν καὶ Κυβερνητικῶν δυνάμεων νοτίως τοῦ Τερουέλ. Δραματικὸς ὑπῆρξεν ὁ βομβαρδισμὸς τῆς μικρᾶς πόλεως Γκρόνλες, ἥτις εὑρίσκεται πλησίον τῆς Βαρκελώνης, ὑπὸ Ἐθνικῶν βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων. Κατὰ τὸν βομβαρδισμὸν ἐρριφθησαν ὑπερπεντήκοντα μεγάλαι βόμβαι εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῆς πόλεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ βομβαρδισμοῦ ὑπῆρξε φρικιαστικόν : 100 νεκροὶ καὶ 450 τραυματίαι. Εἰς τὸ Σαγκούντο συνεχίζεται ἡ προέλασις τῶν Ἐθνικῶν στρατευμάτων.

Ἀνώθεν τῆς Βαλένθιας ἐγένετο ἀερομαχία μεταξὺ κυβερνητικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀεροπλάνων, κατ' ἣν κατερρίφθησαν ἓξ κυβερνητικά. Τὰ ἐρυθρὰ στρατεύματα ἐξεκένωσαν τὸ Ἀλμποκάθερ, τὸ ὁποῖον κατέλαβον τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα.

Οἱ Ἀγγλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ὑποστηρίζουν, ὅτι ἐπιβάλλεται μεσολάβησις μεταξὺ τῶν ἀντιμαχόμενων μερίδων ἐν Ἰσπανίᾳ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπορρίπτει ἀδιστάκτως ὁ στρατηγὸς Φρανκό.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

— Τὸ Σουδητικὸν ζήτημα ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς κρίσιμον σημεῖον, οἱ δὲ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Εὐρώπης παρακολουθοῦν μετὰ ζωηρᾶς ἀνησυχίας τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σουδητῶν κ. Χενλλὰν ἠξίωσε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πράγας ἄμεσον ἄρσιν τῶν στρατιωτικῶν μέτρων. Ἡ ὅλη τακτικὴ τὴν ὁποίαν τηρεῖ ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Σουδητῶν δεικνύει σαφῶς τὰς προθέσεις του, αἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τὴν οὐσιαστικὴν αὐτονομίαν τῶν Σουδητικῶν περιφερειῶν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἐπεισόδια μεταξὺ Τσέχων καὶ Σουδητῶν συνεχίζονται. Εἰς τὴν περιφέρειαν Ἔγκερ εἰς Τσέχος ὑπαξιωματικὸς ἔτραυμάτισε δύο Σουδήτας διὰ περιστρόφου. Σοβαρὰ τραυματα ταραχαὶ ἀπεσοβήθησαν διὰ τῆς ἐγκαίρου ἐπεμβάσεως τῶν Σουδητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ἀστυνομικὰ καθήκοντα. Τὸ γεγονὸς τοῦ τραυματισμοῦ τῶν δύο Σουδητῶν προεκάλεσε ξωηροτάτην ἐξέγερσιν εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἐπίσης ἐπικρατεῖ ἐν Γερμανίᾳ ἀναβρασμὸς διότι Τσέχοι στρατιῶται προσέβαλον Γερμανικὴν σημαίαν εἰς Ὀλλερντορφ.

Τέλος, οἱ Γερμανικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι καταγγέλλουν, ὅτι παρὰ τὸ Κένιγβαλτ ἀεροπλάνον χωροφυλακῆς τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐξετέλεσε πτῆσιν ἀνωθεν τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀνωτέρω ἐπεισοδίων ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀπηύθυνεν ἔντονον διαμαρτυρίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πράγας, ἥτις ἐπρότεινε διάφορα μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν σοβαροτέρων ἐπεισοδίων.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟΝ ΤΟΥ Ν. ΚΡΑΤΟΥΣ

Ὁ λόγος τοῦ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Θ. Νικολούδης πρὸς τοὺς βαθμοῦχους τῶν ἀνωτάτων διοικήσεων (ρωτεύουσης τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

— Εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὸν κυβερνητικὸν ἐπίτροπον τῶν ὀργανώσεων τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, ὄχι μόνον διότι τοὺς εὐγενεῖς λόγους ποὺ ἐξέφρασε πρὸ ὀλίγου, ἀλλὰ διότι μὲ τὴν πρόσκλησίν του μοῦ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας καὶ νὰ ζήσω ὀλίγην ὥραν μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς νεότητός σας, τῆς πίσεώς σας.

Μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν αὐτὴν αἰσθάνομαι διαυγέστερον τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς 4ης Αὐγούστου. Καὶ ἤλθα κοντά σας, διὰ νὰ ἴδω ἐὰν θὰ ἠμπορέσω νὰ ἐκφράσω συντόμως καὶ οὐσιαστικῶς τὸ περιεχόμενον τῆς δευτέρας μας μεγάλης ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ νὰ ἐξηγήσω τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον ἐκλήθησαν νὰ διαδραματίσουν αἱ ὀργανώσεις σας μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ νέου Κράτους.

Ἡμεῖς ποὺ ἐζήσαμεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τὴν καταιγίδα τῆς ἑλληνικῆς κρίσεως, τῆς ὁποίας τὰ ὅρια ἐχάραξεν ἡ ἔκρηξις τοῦ μεγάλου πολέμου, τῆς ἀης Αὐγούστου, ἠμποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς μὲ τὴν ἰστορικήν του γενναιοφροσύνην ἔσυρε τὴν Χώραν μέσα ἀπὸ ὀλκεανὸν τοῦ αἵματος καὶ τῆς λάσπης, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν εἶχε κυλίσει ἡ χρεωκοπία τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, καὶ ἔδωσεν εἰς τὸ Ἔθνος τὰ νέα πτερὰ καὶ τοὺς νέους σκοποὺς του.

Ὁ ἑηρὸς ἀτομικισμὸς καὶ ἡ δημαγωγία, βασικὰ γνωρίσματα καὶ τὰ δύο τοῦ Φιλελευθερισμοῦ, ὑπῆρξαν οἱ μεγάλοι ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους. Χάρις εἰς τὴν ζωτικότητα τῆς φυλῆς ἡ νεοτέρα Ἑλλάς ἐσημείωσε βεβαίως κατὰ περιόδους ἐκλάμψεις, προόδους καὶ ἠρωισμούς. Ἀλλὰ εἰς τὴν πρώτην ἀντιβοότητα τῶν περιστάσεων τὸ πολιτικόν μας σύστημα, τὸ ὁποῖον δὲν προϋπέθετεν οὔτε πειθαρχίαν, οὔτε συνοχήν, οὔτε συντονισμὸν προσπαθειῶν, οὔτε γενικὸν πνεῦμα ἀγῶνος, ἔριπτε τὴν Χώραν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐδιαιρεῖτο καὶ ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς.

Τὸ μὲν τὴν κατάρρευσιν τοῦ μετώπου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἡ Ἑλλὰς εἰσήρχετο φανερὰ πλέον εἰς μίαν μεγάλην ἐθνικὴν κρίσιν, διότι, ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς ἐξερηγνύοντο τὰ καὶ ἡ κοινωνικὴ μας κρίσις μὲ τὴν εἰσβολὴν ἐντὸς τοῦ ἀσθενοῦς ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ μεγάλου μετωπολεμικοῦ ἐγκφοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ κομμουνισμοῦ, μὲ τὰς θεωρίας καὶ τὴν προπαγάνδαν τοῦ ἰστορικοῦ ὑλισμοῦ. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ γνώμης ἠθικὴ προστωικότης τοῦ Ἔθνους ἠλλοιώθη καὶ κατέπιπτεν. Ἡ ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ μας ζωὴ ἐγνώρισεν ὅλας τὰς θλίψεις καὶ ὅλους τοὺς ἐξευτελισμοὺς τῶν χρόνων κάθε παρακμῆς χρόνων, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμφανίζεται ὁ σωτὴρ ἢ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν εἰσβάλλει ὁ ὀποδουλωτής.

Ἐλάρις εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν ἡ Ἑλλὰς εὑρ

Ὁ ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς τῆς Ἐθνικῆς ὀργανώσεως Νεολαίας

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ — ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ — ΕΔΑΦΙΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ — ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ — ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ — ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ — ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ — ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΘΗΛΕΩΝ — ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ — ΤΑΜΕΙΟΝ

Διαταγὴ τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου κ. Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Κανελλόπουλος ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι διαταγὴν πρὸς ἁπάσας τὰς Διοικήσεις καὶ Ὑποδιοικήσεις τῆς περιφερείας Πρωτευούσης:

«1) Ἐντέλλομαι ὅπως ἅμα τῇ ἐλήψει τῆς παρούσης συμμορφούμενοι κατὰ γράμμα πρὸς τὸ περιεχόμενόν της προβῆτε εἰς ὅλας τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς ταχίστην ἐφαρμογὴν ταύτης.

Πρὸς τοῦτο καθιστῶ ὑπευθύνους τοὺς Διοικητὰς καὶ Ὑποδιοικητὰς καὶ τὰς Διοικητρίας καὶ Ὑποδιοικητρίας.

Θέτω ὑπ' ὄψει ὑμῶν, ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἀποδίδει ὅλως ἰδιαίτεραν σημασίαν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

2) Ἡ Διοίκησις Πρωτευούσης διαιρεῖται εἰς τέσσαρας Ὑποδιοικήσεις Ἀρρένων καὶ ἀντιστοίχους Θηλέων.

Αἱ Ὑποδιοικήσεις αὗται εἶναι:

α'.) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν, ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις καὶ περιλαμβάνουσα τοὺς Δήμους Ἀθηναίων, Βύρωνος, Ν. Ἰωνίας καὶ Περιστερίου ὅπως ἐπίσης καὶ τὰς Κοινότητας Ἀγίων Ἀναργύρων, Ζωγράφου, Ν. Φιλαδελφείας Νέας Χαλκιδόνος, Ν. Λισσίων καὶ Ὑμηττοῦ.

β'.) Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς, ἐδρεύουσα ἐν Πειραιεῖ καὶ περιλαμβάνουσα τοὺς Δήμους Πειραιῶς, Ν. Κοκκινιᾶς, Ἀγ. Γεωργίου καὶ τὰς Κοινότητας Ν. Φαλήρου, Αἰγάλεω, Ἰωάννου Ρέντη, Κορυδαλλοῦ καὶ Περάματος.

γ'.) Ὑποδιοίκησις Καλλιθέας ἐδρεύουσα ἐν Καλλιθέᾳ καὶ περιλαμβάνουσα τὸν Δῆμον Καλλιθέας καὶ τὰς Κοινότητας Νέας Σμύρνης, Μοσχάτου, Ταύρου, Μπραχαμίου, Ἡλιουπόλεως, Π. Φαλήρου, Καλαμακίου, Ἑλληνικοῦ, Κομηνῶν, Γλυφάδας, Βάρκιζας, Βάρης, Βούλας, Βουλιαγμένης.

δ') Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ, ἐδρεύουσα ἐν Ἀγ. Παρασκευῇ καὶ περιλαμβάνουσα τὰς λοιπὰς πρὸς βορρᾶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων Κοινότητας τὰς εὑρισκομένας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης. Τοῦτεστιν Ἀγίου Δημητρίου, Ἀγ. Παρασκευῆς, Ἀμαρουσίου, Ἐκάλης, Ἡρακλείου Καλογραΐζας, Καματεροῦ, Κουκουβαουίων, Ν. Ἀλεξανδρείας, Φιλοθέης, Ν' Ἐρυθραίας, Πεντέλης, Χαλανδρίου, Χολαργοῦ, Ψυχικοῦ καὶ Κηφισιᾶς.

Αἱ ἐν λόγῳ Ὑποδιοικήσεις διοικοῦνται ὑπὸ Περιφερειακῶν Ὑποδιοικητῶν ὧν ἕκαστος ἔχει ὡς βοηθὸν καὶ ἀναπληρωτὴν του ἕνα Φαλαγγάρχην.

Παρὰ τῇ Ὑποδιοικήσει θὰ ὑπάρχουν τὸ Ἐπιτελεῖον καὶ αἱ Ὑπηρεσίαι ὡς ταῦτα καθορίζονται διὰ προγενεστέρων διαταγῶν.

Αἱ τοποθετήσεις καὶ ὀνομασίαι γίνονται συμφώνως τοῖς κανονισμοῖς.

ΕΔΑΦΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις διαιροῦνται εἰς ὑποτομεῖς καὶ τομεῖς.

Ἡ διαίρεσις τῶν Ὑποδιοικήσεων εἰς τομεῖς καὶ ὑποτομεῖς (διαμερίσματα καὶ ὑποδιαμερίσματα διὰ τοὺς σχηματισμοὺς Θηλέων) γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν ἑκάστης Ὑποδιοικήσεως, ὡς κατωτέρω καθορίζω.

Ἕκαστος ὑποτομεὺς ἀντιστοιχεῖ κατ' ἀρχὴν μὲ ἕνα Τάγμα. Διοικητὴς δὲ τοῦ ὑποτομέως (ὑποτομεάρχης, ὑποδιαμερισματάρχης) εἶνε ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος (Τετράρχης). Πλείονες ὑποτομεῖς συνιστοῦνται τομέα πρὸς τὸν ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ μία φάλαγξ. Διοικητὴς τοῦ τομέως (Τομεάρχης — Διαμερισματάρχης) εἶνε ὁ Διοικητὴς τῆς Φάλαγγος (Φαλαγγάρχης).

Ὁσάκις ἡ ἐν τῷ ὑποτομεῖ (ὑποδιαμερίσματι) δύναμις ὑπερβαίνει τὴν δύναμιν τοῦ Τάγματος συγκροτεῖται καὶ δεύτερον καὶ τρίτον Τάγμα, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως. Τότε Διοικητὴς τοῦ ὑποτομέως (ὑποδιαμερίσματος) εἶνε ὁ ἀρχαιότερος Τετράρχης. Ἐὰν δὲ τὰ Τάγματα φθάσουν τὴν δύναμιν Φάλαγγος, ὁ ὑποτομεὺς (ὑποδιαμέρισμα) προάγεται εἰς τομέα καὶ συγκροτεῖται φάλαγξ. Διοικητὴς τῆς ὁποίας ὡς καὶ τοῦ νέου τομέως, (διαμερίσματος) τίθεται Φαλαγγάρχης.

Ἐὰν δὲ εἰς ἕνα τομέα συγκεντρωθῇ δύναμις μεγαλυτέρα τῆς μιᾶς Φάλαγγος καὶ δὴ μέχρι τῶν 3)4 τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως φάλαγγος, ὁ Τομεὺς διχοτομεῖται εἰς δύο ἢ πλείονας Τομεῖς (ὑποδιορύμενος ἐκ νέου εἰς ὑποτομεῖς) Διοικουμένους ὑπὸ Φαλαγγαρχῶν.

Ἐν γένει δὲ νέα μονὰς συγκροτεῖται ἐκ παλαιᾶς ὁμοίας, ὁσάκις ἡ δύναμις τῆς παλαιᾶς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ὀργανικὴν δύναμιν τῆς μονάδος σὺν τὰ 3)4 τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῆς νέας μονάδος.

ΕΔΑΦΙΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ

Ἡ ἀπὸ σήμερον θεσπιζομένη διαίρεσις τῶν Ὑποδιοικήσεων θὰ μεταβάλληται ἑκάστοτε συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ (ἀναλόγως δηλαδὴ τῆς δυνάμεως) καὶ κατόπιν διαταγῆς μου. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ κατατοπίζωμαι ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν Ὑποδιοικητῶν εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀναφέρουν σχετικῶς οἱ κ. κ. Φαλαγγάρχαι.

ΕΔΑΦΙΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν διαιρεῖται σήμερον εἰς 10 ὑποτομεῖς μὲ βάσι τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ Σταθμοὺς Χωροφυλακῆς.

Ἤτοι: Ὑποτομεὺς 2ος (Πλάκα — Μακρυγιάννη) 13ος (Φιλοπάππου — Κυνοσάργους) 17ος (Γοῦβα). Οἱ Ὑποτομεῖς οὗτοι συγκροτοῦν τὸ πρῶτον τομέα ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὴν 4ην Φάλαγγα. Ἕδρα Φάλαγγος καὶ Τομέως Μακρυγιάννη.

Ὑποτομεὺς 10ος (Παγκρατίου) 18ος (Βύρωνος), 19ος (Καισαριανῆς) συγκροτοῦν τὸν 2ον Τομέα ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὴν 28ην Φάλαγγα. Ἕδρα Φάλαγγος καὶ Τομέως Παγκράτι.

Ὑποτομεὺς 3ος (Κολωνάκι), 5ος (Ἀβέρωφ — Νεάπολις) 14ος (Ἀμπελόκηποι) συγκροτοῦν τὸν 3ον Τομέα ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὴν 11ην Φάλαγγα. Ἕδρα Φάλαγγος καὶ Τομέως Ἀμπελόκηποι.

Ὑποτομεὺς 7ος (Κυψέλη) 8ος (Ἀττική — Λεβίδη) 4ος (Βάθη) συγκροτοῦν τὸν 4ον Τομέα ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὴν 7ην Φάλαγγα. Ἕδρα Φάλαγγος καὶ Τομέος Λεβίδη.

Ὑποτομεὺς 20ὸς (Ν. Ἰωνία) 21ος (Πατήσια — Κυπριάδου) 23ος (Φιλαδέλφεια) συγκροτοῦν τὸν 5ον Τομέα ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὴν 8ην Φάλαγγα. Ἕδρα Φάλαγγος καὶ Τομέως Ν. Ἰωνία.

Ὑποτομεὺς 6ος (Μεταζουργεῖον) 9ος (Πετράλωνα) 1ος (Καλαμιώτου) συγκροτοῦν τὸν 6ον Τομέα, ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὴν 9ην Φάλαγγα. Ἕδρα Φάλαγγος καὶ Τομέως Μεταζουργείων.

Ὑποτομεὺς 15ος (Κολωνὸς) 16ος (Περιστερίου) συγκροτοῦν τὸν 7ον Τομέα ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὴν 10ην Φάλαγγα. Ἕδρα Φάλαγγος καὶ Τομέως Περιστέρι.

Συνιστῶ ἐπίσης μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας μίαν ἀνεξάρτητον Φάλαγγα ἔχουσα τὸν ἀριθμὸν 12 καὶ εἰς οὐδένα ἀντιστοιχοῦντα Τομέα. Τὰ τῆς συγκροτήσεως ταύτης θέλω καθορίσῃ διὰ νεωτέρας μου διαταγῆς. Ἡ ἐν λόγῳ Φάλαγξ θὰ ὑπάγεται διὰ τοῦ Φαλαγγάρχου της ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ὑποφαινόμενον.

Εἰς τὰς Φάλαγγας τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν δίδω τοὺς ἀριθμοὺς 13–14 καὶ 15. Τὰ συγκροτοῦντα ταῦτα Διαμερίσματα θὰ καθορισθοῦν καὶ θὰ ρυθμισθοῦν ἀφοῦ μοῦ ὑποβληθῇ ἡ σχετικὴ ἀναφορὰ τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων περὶ ἧς κατωτέρω. Τὸ αὐτὸ θὰ γίνῃ καὶ μὲ τὰς ὑπολοίπους Ὑποδιοικήσεις Θηλέων.

ΕΔΑΦΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς διαιρεῖται σήμερον εἰς 9 Ὑποτομεῖς μὲ βάσιν τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, ἤτοι Ὑποτομεὺς ἰος

Ὑποτομεὺς 7ος
Ὑποτομεὺς 9ος
Ὑποτομεὺς 5ος

Οἱ Ὑποτομεῖς εἶνε ἠρηθμισμένοι μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν Ἀντιστοίχων Ἀστυνομικῶν Τμημάτων.

Ἡ Φάλαγξ Θηλέων φέρει ἀριθ. 19.

Ἐς τὸν Πειραιᾶ ἐδρεύει μία Τετραρχία τῆς ἀνεξαρτήτου Φάλαγγος ἐξαρτουμένη ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 12 Φάλαγγα.

ΕΔΑΦΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Ἡ Ὑποδιοίκησις Καλλιθέας λαμβάνει ἀριθμοὺς Φάλαγγος Ἀρρένων 20—21 καὶ 22, Θηλέων δὲ 23–24. Αἱ Φάλαγγες θὰ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τοὺς Τομεῖς καὶ τὰ Τάγματα πρὸς τοὺς Ὑποτομεῖς. Ὅρια τῶν Ὑποτομέων εἰς τὸν Δῆμον Καλλιθέας καὶ τὰς Κοινότητας Ν. Σμύρνης, Μοσχάτου καὶ Ταύρου εἶναι σήμερον τὰ ὅρια τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων. Πλείονες Ὑποτομεῖς συγκροτοῦν Τομέα. Διὰ τὰ Τμήματα τὰ ἑκτὸς τῶν ἀναφερθέντων Δήμου καὶ Κοινοτήτων ἑκάστη Φάλαγξ θέλει πάλιν ἀντιστοιχεῖ ἐκτατικῶς εἰς Τομέα καὶ ἕκαστον Τάγμα εἰς Ὑποτομέα. Ἡ κατανομὴ εἰς Τομεῖς καὶ Ὑποτομεῖς θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατοικιῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἐγγεγραμμένων μελῶν. Διὰ τὰ ὅρια τῶν Τομέων καὶ Ὑποτομέων ὡς καὶ τῶν Διαμερισμάτων καὶ Ὑποδιαμερισμάτων, τούτων θέλουν ἰσχύει ὅσα ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ, περὶ καθορισμοῦ τῶν Τομέων καὶ Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ καθορίζονται.

Εἰς τὴν Καλλιθέαν ἐπίσης ἐδρεύει μία διλοχία τῆς ἀνεξαρτήτου Φάλαγγος ἐξαρτωμένη ἐπίσης ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν 12ην Φάλαγγα.

ΕΔΑΦΙΚΗ ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΒΟΡΡΑ

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βορρᾶ ἑκάστη Φάλαγξ θέλει ἀντιστοιχῆ ἐκτατικῶς εἰς Τομέα καὶ ἕκαστον Τάγμα εἰς Ὑποτομέα. Ἡ κατανομὴ εἰς Τομεῖς καὶ Ὑποτομεῖς θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατοικιῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἐγγεγραμμένων μελῶν.

Τὰ ὅρια τῶν Τομέων καὶ Ὑποτομέων ὡς καὶ Διαμερισμάτων καὶ Ὑποδιαμερισμάτων θέλουσι καθορισθῇ διὰ νεωτέρας διαταγῆς μου, ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆς μελέτης συνταχθησομένης ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑποδιοικήσεων καὶ ὑποβληθείσης ἡμῖν.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων τούτων αἱ Ὑποδιοικήσεις διὰ τὴν σχετικὴν μελέτην των θὰ λάβουν ὑπ' ὄψει των τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν δύναμιν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ὡς ἐπίσης Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν καὶ τὴν κατανομὴν αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως κατοικίας, ἔχουσαι ὑπ' ὄψει των ὅτι εἰς Τομεὺς = μία φάλαγξ καὶ εἰς Ὑποτομεὺς = ἕνα Τάγμα. Πρὸς τοῦτο θέλουσι προβῇ εἰς τὴν συνταξιν ἀριθμητικῶν καταστάσεων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἀρρένων Ὑποτομεῖς.

Εἰς τὰς Φάλαγγας τῆς Ὑποδιοικήσεως τοῦ Βορρᾶ, εἰς μὲν τὰς τῶν ἀρρένων δίδω τοὺς ἀριθμοὺς 25—26, εἰς δὲ τὰς τῶν θηλέων τὸν ἀριθμὸν 27.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

Ὡς τυγχάνει ὑμῖν γνωστὸν ἡ σύνθεσις των μονάδων συμφώνως τῷ Ὀργανισμῷ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἑκάστη περιφέρεια ἀποτελεῖ μίαν Διοίκησιν ὑπὸ Περιφερειακὸν Διοικητὴν ὑπάρχοντα παρὰ τῷ Γεν. Ἐπόπτῃ.

Τὴν Γεν. Ἐποπτείαν ἐν τῇ Περιφερείᾳ Πρωτευούσης ἀσκεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ὑποφαινομένου, ὅστις κρατῶ προσωρινῶς δι' ἑαυτὸν τὴν Διοίκησιν.

Ἑκάστη Διοίκησις ὑποδιαιρεῖται εἰς Ὑποδιοικήσεις ὑπὸ Περιφερειακοὺς Ὑποδιοικητὰς ἢ Περιφερειακὰς Ὑποδιοικητίσσας.

Αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καθορίσθησαν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρούσης.

Εἰς ἑκάστην Ὑποδιοίκησιν ὑπάγονται αἱ Φάλαγγες αἱ συγκροτούμεναι ἐκ τῆς ἐν τῇ Ὑποδιοικήσει δυνάμεως.

Αἱ μονάδες ἀρρένων εἶναι κεχωρισμέναι τῶν μονάδων Θηλέων, τὸ αὐτὸ ὅμως πρόσωπον ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Ἐπόπτου ἐπ' ἀμφοτέρων, ὅπως καὶ ἀμφότεροι ὑπάγονται ἐμμέσως εἰς τὴν Γεν. Ἐπιθεώρησιν.

Ἡ σύνθεσις ἑκάστης Φάλαγγος ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Κατωτέρα ὀργανικὴ μονὰς εἶναι ἡ Ἑνωμοτία, ἀποτελουμένη ἐκ 10–12 μελῶν, ὑπὸ τηνήγεσίαν ἑνὸς Ἑνωμοτάρχου βοηθουμένου παρ' ἑνὸς Ὑπενωμοτάρχου, κατὰ συνέπειαν οἱ βαθμοὶ τοῦ δδηγοῦ Α' καὶ Β' ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς ὑπὸ τῶν βαθμῶν τοῦ Ἑνωμοτάρχου καὶ τοῦ Ὑπενωμοτάρχου ἀντιστοίχως.

Δύο ἕως τρεῖς Ἑνωμοτίαι ἀποτελοῦν ὁμάδα ἢς ἡγεῖται εἷς Ὁμαδάρχης. Δύο ἕως τρεῖς Ὁμάδες ἀποτελοῦν λόχον, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται βαθμοφόρος ὑπὸ τὸ ὄνομα Λοχίτης. Τρεῖς ἕως τέσσαροι Λόχοι ἀποτελοῦν Τάγμα, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται εἷς Τετράρχης. Δύο ἕως τρία Τάγματα ἀποτελοῦν Φάλαγγα, τὴν ὁποίαν διοικεῖ εἷς Φαλαγγάρχης, βοηθούμενος παρ' ἑνὸς Ὑποφαλαγγάρχου ὡς Ὑποδιοικητοῦ τῆς Φάλαγγος. Ὑποφαλαγγάρχης εἶναι καὶ Διοικητὴς τοῦ Τομέως ἢ Διαμερίσματος. (Τομεάρχης — Διαμερισματάρχης) ὁ δὲ Ὑποφαλαγγάρχης καὶ Ὑποδιοικητὴς τοῦ Τομέως ἢ Διαμερίσματος. Ὁ Τετράρχης εἶναι καὶ Διοικητὴς τοῦ Ὑποτομέως ἢ Ὑποδιαμερίσματος (Ὑποτομεάρχης ἢ Ὑποδιαμερισματάρχης).

Ἐφ' ὅσον εἰς τὸν Ὑποτομέα (Ὑποδιαμέρισμα) ὑπάρχουν πλεῖονα τοῦ ἑνὸς Τάγματα Διοικητὴς τοῦ Ὑποτομέως (Ὑποδιαμερίσματος) εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τῶν Τετραρχῶν.

Παρ' ἑκάστῳ βαθμοφόρῳ ἡγήτορι μονάδος ἀπὸ τοῦ Λόχου καὶ ἄνω τοποθετεῖται εἷς ἐπιτελὴς, παρὰ τῷ Φαλαγγάρχῃ καὶ εἷς Ὑπασπιστής, παρὰ δὲ τῷ Ὑποδιοκητῇ εἷς Ὑπασπιστὴς καὶ πλείονες Ἐπιτελεῖς, ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Οἱ Ἐπιτελεῖς λαμβάνονται ἐκ τῶν Ὁμαδαρχῶν διὰ τὸν Λοχίτην καὶ Τετράρχην, ἐκ τῶν Λοχιτῶν διὰ τὸν Φαλαγγάρχην καὶ ἀναλόγως διὰ τὴν Ὑποδιοίκησιν.

Οἱ Ὑπασπισταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν Λοχιτῶν διὰ τὸν Φαλαγγάρχην, ἐκ τῶν Τετραρχῶν διὰ τὸν Ὑποδιοικητήν.

Αἱ ὀνομασίαι καὶ τοποθετήσεις γίνονται συμφώνως τῷ κανονισμῷ.

Οἱ Σκαπανεῖς ἀποτελοῦν ἴδιον λόχον ἐν τῇ Φάλαγγι καὶ ἰδίαν ὁμάδαν ἐν τῇ Τετραρχίᾳ.

Οἱ Λόχοι τῶν Σκαπανέων δύνανται προσωρινῶς νὰ ὑπάρχουν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ δυνάμεως Φάλαγγος.

Ἡ αὐτὴ ἀκριβῶς σύνθεσις ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μονάδας θηλέων. Ἅπαντες οἱ ὀνομασθέντες καὶ ὀνομαζόμενοι ἀξιωματικοί, συμφώνως μὲ προγενεστέραν διαταγήν, ὀνομάζονται καὶ τοποθετοῦνται ὡς δόκιμοι.

Οἱ θέλοντες (νέοι ἢ νέαι) νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. ὑπογράφουν αἴτησιν τοῦκαθωρισμένου τύπου εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Ὑποτομέως ἢ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Ὑποδιοίκησιν.

Αἱ αἰτήσεις αἱ ὑποβληθεῖσαι εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς διαβιβάζονται ὑπ' αὐτῶν κατὰ Σάββατον εἰς τὸν Τομέα. Ὁ Τομεὺς διαβιβάζει αὐθημερὸν τὰς αἰτήσεις εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν τηρουμένων τῶν νομίμων διατυπώσεων διαβιβάσεως, μετὰ γνωματεύσεως τῶν οἰκείων Ὑποτομεαρχῶν καὶ Τετραρχῶν (Ὑποδιαμερισματαρχῶν καὶ Διαμερισματαρχῶν).

Ἡ Ὑποδιοίκησις ἐξελέγχουσα αὐτὰς ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει ταύτας συμφώνως τῷ κανονισμῷ.

Ἡ Ὑποδιοίκησις ἐντάσσει τοὺς γενομένους δεκτοὺς εἰς τὴν δύναμιν τοῦ οἰκείου Ὑποτομέως, (Ὑποδιαμερίσματος) βάσει τῆς κατοικίας ἑκάστου, συνεπῶς ἡ Ὑποδιοίκησις διατηρεῖ χωριστὸν μητρῷον δι' ἕκαστον Ὑποτομέα εἰς τὸν ὁποῖον ἐγγράφει τὰ στοιχεῖα τοῦ αἰτοῦντος εὐθὺς ἀμέσως ὡς ἡ αἴτησις γίνει δεκτή.

Ὁμοίως ἕκαστος Ὑποτομεὺς διατηρεῖ μητρῷον τῆς δυνάμεώς του ἐν τῷ ὁποίῳ καταχωρεῖ τὰ στοιχεῖα τῶν νέων μελῶν εὐθὺς ἀμέσως ἅμα τῇ ὑπηρεσιακῇ εἰδοποιήσει τῆς Ὑποδιοικήσεως, περὶ ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεώς των.

Θὰ ἀποδόσω ὅμως ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἔγκαιρον καταχώρισιν ἐντὸς τοῦ μητρῴου. Ἐπιπροσθέτως παρὰ τῇ Ὑποδιοικήσει ὑπάρχει καὶ Γενικὸν μητρῷον τῆς δυνάμεως τῆς Ὑποδιοικήσεως βάσει τῶν εἰδικῶν μητρῴων τῶν ὑποτομέων.

Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Εἰς τὸ ἑπόμενον.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

Ἑλληνικὴ Νεολαία 1938

Τὸ ἀσύγκριτον ὅραμα τῆς ἀθλητικῆς παρελάσεως

Προσοχή!

Ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας, στολισμένους ἀπὸ ροδοπέταλα καὶ δόξας, παρελαύνει τὸ ὄνειρο τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὄνειρο τῆς φυλῆς. Ὅραμα ὑπέροχο, ὑπερήφανο, λεβέντικο. Ριγεῖ τὸ σῶμα ἀπὸ συγκίνησι πατριωτικὴ καὶ ἡ ψυχὴ χαίρεται. Θεία μεγαλοπρέπεια κατακλύζει τοὺς δρόμους τοῦ ἄστεος. Περνᾷ σὲ πειθαρχημένες φάλαγγες ἡ νεολαία τοῦ μεταυγουστιανοῦ Κράους, ἡ Μεγάλη καὶ Ὡραία Ἑλλάς τῆς χθές.

Προσοχή!

Μπροστὰ ἀπὸ τὸ «Βασιλικὸ» μας, μπροστὰ ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ μας στὸ ἀπολλώνειο φῶς τῆς Κυριακάτικης πρωΐας, ἔκταγλα κορμιὰ ἐφ' ὧν καὶ νεανίδων παρελαύνουν μὲ τὸ ρυθμό, τὸ σίγουρο ρυθμὸ τῆς λεβεντιᾶς, τῆς ὑγείας καὶ τῆς χαρᾶς. Δέκα χιλιάδες γερὰ σώματα ποὺ τὰ σφιχτόδεσε κεφαλιοῦ. Ψηλά. Περήφανα. Σάν νὰ δραματίζωνται τὴν ἀναγέννησι τῆς Ἑλλάδος ἀζδίζουν γρήγοροι, συνεπαρμένοι ἀπὸ τὸν πόθο νὰ φτάσουν κάτι. Δὲν περπατοῦν. Φέρονται. Φέρονται ἀπὸ τὸν ἀέρα, ἀπὸ τὴ δυνατὴ πνοὴ ποὺ τοὺς ἐνεφύσησε τὸ Νέο Κράτος, φέρονται τὰ χεῖς, ὁρμητικοὶ καὶ ὡραῖοι πρὸς τὸ ἰδανικὸ τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Προσοχή!

Ὁ Μέγας ἐμπνευστὴς τῆς σημερινῆς νεολαίας Πρωθυπουργὸς κ. Ἰω. Μεταξᾶς ὁμιλεῖ πρὸς τὰ παραληρούντα ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν πλήθη τῶν ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν.

Ἡ Πανελλήνιος Ἀθλητικὴ Ἑβδομάς ἤρχισε πανηγυρικῶς τὴν Κυριακὴν τὸ πρωῒ μὲ τὴν ὑπέροχον παρέλασιν τῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἀθλητικῶν σωματείων τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἐπισήμων. Ἡ φάλαγξ, περιλαμβάνουσα χιλιάδας ἀθλητῶν εἶς ὡραιότατον σχηματισμὸν ἐν μέσῳ ζωηροτάτης συγκινήσεως καὶ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ συγκεντρωμένου κόσμου, ἐκκινήσασα ἀπὸ τὴν ὁδὸν Γ' Σεπτεμβρίου καὶ ἀπὸ τὴν Ὁμόνοιαν, διῆλθε διὰ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου καὶ κατέληξεν εἰς τὸ Ζάππειον, ὅπου προσεφώνησε τοὺς ἀθλητὰς ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Μεταξᾶ δημοσιεύομεν εἰς τὴν α' σελίδα.

Εἰς τὴν Ὁμόνοιαν εἶχε παρατεχθῇ ἡ κεφαλὴ τῆς φάλαγγος. Αἱ νεάνιδες δηλαδὴ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, οἱ μουσικοὶ καὶ οἱ χορωδοί.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Κοραῆ καὶ ἔναντι τοῦ Πανεπιστημίου εἶχε στηθῆ εὐρυτάτη ἐξέδρα μὲ ἐξώστην καὶ θαθμίδας, διακοσμημένη μὲ σημαίας καὶ θυρεούς, διὰ τοὺς ἐπισήμους, τοὺς ὁποίους ἐδεξιοῦτο ὁ ὑπουργὸς Διοικητῆς τῆς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς.

Τὸν Ἄνακτα συνώδευον αἱ Α.Α. Β.Β.Υ.Υ. ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη, ὁ Διάδοχος Παῦλος καὶ ὁ Πρίγκηψ Χριστόφορος.

ΦΥΛΛΑ ΔΑΦΝΗΣ

Πρῶται παρήλασαν πενῆντα δαφνοστεφανωμένες νεάνιδες τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων με γραφικωτάτας ἀρχαίκας ἐνδυμασίας. Ὅλαι εἶχαν ὡραίαν καὶ ἐπιθελητικὴν ἐμφάνισιν. Ἐκρατοῦσαν πελώριες δάφνινες γιρλάντες κι' ἔσκορπιζαν εἰς τὸ πέρασμά των φύλλα δάφνης.

Μετ' ὀλίγον πυκνὰ καὶ ἐνθουσιῶδη χειροκροτήματα τοῦ συνωθουμένου ἀπὸ τῆς Ὁμονοίας μέχρι τῆς ἐξέδρας ἀπείρου πλήθους προανήγγελλον τὴν προσέλευσιν τῆς μεγάλης μπάντας καὶ τῆς χορωδίας.

Ἡ προσοχὴ ὅλων, ἐπισήμων καὶ μή, ἐνετάθη διότι ἡ φήμη τῆς θαυμασίας μπάντας ποὺ ἀπέκτησαν αἱ Ἀθῆναι εἶχε προτρέξει πρώτη δὲ τώρα φοράν θὰ ἐνεφανίζετο εἰς ἐπίσημον παρέλασιν.

Μετ' ὀλίγον ἐνεφανίσθη εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς φάλαγγος ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς κ. Δουκάκης καὶ ὑψωσε τὴν μπαγκέττα του. Ἡ τεραστία φιλαρμονικὴ ἤρχισεν ἀνακρούουσα ἐμβατήριον, ἐπιτρέπον ὁραχὺν καὶ ταχὺν βηματισμόν, τὸ ὁποῖον ἤχησεν εἰς τὸ σύνολον, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐλίσσεται εἰς τὸν εὐρύτατον πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου χῶρον, μὲ λαμπρὰν θεαματικότητα.

Μετ' ὀλίγον ὑπερτριακόσιοι μουσικοὶ εἰς φάλαγγα κατὰ ὀκτάδας μὲ τὰς καταλεύκους στολάς των, τὰς λευκὰς κάσκας, τὰς κυανᾶς ἐπωμίδας, τὰ ὁμοιόχρωμα ἀμφιμαγκάλια καὶ τὰ πλατὺ ἀπαστράπτοντα κουμπιὰ κα

Ο 'Οδυσσεὺς ἦταν ἄφθαστος στὸ πήδημα καὶ ταχύτερος ἀπὸ ἄλογο. Ὁ Νικοτσάρας ἐπηδοῦσε ἑφτὰ ἄλογα στὴ σειρά. Καὶ ἡ ἐκπληκτική τους παλληκαριὰ μᾶς ἔδωσε τὴν ἐλευθερία μας.

«Κανεὶς δὲν ἦταν σὰν κ' ἐμεν εἰς τῆς ἀντρειᾶς τὴ χάρη,
ΣΤΟ ΜΠΑΛΩΜΑ, ΣΤΟ ΤΡΕΞΙΜΟ, ΣΤΟ ΠΗΔΟΣ, ΣΤΟ ΚΟΝΤΑΡΙ».

Μὲ τὸ πάλαμα, τὸ τρέξιμο καὶ τὸ λιθάρι ἐδημιουργήσηκε ἡ ἀθάνατη καὶ λαοτραγουδισμένη Ἑλληνική λεβεντιά καὶ παλληκαριά. Ὁ Διγενὴς μὲ τὸ «μπάλωμα, τὸ τρέξιμο, τὸ πῆδος, τὸ κοντάρι»:

«Τὰ ὄρη ἐδιασκέλιζε, βουνοῦ καρ (φὲς ἐπήδα,
χαράκια ἀμαδαλόγαγε καὶ ρι- (ζιμιὰ ξεκούνιε
Στὸ βῖσιμά πιανε πουλιά, στὸ (πέταμα γεράκια,
στὸ γλάκιο καὶ στὸ πῆδημά τα (λάφια καὶ τ' ἀγρίμια».

Τὸ παλληκάρι τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ μὲ τὸ πάλαμα τὸ χάρο φοβερίζει::

«"Ἄφες με, χάρο, τὰ μαλλιά, καὶ (πιάσ' μ' ἀπὸ τὴ μέση,
καὶ τότεσας σοῦ δείχτω γὼ πῶς (εἶν' τὰ παλληκάρια.
Ἀποκειδὰ τὰ πιάνω γὼ ὀοῦλα τὰ (παλληκάρια,
πιάνω κοπέλλες ὥμορφες, κι' ἄν- (δρες πολεμιστάδες»

Ὁ δὲ ξενητεμένος γυιὸς ἀπὸ τὸ πάλαμα ... καὶ τὸ λιθάρι:

«Ψηλὸ λιγνό 'χει τὸ κορμί, ἴσιο (σὰν κυπαρίσσι
σὰν δυὸ βουνὰ 'ναι οἱ πλάτες του (σὰν κάστρο ἡ κεφαλή τους».

Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ ἀγωνίσματα ἦταν τόση μεγάλη, ὥστε ἡ χαροκαμένη μάννα θέλει, τὸ ἄμοιρο παιδί της, ἀκόμη καὶ στ' ἄλλου κόσμου τὸ στερνὸ ταξίδι, γιὰ τελευταῖα φορά, νὰ χαρῇ τῆς νειότης του τὴ λεβεντιὰ καὶ παρακαλεῖ τὸ χάρο νὰ κάτσῃ σὲ κρὰ βρόχο Κ' ΟΙ ΝΙΟΙ ΝΑ ΛΙΘΑΡΙΣΟΥΝ.

«Χάρε μου, διάβα ἀπὸ χωριὸ κά- (τσε σὲ κρὰ βρύσῃ,
νὰ πιοῦν οἱ γέροντες νερὸ κ' οἱ (νιοὶ νὰ λιθαρίσουν».

Τέλος στὰ δόσκολα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς ἡ μόνη Ἑλληνικὴ κληρονομιὰ εἶναι τὰ λαϊκὰ ἀγωνίσματα καὶ ἡ θρησκεία. Τὰ λημέρια τῶν κλεφτῶν εἶνε παλαϊστρες καὶ ἀλώνια. Οἱ κλέφτες ὅταν δὲν πολεμοῦν ρίχνουν λιθάρι ἀφοῦ σταθοῦν στὶς τρεῖς. Καὶ ἡ χιλιοτραγουδισμένη καὶ θρυλοποιημένη κλεφτουριὰ ἐγεν τεράστιες σωματικὲς ἱκανότητες καὶ ἐκπληκτικὴ παλληκαριά. Οἱ κλέφτες κατὰ τὴ λαϊκὴ μοῦσα ἔπρεπε «τριῶν μερῶν περπατησιὰ νὰ πέρνουν σὲ μιὰ νύχτα».

Ὁ 'Οδυσσεὺς ἦταν ἀφθαστος στὸ πήδημα καὶ ταχύτερος ἀπὸ ἄλογο, Ὁ Νικοτσάρας ἐπηδοῦσε ἑφτὰ ἄλο γα στὴ σειρά. Καὶ ἡ ἐκπληκτική τους παλληκαριὰ μᾶς ἔδωσε τὴν ἐλευθερία μας.

Οἱ ἡμίθεοι δηλαδὴ καὶ οἱ μαραθωνομάχοι τῆς ἀρχαιότητος δὲν ἐλεύθερο ποτὲ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἀρ γότερα ἐλέγοντο Διγενῆδες καὶ Ἀκρίτες καὶ ἀκόμη ἀργότερα κλέφτες, ἀρματωλοὶ καὶ παλληκάρια.

Ἡ Ἑλλὰς ἦταν πάντοτε Ἑλλὰς, ἦταν ἀπέραντο γυμναστήριο καὶ κατ' ἀρχὰς καὶ στὴ φραγκολεβαντοκρατία καὶ στὰ μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς.

Καὶ σήμερα;;;... Τί εἶνεῖ 'Ελλάς;; 'Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶνε δύσκολη.

ΣΗΜΕΡΑ Η ΕΛΛΑΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΕΡΑΝΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΔΙΑ ΠΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ. ΝΑΙ... Σή μερα γινόμαστε Ἑλλὰς, γιατὶ ἐδῶ καὶ ἑκατὸν ἑφτὰ χρόνια ἀκριβῶς ἐπάψαμε νὰ εἴμαστε "Ἕλληνες. Τετρακόσια ὁλόκληρα χρόνια ἀγριας τυραννίας δὲν ἐστάθηκαν ἱκανὰ νὰ μᾶς ἀλλαξοπιστήσουν. Ἐνῷ ἑκατὸ μόνο, χρόνια ἀπεριόριστης ἐλευθερίας μᾶς μετέβαλλαν σὲ Εὐρωπαίους, σὲ Παρισινοὺς, σὲ Κοσμοπολίτες, σὲ κλπ.

Τὴν ἑπομένη τῆς ἀφίξεως στὴ Ἑλλάδα τοῦ "Οθωνος ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα διώχνεται ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀριστοκρατίας καὶ τὴ θέσι της παίρνει ἡ Γαλλική. Ἡ ζωὴ τοῦ Παρισιοῦ μεταβαρικά, διότι ἀνήκουν εἰς ἑνασύνολον πρὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐναρμονίζονται καὶ νὰ μὴ κάνῃ τὸ κάθε ἕνα ὅ,τι τοῦ κατεβαίνει στὸ κεφάλι. Πρέπει νὰ τὰ μάθετε, ὅτι ἐλευθερία χωρὶς τάξιν καὶ πειθαρχίαν εἶνε ἀναρχία...

Νὰ μὴ περιορίζεσθε εἰς τὸ νὰ ἀποκτοῦν τὰ παιδιὰ ζηρὸν φορτίον γνώσεων. Δὲν πρόκειται νὰ κάμετε τὰ παιδιὰ σας ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικά...

»Κύριον Ἔργον σας νὰ εἶνε ἡ διάπλασις τοῦ χαρακτῆρος των καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς θελῃματικότητός των. Θέλω πρὸ παντὸς νὰ μᾶς δώσετε παιδιὰ δημιουργικά, τὰ ὁποῖα νὰ μάθουν ὄχι νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν ζωὴν ἀρνὰ καὶ ἀδρανῆ, ἀλλὰ νὰ ἀγωνίζωνται καὶ νὰ δημιουργοῦν. Διότι αὐτὴ εἶνε ἡ ζωή. Ζοῦ εἶνε δρᾶσις ἀποσυδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται ὁ ἄνθρωπος, εἴτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιστήμης, εἴτε εἰς τὴν τέχνην, εἴτε εἰς τὸ Κράτος, εἴτε τῆς βιομηχανίας, εἴτε τοῦ ἐμπορίου, εἴτε τῆς γεωργίας, εἴτε καὶ τῆς ἁπλῆς χειρονακτικῆς ἐργασίας».

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπε παιδαγωγικὰς ἀλήθειες, τὶς ὁποῖες πρὶν κανένας ἐκπαιδευτικοπατέρας οὔτε ἐσκέφθηκε οὔτε ἐτόλμησε ποτὲ νὰ εἰπῇ. Κύριον ἔργο τῶν παιδαγωγῶν εἶνε οἱ ἐρεύνες γιὰ τὴν καλύτερη μέθοδο προσφορᾶς γνώσεων στοὺς τροφίμους τοῦ σχολείου. Οἱ συζητήσεις ὅλες περιστρέφονται στὴ διδασκαλία τῆς καὶ τὴν Ἑλλάδα μας νὰ μεταβάλουν σὲ Σιβηρία.

"Ε!!... τὸ κακὸ πλέον παράγινε καὶ ἔπρεπε νὰ χτυπηθῇ ἀποφασιστικὰ καὶ «κατακέφαλα νὰ πάρῃ τὸ φάντασμα τὸν κερανυὸ». Ἔπρεπε νὰ ἀρεθῇ ἕνας θερμὸς πατρ- της, ἕνας μεγάλος "Ἕλληνας. Καὶ εὑρέθηκε: ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἡ ἀναεζιπόθεια τῆς Ἑλλάδος τελειώνει. Καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀρχίζει νὰ γίνεται Ἑλλὰς μὲ ὅλες τὶς Ἑλληνικὲς δυνατότητες καὶ ἀξιότητες. Μὲ δὲ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες Ἑλληνικὲς δυνατότητες, ἀν ὄχι ἡ μεγαλύτερη, εἶνε ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, ἡ ἀγωγὴ τοῦ γυμναστηρίου, ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ τῆς παλαίστρας, τοῦ γυμνασίου, ποὺ ἐδημιούργησε τοὺς Ὀλυμπιονίκες καὶ τοὺς Σαλαμινομάχους, τοὺς Πλάτωνες καὶ τοὺς Φειδίας, τοὺς Ἀκρίτας καὶ τοὺς Ἀρματολοὺς ποὺ ἐδημιούργησαν τοὺς Ἕλληνας. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἀγωγὴ στὸ Νέο Κράτος, ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δημιουργοῦ του, παίρνει τὴν ἀξιολογική της θέσι. Μὲ τὸ λόγο του πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, δίνοντας τὶς ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ κατευθύνσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως, ζητώντας Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνοπούλες, ἀνθρώπους ἱκανοὺς γιὰ ζωὴ καὶ δημιουργία, ἀνθρώπους ἱκανοὺς γιὰ δράσι, γιὰ δημιουργία, γιὰ δημιουργίαν Ἕλληνες....

Καὶ ὅταν ἡ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ὁδηγηθῇ στὸ γυμναστήριο, ὅταν διαπλαστῇ μὲ τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ καὶ γίνῃ νεολαία Ἐθνικὴ, πειθαρχημένη, ἰσχυρὴ, ἐνθουσιασμένη καὶ αἰσιόδοξη τότε καὶ ἡ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ θὰ ὁδηγουρηθῇ μὲ τὴν Ἑλληνικὴ ἀγωγὴ καὶ θὰ γίνῃ νεολαία πατριωτική, μεγαλόψυχη, πεπιθησιακή, τολμηρὴ καὶ δημιουργική, τότε καὶ ἡ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ, μὲ τὴν Ἑλληνικὴ τῆς φιλοτιμία, θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ θὰ γίνῃ νεολαία ἐνεργητική, φιλοπρόοδη, ἐνάρετη καὶ Σπαρτιατική.·.

Καὶ τότε ... ὅλη ἡ νεολαία μας θὰ γίνῃ νεολαία ΕΛΛΗΝΙΚΗ καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ γίνῃ ἀπέραντο γυμναστήριο, θὰ γίνῃ ΕΛΛΑΣ. Ἡ ἀναγνώσεως καὶ ὅλων τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου τῆς μαθήσεως καὶ τοῦ θερμπαλισμοῦ σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ σχολείου ἐργασίας, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Ντεβρόλι κατὰ τὴν μέθοδο τῆς Μοντεσορὶ κλπ. "Οτι οἱ γνώσεις εἶνε μὲν πολύτιμο ἐφόδιο, ἀλλ' ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε μόνο γνώσεις καὶ ὅτι οἱ γνώσεις δὲν ἔχουν καμμιὰ ἐπίδρασι στὸ χαρακτῆρα, «δὲν εἰπώθῃκε ποτὲ ἀπ' τὰ χείλη κανενὸς». Ὅτι ὁ χαρακτὴρας τοῦ παιδιοῦ διαμορφιρνεται ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΖΩΗΣ, ΤΗΣ ΑΥΘΟΡΜΗΤΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ καὶ ὄχι μὲ τὸ ἀπὸ τοὺς ἡλικιωμένους ΕΞΟΘΕΝ ἐπιβαλλόμενο ἀναγκαστικὸ ἔργο τοῦ σχολείου ἐργασίας ἡ τὴν παθητικὰ προσδεχόμενη ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΣΑ διδασκαλία δὲν ὑποστηρίχτηκε ἀπὸ κενένα. Τά ναι διὰ ἀπὸ τοὺς Ἀλεξανδρινοὺς χρόνους τὴν ἑφτὰ ἐλευθερίων τεχνῶν, γραμματικῆς, ρητορικῆς, διαλεκτικῆς, ἀριθμητικῆς, γεωμετρίας, ἀστρονομίας καὶ μουσικῆς, μέγοι σήμερα φορτώνονται ξηρὲς γνώσεις, γίνονται ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικά, γίνονται «παράφρονες, ἠλίθιοι καὶ ὀνειροπόλοι» κατὰ τὴν περίφημη ρῆσι τοῦ Ραμπελαί. "Οτι εἶμαστε "Ἕλληνες καὶ τὰ παιδιά μας τὰ θέλουμε Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνοπούλες, παιδιὰ μὲ χαρακτῆρα, μὲ θελῃματικότητα, παιδιὰ δημιουργικά, βὲν διετυπώθῃκε ποτέ. Ἐξαίρεση μόνον ἀπετέλεσε ὁ σημερινὸς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε παιδαγωγός, ἀλλὰ εἶνε "Ἕλληνας καὶ ΔΙΑΤΥΠΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΤΑΤΗ ΣΚΕΨΗ : ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΕΣ, ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΑ. Ἔλυσε τὸ πρόβλημα τῆς ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ, ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΠΛΑΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ.

»Πρέπει νὰ τὰ μάθετε νὰ εἶνε πει-

ΕΛΛΑΔΑ «ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ»

2ον

Τοῦ κ. Ν. Λ. ΠΙΣΤΟΛΗ γυμναστοῦ

δίδεται ραδιοτηλεγραφικὰ ... τηλεκινητικὰ κ.τ.τ. σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ροβοκόκκινες χωριατοποῖλες μεταβάλλονται σὲ ἀνόητες χρωματομογιατισμένες Παριζιάνες. Τὸ ΜΠΑΡΔΟΝ !:: παίρνει καὶ δίνει καὶ τὸ κακὸ προχωρεῖ ἀλματικά. Ἡ ξενομανία μας γίνεται ἀνεκδιήγητη. Οἱ διάφορες παληοφωλλάδες τῆς δεκαρολογίας γίνονται ἀριστουργήματα τῆς ξένης φιλολογίας καὶ οἱ συγγραφεῖς τους τοῦ παδαριοῦ γίνονται περίφημα ..., διάφοροι, παγκοσμίου φήμης...

Κάθε τὶ τὸ Ἑλληνικὸ λησμονεῖται, δὲν προσέγεται. Ἡ Ἑλληνικὴ μας ἱστορία καὶ ὀπόστασι, ἡ ὡραία Ἑλληνικὴ μας ζωὴ τῆς καλωσύνης καὶ τῆς φιλοξενίας, ἡ Ἑλληνικὴ παραγωγή, τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ἐπιστήμη, μ' ἕνα λόγο ἡ ΕΛΛΑΣ ΜΑΣ περιφρονεῖται.

Καὶ ἡ Ἑλληνική δεινοπάθεια παίρνει τὴν τελευταίαν της μορφὴ καὶ φτάνει στὴ σκοπούμενη φάση. Οἱ κυριοι αἴτιοι τοῦ Ἑλληνικοῦ καταντήματος, μιὰ φεγγαρόλουστη Ἑλληνικὴ Αὐγουστιάτικη θραδυά, ἀποφασίζουν νὰ πραγματοποιήσουν τὰ κομιντερνικά τους «ὄνειρα τῆς θερινῆς νυκτὸς». Ἀποφασίζουν νὰ κάνουν τὴν Ἑλλάδα ὅ,τι ὅλους τοὺς Ἕλληνες συνεκλείσε, νὰ κάνουν τὴν Ἑλλάδα ΡΩΣΣΙΑ!! ... Ἀποφασίζουν τὸν καταγάλαιο καὶ καταξάστερο οὐρανὸ μας νὰ φορτώσουν αἰώνια μὲ μαῦρα θασοειὰ ἀρκτικὰ σύννεφα. Ἀποφασίζουν τὸν ἀττικὸ ἥλιο νὰ ἐξοστρακίσουν

ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ

«Ἀρχόντισσα Ροδίτισσα, πῶς πῆκες;
Γυναῖκες διώχνει μιὰ συνήθεια ἀρχαία
ἐδῶθε.» «Ἔχω ἕνα ἀνῖψι, τὸν Εὐκλέα,
Τρία ἀδέρφια, γυιό, πατέρα Ὀλυμπιονίκε,
Νὰ μὲ ἀφήσετε πρέπει, Ἑλανοδίκες,
Καὶ ἐγὼ νὰ καμαρώσω μὲς τὰ ὡραία
Κορμιά, ποὺ γιὰ τὸ ἀγρίλι τοῦ 'Ηρακλέα
Παλαίβουν, θιαμαστὲς ψυχὲς ἀντρίκιες.
Μὲ τὶς ἄλλες γυναῖκες δὲν εἶμαι ὄμοια.
Στὸν αἴθινα τὸ σοῦ μου θὰ φαντάζῃ
μὲ τῆς ἀντριᾶς τὰ ἀμάρντια προνόμια·
Μὲ μάλαμα γραμμένο τὸ δοξάζει
σὲ ἀστραφτερὸ κοτεβατὸ μαρμάρου
ὄμνος χρυσὸς τοῦ ἀθάνατου Πινδάρου.

ΛΟΡΕΝΤΖΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Τὴν Κυριακὴν 29 Μαΐου ἐ. ἔ. ἐγένετο εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ 21ου ὑποτομέως (Πατησίων), ἡ πρώτη καὶ ἐπιτυχὴς συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων τοῦ ὑποτομέως τούτου.

Τὴν 8·10' ἀφίχθη ὁ ὑποτομεάρχης κ· Σωτ. Δεστούνης ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐπεθεώρησε τὰ γραφεῖα τοῦ ὑποτομέως, ἐπεθεώρησεν τὰς παρα τεταγμένας ὁμάδας, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν κ. Τσικνιδοπούλου Ἠλ. καὶ Ζούκη Ἀνδρ.

Τὴν 9 π.μ. ἀφίχθη εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ 21ου ὑποτομέως ὁ κ. ὑποδιοικητὴς ΕΟΝ Ἀθηνῶν κ. Κ. Στρατηγός, ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀνωτέρων βαθμούχων τῆς ΕΟΝ.

Ὁ κ. Κ. Στρατηγὸς ἐπεθεώρησεν τὰ γραφεῖα τοῦ ὑποτομέως καὶ εὗρεν ὅλας τὰς ὑπηρεσίας ἐν ἀπολύτῳ τάξει. Συνεχάρη δὲ ἰδιαιτέρως τοὺς κ.κ. Χωριανόπουλον Ἐμμ. καὶ Ἀντωνακέαν Κ. διὰ τὴν πρότυπον αὐτῶν ἐργατικότητα.

Τὴν 9.10 π.μ. ὁ κ. ὑποδιοικητὴς ἐξελθὼν εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ὑποτομέως ἐπεθεώρησεν τὰς παρατεταγμένας ὁμάδας ἀφοῦ πρῶτον τοῦ ἐδόθη ἀναφορὰ ὑπὸ τοῦ κ. ὑποτομέαρχου.

Αἱ παρατεταγμέναι ὁμάδες ἦσαν κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν:

1η) ὁμὰς Κουδιγκέλη, 2α ὁμὰς Οἰκονόμου Κ. 3η ὁμὰς Τρασχανατζῆ, 4η ὁμὰς Ἀντωνακέα Κ. 5η ὁμὰς Θωμάκου Ἀντ., 6η ὁμὰς Μπουλέρη καὶ 7η ὁμὰς σκαπανέων Μηλιάλη Δ.

Πρὸς τοὺς παρατεταγμένους φαλαγγίτας καὶ σκαπανεῖς ὁ κ. ὑποδιοικητὴς εἶπεν τὰ ἑξῆς:

«Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς»

Σᾶς ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου διότι σᾶς βλέπω τόσον πεθαυμηνείους εἰς τοὺς ἀνωτέρους σας, καὶ ἐνθουσιασμένους διὰ τὴν 'Εθν. Ὀργ. Νεολαίας. Διὰ τοῦτο δὲ ἐνεγράφητε εἰς τὴν ΕΟΝ καὶ ὄχι διὰ νὰ ἐξυπηρετήσητε προσωπικὰς σας φιλίας ἢ νὰ φορῆτε στολὰς ὡραίας. Ἐνεγράφητε εἰς τὴν ΕΟΝ διὰ νὰ ἐργασθῆτε ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ Νέου Κράτους. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον δίου σας, ἀπὸ τὸν πιὸ μικρὸ σκαπανέα ὡς τὸν πιὸ μεγάλον φαλαγγίτην, ἀπὸ τὸν πιὸ μικρὸ βαθμοφόρον ὡς τὸν πιὸ μεγάλον ἀξιωματικόν, ἐργασθῆτε ἴσα, διότι ὅλοι σας ἔχετε τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

«Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς»

Σεῖς εἶσθε ἡ Ἑλλὰς τῆς αὐρίον. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ μορφωθῆτε συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους, τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἔτσι θέλουν νὰ μορφωθῆτε, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α.Ε. ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης μας Ἰωάννης Μεταξᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον ἐδῶ καὶ δύο ἔτη νὰ κάμουν μίαν νέαν Ἑλλάδα, μίαν Ἑλλάδα, καθαρὰν ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὰ μίση τοῦ παρελθόντος. Γνωρίζετε τὸ θεϊκὸς ποὺ εἴχομεν φθάσει πρὸ δύο ἐτῶν ἀπὸ σήμερον. Τὸ ξεύρω τὸ γνωρίζετε ὅλοι σας. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς ἐργασθῆτε καὶ σεῖς διὰ τὴν ΕΟΝ. Φανατίσατε τὸν ἑαυτόν σας καὶ ἐπειτα φανατίσατε καὶ τοὺς ἄλλους καὶ ὁδηγήσατε τους ἐσεῖς εἰς τὴν ἀλήθειαν, θὰ ἰδῆτε δὲ πόσον θὰ σᾶς εὐγνωμονοῦν ὅταν ἔλθουν εἰς τὸ περιβάλλον τὸ ἰδικόν σας. Καὶ τώρα ἂς ἀναφωνήσωμεν ὅλοι μαζί:

Ζήτω ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος.

Ζήτω ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος.

Ζήτω ἡ Α·Ε. ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς.

Ζήτω ὁ Κυβερνητικὸς ἐπίτροπος Νεολαίας Ἑλλάδος κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος.

Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας.

Ζήτω ὁ 21ος ὑποτομεύς.

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ ἐπιτεταμένος τῆς προπαγάνδας τῆς ΕΟΝ.

Τὴν 10ην π.μ. ἄπασα ἡ δύναμις τοῦ 21ου ὑποτομέως παρήλασε πρὸ τοῦ κ. ὑποδιοικητοῦ κ. Κ. Στρατηγοῦ καὶ τῶν λοιπῶν βαθμοφόρων.

Ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Κ. Στρατηγὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἀνεχώρησε τὴν 10.20 κομίζων τας ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων του διὰ τὴν τόσον ἀρτίαν ἐπιτελεσθεῖσαν ἐργασίαν ἐντὸς ἐλαχίστων μόνον ἡμερῶν.

Τὴν 10.30 ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῶν γραφείων τοῦ ὑποτομέως.

ΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΗΝ ΜΑΣ

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤ ΞΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ

10.—

— Ἂν ξέρῃς ἀρχόντισσα νὰ φιλᾶς τὰ μυστικά σου, ξέρω κ' ἐγὼ νὰ φιλάω τὰ δικά μου. Ὡστόσο ὅμως, παρ' ὅλες τὶς ἀπειλὲς ποὺ μοῦ κάνεις χωρὶς νὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα γιατὶ δὲν εἶμαι πειὰ δάσκαλός σου, μόνον καὶ μόνον χάριν τῆς ἀγάπης μου, δὲν θὰ προδώσω ποιὰ εἶσαι. Χωρὶς ὅμως νὰ ἐυμώσῃς καθόλου, μοῦ δίνεις τὴν ἄδεια νὰ κάμω μιὰν ἐρώτησι ;

— Λέγε !

— Ἂς ὑποθέσουμε ὅτι κατὰ κακὴν τύχην, στὸ τέλος αὐτουνοῦ τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὸν ὁποιον δὲν ξέρουμε ποιὸς θὰ ζῇσῃ καὶ ποιὸς θὰ σκοτωθῇ, ἂς ὑποθέσουμε ὅτι ὁ Θρασύβουλος σκοτώνεται. Μπορῶ νὰ ἐλπίσω μιὰ μικρὴ θέσι στὴν καρδιά σου ;

— Ὀχι, ποτέ ! ἐφώναξε ἡ Ἀνδρονίκη δυνατά. Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὸ ἐλπίζῃς αὐτό. Στὰ χρόνια ποὺ ἐζήσαμε μαζὶ στὸ σπίτι τοῦ πατέρα μου ἔπρεπε νὰ μὲ μάθῃς καλὰ καὶ νὰ μὴ μοῦ κανῇς τώρα τέτοιαν ἐρώτηση. Ἐξέχασες λοιπὸν ὅτι τὰ χέρια σου εἶνε βαμμένα μὲ τὸ αἷμα τοῦ πατέρα καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου ;

Ὁ Βάρθακας τινάχτηκε ἀπάνω στὰ λόγια αὐτὰ κ' ἐφώναξε μὲ θυμό :

— Ἀρκοῦν πειὰ οἱ βρισιές, ἀρχόντισσα ! Ἔχεις δίκηο ! Πρέπει νὰ εἶμαι πολὺ ἀνόητος γιὰ ν' ἀγυρεύσω μιὰ ρωμαντικὴ καὶ φανταστικὴ γυναίκα σὰν καὶ σένα. Θέλεις νὰ μιὴθῇς αὐτὰ ποὺ ἐδιάβασες καὶ καταντᾶς γελοία ! Φύγε σὲ παραναλῶ, γιατὶ θὰ φωνάξω τοὺς ἀνθρώπους μου, θὰ καλέσω εἰς βοήθειαν.

— Δὲν ξέρω ποιὸς μὲ κρατάει καὶ δὲν σοῦ δίνω ἄλλο ἕνα μάθημα ἀπ' ἐκεινα ποὺ σοῦ πρέπουν. Σκέφτουμαι ὅμως ὅτι θὰ πέσῃς κάποτε στὰ χέρια τοῦ Θρασυβούλου καὶ ἐκεινος θὰ σὲ διορθώσῃ καλά !...

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἡ Ἀνδρονίκη ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ Βάρθακα.

"Ὅλη τὴ νύχτα ὅμως δὲν μπόρεσε νὰ ἡσυχάσῃ, γνωρίζοντας κα λὰ μὲ ποιὸν ἔχει νὰ κάμῃ. Ἦταν θέβαιη, ὅτι σὲ λίγες μέρες ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ τὴν ἔρριχνε σὲ νέες τρικυμίες.

Ἐσκέφτηκε λοιπὸν καλύτερα καὶ μὲ τὴν συνειδισμένη γρηγορά δα ποὺ ἐχαρακτήριζε ὅλες τὶς ἀποφάσεις της, ἐμάζεψε τὰ παλληκάρια της καὶ ἔφυγε γιὰ τὸ Αἴγιον, ὅπου ἐναύλωσε ἕνα μικρὸ Ἰστιοφόρο κ' ἐπῆγε στὴν Ἄμφισσα. Ἀπ' ἐκεῖ ἔγραψε ἕνα μεγάλο γράμμα στὸν ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν Γερμανόν, τοῦ ἐξιστόρησε ὅλην τὴν διαγωγὴ τοῦ Βάρθακα καὶ τὰ αἴτια ποὺ τὴν ἀνάγκασαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιορκία τῶν Πατρῶν καὶ ἐσύστησε νὰ προσέχουν τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ποὺ ἦταν ἕνας προδότης.

Η ΤΡΟΜΕΡΑ ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἀπὸ τὴν Ἀμφιλοχία ἡ Ἀνδρονίκη, μὲ διαφόρους σταθμοὺς ἔφθασε στὴν Λαμία. Ἐκεῖ ἦταν τὸ καταλληλότερο μέρος γιὰ νὰ περιμένῃ εἰδήσεις τοῦ Θρασυβούλου. Ἐπὶ πλέον ἐνδιμιζε ὅτι ὁ πόλεμος δὲν ἦταν ἐκεῖ τόσο προχωρημένος ὅσο στὴν Πελοπόννησο.

Κατὰ τὸ δειλινὸ ἔφθασε στὶς σκηνὲς τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἦταν στρατοπεδευμένοι σιμὰ στὶς Θερμοπύλες. Κ' ἐτράβηξε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν σκηνὴ ὅπου ἦταν ὁ Διάκος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοί. Μέσα κάποιος ἐταραγουδοῦσε ἕνα κλέφτικο τραγοῦδι.

— Ποιὸς τραγουδάει τόσο ὥμορφα ; ἐρώτησε ἡ Ἀνδρονίκη τὸν ἀδελφόν της.

— Ὁ Διάκος ! "Ενα ὥμορφο καὶ γενναῖο παλληκάρι ! ἀπάντησε Πατριαρχεῖο... Εἶμαστε ἀνήψια τοῦ Πατριάρχη ἐμεῖς...

— Εἶσαι ἀδελφὸς τοῦ Θρασύβουλου; ἔκανε ὁ δεσπότης τῆς Ἀμφίσσης ποὺ ἦταν ἐκεῖ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΑΠΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΩΝ - ΦΟΙΤΗΤΡΙΩΝ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΛΟΥΚΙΔΟΥ

Μέσα από τοὺς ἐμφυλίους σπαραγμους, τοὺς τρικυμισμοὺς τοῦ παρελδόντος, τὴν ἐθνικὴ ἀποσύνθεσι, ἀκτὶς ζωογόνος καὶ φωτεινὴ, μυροβολὰ πρωτόφαντη καὶ πνοὴ ἐγαλμένη ἀπὸ τὰ ἱερὰ ἄδυτα τῆς φυλῆς, ξεπροδάλλει ἡ Ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Καὶ ἡ Ὀργάνωσις αὐτὴ εἶνε ἔργον τῆς εἰρηνικῆς ἐθνικῆς ἐπαναστάσεως τῆς 4ης Αὐγούστου 1936. Εἶνε ἔργον δύο ἀνδρώπων, τοῦ Γεωργίου Β' καὶ τοῦ κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Ἡ 4η Αὐγούστου 1936 εἶνε ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀντιδράσεως τοῦ λαοῦ. Εἶνε ἡ δύναμις τῆς θελήσεώς του νὰ ζήσῃ, νὰ προαχδῇ, νὰ εὐημερήσῃ καὶ νὰ δαδίσῃ μπροστά. Ἡ 4η Αὐγούστου εἶνε ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν ψυχῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ —ἡ ἀδελφική των ἕνωσις. Ἡ 4η Αὐγούστου ἐκοψε τὰ δεσμὰ τοῦ παρελδόντος κομματικοῦ κράτους, τῆ ψυχοφδόρο γάγγραινα τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ ἀδελφοκτόνου σπαραγμοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς εἶνε τὸ σύμδολον τῆς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας τοῦ Ἔθνους. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶνε ὁ ἐμπνευστής, ἀναστηλωτὴς, ποδηγέτης καὶ πραγματοποιητὴς τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων καὶ πεπρωμένων. Εἶνε ὁ γνήσιος καὶ καδολικὸς ἐμψυχωτὴς καὶ ἐκπρόσωπος τῶν πόδων τοῦ λαοῦ, εἶνε ἡ ἄγρυπνη συνείδησις τοῦ συνόλου, συγκεντρωμένη εἰς τὸ προσωπον ἑνὸς ἀτόμου, τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ—εἶνε τὸ Κυρίαρχον Κράτος.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶνε πλέον ὅπως πρὶν, ποὺ ἦτο διηρημένος καὶ ἔδρα μονομερῶς καὶ καθ' ὁμάδας. Τώρα εἶνε ἕνα ἑνιαῖον σύνολον, μία δύναμις ἡνωμένη καὶ ἀδιαίρετος, εἰς ἕνα κυρίαρχον κράτος μὲ ἕνα Βασιλέα καὶ ἕνα Ἀρχηγὸ Κυδερνήτη. "Ὀχι πολυαρχία καὶ φαυλοκρατία, ἀλλὰ Κράτος Δικαίου."Ὅλοι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ Νόμου. Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας θὰ διδάξῃ καὶ θὰ μάθῃ στὴ νέα ἑλληνικὴ γενεὰ τὴν ἀπερίοριστη ἀγάπη γιὰ τὴν Πατρίδα, τὴν προσήλωσι στὴ θρησκεία τῶν πατέρων μας, τὴν ἀφοσίωσι καὶ στοργὴ στὴν οἰκογένεια.

Μετὰ τοὺς γονεῖς οἱ Ἕλληνες δι δάσκαλοι εἶνε οἱ ψυχικοὶ καὶ πνευματικοὶ ἀναμορφωταὶ τῶν τέκνων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἶνε οἱ κήρυκες καὶ ἱεραπόστολοι τῶν ἀρχῶν, τῶν κατευδύνσεων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἐθνικοῦ Κράτους. Εἶνε οἱ ἀμέσως μετὰ τοὺς γονεῖς ἐρχόμενοι εἰς καδημερινὴν ἐπαφὴν μὲ τὴν Νεολαίαν. Οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι ἔχουν τὴν μεγάλην καὶ ἱερὰν ἀποστολὴν νὰ ἐμψυχώνουν καὶ νὰ διαπλάσσουν τὸν χαρακτῆρα, νὰ μορφώνουν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχή, μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα ἐθνική, θρησκευτική, οἰκογενειακή. Εἶνε οἱ στυλοδάται καὶ κύριοι ἀξονες τῆς ζωῆς τοῦ Κράτους, ἡ πολυτιμότερη δύναμις τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Μὲ φλόγα καὶ ζωὴ πρέπει νὰ μεταδίδουν τὸν ἐθνικὸ παλμὸ στὴ νέα γενεὰ καὶ νὰ διδάσκουν τὰ ᾠῶτα τοῦ ἐνδόξου πολιτισμοῦ τῶν ἀδανάτων μας προγόνων. Ὑγιεῖς ἀρχὲς παρμένες ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη πηγὴ τοῦ ἑλληνικοῦ Πανθέου.

Οἱ Ἑλληνίδες μητέρες ποὺ γεννοῦν καὶ ἀνατρέφουν τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἔχουν ἀκόμη ἀνώτερη ἀποστολή: Πρέπει νὰ διδάξουν καὶ νὰ δρέψουν τὰ παιδιά τους μὲ τὶς ἀγνὲς παραδόσεις τῶν πατέρων μας, ἐθνικά, ἠδικά, χριστιανικά. Πρέπει νὰ συνηδίσουν τὴν ψυχή τους ἀπὸ νωρὶς νὰ τραδᾷ τὸν ἰσιο δρόμο πρὸς τὸ μονοπάτι ποὺ ὁδηγεῖ τολμηρά, γενναῖα καὶ ὑπερήφανα στὸν ᾠῶνα τῆς ζωῆς, στὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους. Πρέπει νὰ πάρουν τὴν ἐμπνευσιν καὶ τὸ παράδειγμα ἀπὸ τὶς ἀρχαίες Σπαρτιάτισσες, τὶς Σουλιώτισσες, τὴ Μπουμπουλίνα κ' ἀπ' ὅλη τὴν ἱστορία μας ποὺ σὰν ἥλιος φεγγοδολεῖ στὴν Οἰκουμένη καὶ ὁδηγεῖ τὴν πολιτισμένη ἀνθρωπότητα καὶ μετὰ τόσες χιλιάδες χρόνια.

Ἀνάγκη νὰ μορφωδοῦν Ἕλληνες πραγματικοί, νέες μορφωμένες, πολιτισμένες καὶ ποτισμένες, ὀχι μὲ τὸν ἐκφυλισμένο καὶ παρεξηγημένο ξενικὸ πολιτισμὸ—ἀλλὰ νέες μὲ σῶμα, πνεῦμα καὶ ψυχὴ ἑλληνική—Ἑλληνοποῦλες μὲ ἠδικὰ καὶ πατριωτισμό, ποὺ θὰ γεννήσουν καὶ θὰ μορφώσουν παιδιὰ ἥρωες, πνεύματα μεγάλα, αὐτὰ ποὺ θὰ ἀνκπτδοῦν καὶ θὰ στερεώσουν τὴν καινούργια μεγάλην Ἑλλάδα τῆς ρώμης καὶ τοῦ πνεύματος.

Φαλαγγίτισσες καὶ Σκαπάνισσες,

Φαλαγγίτες καὶ Σκαπανεῖς,

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας θὰ σας διδάξῃ, θὰ σας διαπλάσσῃ, θὰ σας ἐξυψώσῃ καὶ θὰ σας δώσῃ τὴ δυναμικότητα καὶ τὴν ἀξία νὰ δείξετε τὴν ψυχική καὶ τὴν πνευματικὴ σας ἀνωτερότητα. Θὰ σας ἐμψυχώσῃ. θὰ σᾶς δώσῃ τὰ φτερὰ γιὰ νὰ πετάξετε στὴν ἰδανικὴ πολιτεία τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς—τῆς ὑπέρτερης ἀξίας, τὴν ἀστραποδόλη πνοὴ ποὺ θὰ σας δοηδήσῃ νὰ δημιουργήσετε. μὲ τὴν δύναμι καὶ τὴν θέλησί σας, μὲ τὴν πειθαρχία, τὴν πίστι, τὴν αἰσιοδοξία καὶ τὴν ἐργασία, τὸν τρίτο ἑλληνικὸ πολιτισμό. Εἴσθε ἐθελονταὶ στρατιῶτες καὶ τιμητικοὶ πρωτοπόροι τοῦ ἀγῶνος.

Δείξετε τί ἀξίζει ἡ ἐλ. ψυχή σας.

Τὸ κομμαστικὸν Κράτος τοῦ παρελδόντος δεκάδες χρόνια τώρα εἶδινε τὴν μάχην του, ἐδικάσθηκε, αὐτοδικάσθηκε καὶ ἐγρεωκόπησε.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς τὴν 4ην Αὐγούστου 1936 ἐφύτεψεν ἕνα δένδρο. Τὸ δένδρο αὐτὸ λέγεται ἀγάπη καὶ ὁμόνοια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πρὶν ἐξερρίζωσε ἕνα ἄλλο, τὸ δένδρο τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ σπαραγμοῦ. Μένουν ἀκόμα μερικὲς φαρμακερὲς ρίζες τοῦ κακοῦ δένδρου ποὺ πρέπει ὅλοι μας μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχηγό μας νὰ τὶς ξεριζώσωμε γιὰ νὰ φυντώσῃ καὶ νὰ καρποφορήσῃ γοργὰ τὸ δένδρο τῆς ἀγάπης. Τὸ νέον Ἐθνικὸ Κράτος δημιουργεῖ τὴν καινούργια Ἑλλάδα, τὰ θεμέλια τοῦ νέου πολιτισμοῦ. Ἂς δαδίσωμεν λοιπὸν μὲ τὴν Νεολαία ἑνωμένοι καὶ πειθαρχημένοι στὰ ἱστορικὰ μας πεπρωμένα. Ἂς ἔχωμε γιὰ ἐμδλημά μας τὴν ἐργασία καὶ ἕνα μοναδικὸ σκοπὸ τὸ καθήκον. Κάμνομεν ἕναν ἀγῶνα, μοχδοῦμε, κοπιάζομεν, κάποτε στερούμεδα. Ἀλλὰ ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν Νεολαία ποὺ σ' αὐτὴν ἀνήκει τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς.

Ἑλληνικὴ Νεολαία,

Ἂς πάλλῃ ἡ καρδιά σου, ἂς καρδρεφτίζεται παντοτινὰ στὶς ψυχές σου ἡ Ἑλλάς, ἡ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖόν της, ἡ πραγματοποίησις τῆς Μιᾶς ἀποστολῆ: τὴν ΕΡΓΑΣΙΑ.

Ἕνα παλμό : τὴν ΕΛΛΑΔΑ.

Νὰ εἶσαι ἑτοιμη νὰ ἀγωνισθῇς καὶ νὰ πεθάνῃς γιὰ τὰ ΙΔΑΝΙΚΑ ΣΟΥ.

Πρὸς τὴν Διοικήτριαν Φαλαγγιτριῶν δεσποινίδαν Ἀντιγόνην Λουκίδου, Ἀθήνας.

Ραδιοφωνική σας διάλεξις ἀξία προσοχῆς παρὰ παντὸς Ἕλληνος, συγκινεῖ ἰδιαιτέρως ἐκείνους, οἵτινες ἐπὶ τὸ καθῆκον ἀγωνισθέντες, προδάλλουν τώρα, σὰν ζωντανὴ ρεκλάμα ἐνὸς διδακτικωτάτου παραδείγματος διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Τὸ φυτευμένο δένδρο σὲ μιὰ ἐθνοσωτήρια στιγμὴ τῆς τετάρτης Αὐγούστου, ὐπὸ τὸν ἡγήτορά μας ἐν πολέμοις καὶ δημιουργικὸν πρωτοπόρον ἐν εἰρήνῃ, φυλάσσεται γερά, ἀπὸ χέρια συνεχιστῶν, ἐθνικοῦ μεγαλείου καὶ καλλιεργεῖ ἀπὸ νέους φαλαγγίτες καὶ Ἑλληνοποῦλες σὰν κἀγὼ σας, ἔχει φυντώσει τώρα καὶ ἀσφαλῶς θὰ καρποφορήσῃ. Ἀπὸ καρδίας σᾶς συγχαίρομεν, προχωρεῖτε.

Πανευδοϊκὴ Ὀργάνωσις Ἐφέδρων Παλαιῶν Πολεμιστῶν, Πρόεδρος Κωνστ. Λιναρδος.

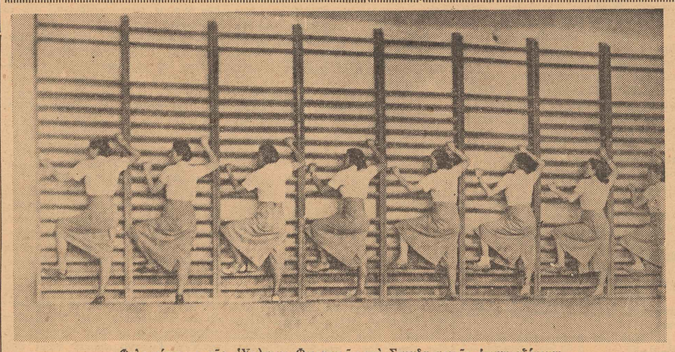

Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑπ/σεως Φοιτητριῶν καὶ Σπουδαστριῶν ἐκγυμναζόμεναι

Η ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τῆς δίδος ΑΛΕΛ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

Ἡ παρελθοῦσα ἑδδομὰς ἐσημείωσε ζωηροτάτην κίνησιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν.

Τὴν Τετάρτην στὶς 8 μ.μ. ἐγένετο συγκέντρωσις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Τὴν Παρασκευὴν ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ κ. Ἀγγελομάτη ἐγένετο μάθημα, τὸ ὁποιο μὲ μεγάλη προσοχὴ παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ δαθμοφόροι.

Ὡσαύτως τὸ Σάδδατον εἰς τὴν Ἱππευτικὴν σχολὴν ἤρχισεν τὰ μαθήματα τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων καὶ πεπρωμένων, ποὺ ἡ φυλὴ μας ἀγωνίσθηκε καὶ ὡραματίσθηκε.

"Ἐχε ἕνα σκοπό: τὸ ΚΑΘΗΚΟΝ.

ΠΕΝΤΕΛΗ

Ὅσε δολὲς κινάω ν' ἀρθῶ
Βουνό, νὰ σὲ ἀπολάψω,
—Βουνό, ποῦ μές, 'ς τ'ἀνέγνωρα
Καὶ μυστικὰ σου δάθια,
Πῶς μοῦ ἐμεταμορφώθηκες
Καὶ μῶγινες ἀγάπη
Κρυφοθιομαίνομαι κ' ἐγὼ
Καὶ μ' ἀγνωμιὰ ἀπομνέσκω—
Ὅσες δολὲς κινάω ν' ἀρθῶ,
Βουνό, νὰ σ' ἀπολάψω,
Μέσ' ἀφ' τοῦ χαμηλόκαμπου
Τὰ δαρετὰ τὰ πλάτια,
Τὰ δαρετὰ καὶ τ' ἄδροσα,
Τὰ λιοπυροκαμένα,
Ὁ εὐωδερὸς ἀγέρας σου
Κι' ὁ δροσοδολισμένος
Μοῦ ροδολάει καὶ μῶρχεται
Νὰ μὲ συναπαντήσῃ
Καὶ μέσα μου νέα ὕπατα.
Νέα δύναμι μοῦ δίνει
Καὶ ξεκαμπίσω τὰ ἰσκερά,
Νὰ φτάκω τὰ ριζά σου.
Καὶ φδάνω ὀχ' τὴν ἀγάπη σου
Θερμὸς καὶ ξαναμμένος,
Καὶ σοῦ ἀγκαλιάζω τοῦ κορμοῦ
Τὰ ἀσύγκριτα τὰ κάλλη
Μὲ τὴ θαμπὴ κ' ἀδύνατη
Κι' ἀνέτολμη ματιά μου,
Γιατὶ δὲν φδάν' ἡ ἀγκαλιὰ
Δὲν φδάνουν μου τὰ χέρια—
Καὶ δόσκω καὶ κορφολογῶ,
Βουνὸ τὲς ὠμορφιές σου,
Τὲς ὠμορφιὲς σου ποῦν' θεῖκὲς
Παραδεισοπλασμένες—
Τὰ πολλὰ δάση, τὲς κορφὲς
καὶ τὰ δροσόντερά σου.

Ἄλλοι τ' ἀφράτα μάρμαρα
Τοῦ κόρφου σου ἂς παινέσουν,
Ὁποῦ εἰς ἀγύριστους κιαὶ ὀὺς
Θεοὺς ἔπλασε ἡ τέχνη.
Ἄλλοι τὴς Φράγκισας Κυρᾶς
Ἂς περιτραγουδήσουν
Τὴν ἐρωτάρικη ζωὴ
Καὶ τὸ θλιμμένο τέλος.
Ἐγὼ 'ς τοὺς ἄσπρους κόρφους (σου
Δὲ θάν' ἀπλώσω χέρι,
Οὔτε γιὰ ξένες, γιὰ παληὲς
Θὰ γλυκοκλάψω ἀγάπες.
Ἐγὼ μὲ τὸ τραγοῦδι μου
Νὰ διαλαλήσω θέλω
Τὰ ἐξωτικά, τὰ ἠλιόδλεφτα
Τὰ ὀλοφαντά σου κάλλη,
Ὁποῦ τοὺς πόθους μου ξυπνοῦν
Κι' ἀνοίγουν μου τὰ μάτια
Καὶ βλέπουν μέσ' 'ς τὰ κάλλησου
"Ἄλλων δουνῶνε κάλλη.
Νάξερες, ὠμορφο δουνό,
Τί μοῦ θυμίζει ἐμένα
"Ενα κεδρί, ἕνας πεῦκός σου
Μιὰ ρεμματιά, μιὰ δρύσις ;
Νάξερες πῶς ζαφνιάζομαι
Καὶ πῶς αἰτιολογοῦμαι
Ἀπ' τὴς ἀγριάς σου Βαλανιδιὰς
Τὸ μυστικὸ μουρμοῦρι.
Νάξερες πῶς κ' ἡ κάκοψη
Πῶς κ' ἡ τραχιὰ τῆς φλοῦδα
Γίνεται μέσ' 'στὰ χέρια μου
Ἡ πλιὸ ἁπαλὴ σαρκίδα.
Νάξερες ὠμορφο δουνὸ
Τί ἐνθῶμησες μοῦ φέρνουν
Τ' ἀπάτητα τὰ δάθητα
Τῆς μαύρης λαγκαδιᾶς σου.
Νάξερες πῶς ἡ ἄδυσο
Καὶ τὸ τρανὸ τῆς ἀο
Λησμονημένα καὶ παληᾶ
Κρυφὰ μοῦ ἀποσκεπάζουν.
Νάξερες ὠμορφο δουνὸ
Τί κελαϊδεῖ 'ς' ἐμένα.
Τῆς δρύσης σου τὸ γάργαρο
Καὶ δροσερὸ νεράκι.
Νάξερες πῶς κ' ἡ πλιὸ μικρὴ
Γλυκειὰ σταλαματιὰ σου ἀρι- (φνητο
Μοῦ ξανανοιώνει μάγια.
Νάξερες, ὠμορφο δουνό.
Τί πόθους μοῦ ξανάφτει
Κ' ἕνας ἀνθὸς σου ταπεινὸς
Μὲ τὴ μοσχοδολιά του.
Νάξερες πῶς κι' ἡ μυρουδιὰ
Τοῦ χόρτου σου, τοῦ δ--ου,
Ὀνειροδότανου ἀκριδοῦ
Γιὰ ἐμένα μυρουδιὰ εἶναι !
Γι' αὐτὸ Βουνό μου, σ' ἀγαπῶ
Περίσσ' σπ' ὅλα τάλλα,
Γι' αὐτὸ μέσα 'ς τάνέγνωρα
Καὶ μυστικά μου δάθια
Τόσο κρυφά, τόσ' ἄστοχα
Θερμὴ ἔχεις γίνει ἀγάπη.

Κ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ, ΑΓΑΠΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΓΗ !..

Ἄρδρον τοῦ κ. Θ. ΔΡΑΚΟΥ

Ἐμεῖς, οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, ἔχουμε μιὰ ἀγιάτρευτη νοσταλγία τῆς ὑπαίθρου. Ἐπιδυμοῦμε τὸν ἀνοικτὸ ὁρίζοντα, τὴν ὠμορφιὰ τῶν ἑλληνικῶν δουνῶν καὶ τοῦ καταπράσινου κάμπου, τὴν δροσόλουστη σκιὰ ἑνὸς δάσους καὶ δὲν σας τὸ κρύδω, ὅτι ζηλεύουμε τὴν ζωὴ τοῦ ἀγρότη. Γιατὶ αὐτὸς κι' ὅλας εἶνε ὁ ἀφανὴς συντελεστὴς τῆς εὐημερίας μας.

Γι' αὐτὸ ἂς μοῦ ἐπιτρέψουν σήμερα οἱ μικροὶ φίλοι μου, νὰ τοὺς εἰπῶ μερικὰ πράγματα γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ κάμπου. Εἶνε καιρὸς ἡ νεολαία νὰ ἀγαπήσῃ τὴν μητέρα Γῆ. Εἶνε ἡ ζωή της. Κι' εὐτυχῶς ποὺ ἄρχισε τελευταῖα νὰ παρατηρῆται μιὰ κλίσι τῶν νέων πρὸς τὶς ἀγροτικὲς δουλειὲς καὶ νὰ προτιμοῦν μιὰ γεωργικὴ σχολή, ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο.

Γιστί, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἐκεῖνο ποὺ μᾶς χρειάζονται σήμερα περισσότερο ἀπὸ κάδε ἄλλον κι' ἀπὸ τοὺς γιατροὺς κι' ἀπὸ τοὺς δικηγόρους, εἶνε οἱ γεωπόνοι κι' οἱ μορφωμένοι ἀγρότες ποὺ θὰ μπορέσουν νὰ πολλαπλασιάσουν καὶ νὰ καλλιτερεύσουν τὴν γεωργικὴ παραγωγὴ μας καὶ νὰ κάνουν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀποκτήσῃ πλήρη αὐτάρκεια.

Γιατὶ ἡ γεωργία κι' οἱ σχετικοὶ μ' αὐτὴν κλάδοι ἔχουν δασικὴ σημασία γιὰ τὴν Ἑλλάδα ποὺ εὑρίσκεται ἀκόμη στὸ γεωργοκτηνο τροφικὸ στάδιο τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεώς της. Γιατί, ὅπως εἶνε γνωστό, τὰ 67 % τοῦ πληδυσμοῦ τῆς Χώρας εἶνε ἀγρόται. Τὰ 28 % δὲ τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος προέρχονται: ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς ἐλληνικῆς γῆς.

Ἡ Γεωργία ἐπίσης κι' ἡ κτηνοτροφία, ἀποτελοῦν τὰ 92.25 % τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγομένων προϊόντων.

Καὶ γι' αὐτὸ κάδε Κυδέρνησις, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ σημερινὴ Ἐθνικὴ Κυδέρνησις ἔστρεψε τὴν προσοχή της στὴν προστασία καὶ τὴν περίδαλψι τοῦ "Ἑλληνος ἀγροτου καὶ προσπαδεῖ νὰ τοῦ δώσῃ ὅλα τὰ μέσα, ὥστε αὐτὸς νὰ καταρδώσῃ νὰ ἐνισχύσῃ τὸν οἰκονομικὸ ἀγῶνα τῆς πατρίδος του. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς μάλιστα τῆς Ἐπαναστάσεως ἀνεγνωρίσθη ὁ σημαντικὸς ρόλος τὸν ὁποῖαν παίζει ἡ ἀνάπτυξις τῆς Γεωργίας στὴν εὐημερία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ γι' αὐτὸν ἀκριδῶς τὸν λόγον ἡ Α' ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴ Συνέλευσις (1822) διεκήρυξεν ὅτι «ἡ διοίκησις ὀφείλει δραστήρια μέτρα εἰς τὴν δυνατὴν ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας εἰς τὴν Ἑλλάδα,, φροντίζουσα μεταξὺ ἄλλων νὰ συσταδῶσι καὶ ἑταιριαι γεωργικὴ καὶ ἐμπορική».

Ὁ Καποδίστριας μάλιστα (1828) ηθέλησε νὰ ἐφαρμόσῃ γεωργικὸν πρόγραμμα καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο μετεκάλεσε στὴν Ἑλλάδα τοὺς πρώτους γεωπόνους καὶ ἵδρυσε τὸ πρότυπον γεωπονικὸν κτῆμα τῆς Τίρυνθος.

Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1909 τέλος ἵδρυσε διὰ τοῦ νόμου ΓΨΚΔ ὑπουργεῖον Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ τὸ 1917 αἱ γεωργικαὶ ὑπηρεσίαι ἐχωρίσθησαν καὶ ἀπετέλεσαν ἴδιον ὑπουργεῖον.

Ποία ὅμως εἶνε ἡ καλλιεργήσιμος ἐκτασις τῆς Ἑλλάδος καὶ τί παράγει στὰ διαφορα διαμερίσματα τῆς ἡ ἑλληνική γῆ ;

Ἡ καλλιεργήσιμος ἐκτασις τῆς Χώρας μας, ὁπολογίζεται σὲ 30.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ἐπὶ ὁλικῆς ἐκτάσεως 130.199 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Δηλαδὴ τὰ 23 % τῆς ἐκτάσεις τῆς Ἑλλάδος εἶνε καλλιεργησιμοι γαιαι. Ἡ ὑπολοιπος δὲ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς : Δάση ποὺ καλύπτουν τὰ 14.2 %, πνευμοφύτους ἐκτάσεις 18 %, ἐκτάσεις δραχώδεις καὶ ἀγόνους 23.4 % καὶ λίμνας, ποταμοὺς καὶ πόλεις 1.4 %.

Ἡ ἔκτασις δὲ αὐτὴ κατανέμεται ὡς ἑξῆς :

Μακεδονία 6.938.590, Ἤπειρος 1.245.197, Νῆσοι Αἰγαίου 1.018.722, Κρήτη 1.940.561, Θεσσαλία 4.006.019, Ἰόνιοι νῆσοι 562.265, Στερεὰ Ἑλλάς καὶ Εὔδοια 5.242.045, Κυκλάδες νῆσοι 425.340, Πελοπόννησος 5.293.261 καὶ Θράκη 1.828.057 στρέμματα. Σύμφωνα δὲ μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν ἀνήκουν 29 στρέμματα εἰς ἑκάστην ἀγροτικὴν οἰκογένειαν ἐπὶ πληδυσμοῦ 4.396.540 ἀγροτικῶν κατοίκων.

Ἡ καλλιεργουμένη ἔκτασις στὴν Ἑλλάδα ἀνέρχεται περίπου εἰς 19.202.716 στρέμματα. Ἀπὸ αὐτὰ 2.356.219 καταλαμδάνουν οἱ ἄμπελώνες καὶ οἱ σταφιδαμπελῶνες, 13.557.725 τὰ σιτηρά, 742.285 τὰ ὄσπρια, 499.869 οἱ λαχανόκηποι, 1.188.291 τὰ διομηχανικὰ φυτὰ καὶ 865.324 τὰ ζωοτροφικὰ προϊόντα.

Ἡ ἔκτασις, ὅπως δλέπετε τῶν σιτηρῶν στὴν Ἑλλάδα εἶνε σημαντική. Ἡ ἀκριδὴς δὲ ἀπόδοσις τῆς Ἑλληνικῆς γῆς κατὰ στατιστικὴν 1932 παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς : Σίτος 464.502 τόννοι, κριδὴ 193.383, ἀραδόσιτος 213.532, δρῶμη 99.305, ὀρυζα 1.762, λοιπὰ σιτ-ρά 3.937.

Τὰ διάφορα ὄσπρια ἐπίσης φδάνουν τοὺς 47.370 τόννους, τὰ προϊόντα τῶν λαχανοκήπων τοὺς 371.871, τὰ διομηχανικὰ καὶ ἀρωματικὰ προϊόντα τοὺς 50.893 καὶ τὰ ζωοτροφικὰ τοὺς 221.306 τόννους.

Ἡ ἀξία δὲ τέλος τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ὑπερδαίνει ἐτησίως τὰ 12.172.1 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἡ κτηνοτροφία ἐπίσης στὴν Ἑλλάδα εἰνε ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη. Οὔτω δὲ ἔχομε ἐτησίως περὶ τὰς 111.053 βᾶδια, 297.948 ἀγελάδες, 31.592 δουδάλους, 96.036 ἵππους 83.539 φορᾶδες καὶ 363705 ὄνους. Ἐπίσης 6.926.960 πρόδατα, 471.470 χοίρους καὶ 4.677.525 αἶγες.

Ἡ κτηνοτροφία μᾶς δίδει δεδαί ως ἕνα πλῆδος προϊόντων. "Ἐτσι ἔχουμε ἐτησίως περὶ τοὺς 200.402 τόννους γάλα, ἀξίας; 950 ἑκατομ. δραχμῶν, 33.436 τόννους μαλακοῦ τυροῦ ἀξίας 577 ἑκατομ., 10.910 τόννους κεφαλοτύρια ἀξίας 272 ἀξίας 173 ἑκατομμυρίων δραχ-ἑκατομ., 3.580 τόννους δουτύρου ἀξίας 173 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀκόμη δὲ μᾶς δίδουν περὶ τοὺς 8.299 τόννους μαλλὶ ἀξίας 183 ἑκατομ., 8.000 τόννους δέρματα ἀξίας 350 ἑκατομ. καὶ κρέας 82.500 τόννους ἀξίας 2.060 ἑκατομμυρίων.

Ἡ ἐθνικὴ λοιπὸν οἰκονομία μας, ὅπως δλέπετε, κερδίζει ἀπὸ τὴν κτηνοτροφίαν 4.565 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τὰ πουλερικὰ πάλιν τοῦ τόπου μας μας δίδουν αὐγὰ ἀξίας 465 ἑκατομμυρίων καὶ κρέας ἀξίας 140 ἑκατομμυρίων.

Ἡ μελισσοκομία ἂν καὶ δὲν εἶνε ὅσον θὰ ἔπρεπε ἀνεπτυγμένη καὶ στὴν Ἑλλάδα ἐν τούτοις καὶ αὐτὴ συνεισφέρει στὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν μας. Οὕτω ἔχομεν 580.082 κυψέλες, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀποδίδουν μέλι 2.542 τόννους ἀξίας 40 ἑκατομ. δραχμῶν καὶ κηρὸν 352 τόννους ἀξίας 18 ἑκατομμυρίων.

Ἡ δασικὴ παραγωγὴ τῆς Ἑλλάδος ἔδωσε ἱκανοποιητικοὺς ἐπίσης ἀριθμούς.

Ἡ ἐτησία ξυλεία τῶν δασῶν μας φδάνει τὰ 93.123 κυδικὰ μέτρα, τὰ καυσόξυλα τοὺς 589.052 τόννους, οἱ ξυλάνθρακες τοὺς 339.656, ὁ πευκοφλοιὸς τοὺς 845, ἡ ρητίνη τοὺς 16.000 τόννους καὶ τὰ δαλανίδια τοὺς 10.270 τόννους.

Ἡ Χώρα μας δὲ ἀπὸ τὴν δασικὴν παραγωγὴν ἔχει κέρδος ἐτησίως 856 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἡ ἀγροτικὴ οἰκοτεχνία πάλιν, σὲ πολλὲς ὀρεινὲς περιφέρειες παρουσιάζει σημαντικὴν ἀνάπτυξιν καὶ δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὡς ἑξῆς εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν : Ὑφάσματα καὶ ἐνδύματα 230, οἶνος καὶ οἰνόπνευμα 300 καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη 50 ἑκατομ. δραχμῶν.

Καὶ τώρα μπορεῖτε νὰ μᾶς ρωτήσετε ποῦ ξοδεύονται ὅλ' αὐτὰ τὰ προϊόντα μας ;

Τὸ περισσότερο τῆς παραγωγῆς μας, ὅπως εἶνε φυσικὸ διατίθεται στὴν ἐγχωρία κατανάλωσιν. "Ὀπως, λόγου χάριν ἡ παραγωγὴ τῶν σιτηρῶν, ὀσπρίων, προϊόντων λαχανοκήπων, ζωοτροφικῶν προϊόντων καὶ ἀμπελίτου οἴνου.

Μὰ ὑπάρχουν καὶ προϊόντα μας τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν μαλλον πρὸς ἐξαγωγήν. Αὐτὰ δὲ εἶνε τὰ ἑξῆς : Ὁ καπνὸς τοῦ ὁποίου ἐξάγονται τὰ 82—90 %, τὰ 60 % τῆς Κορινθιακῆς σουλτανίνας, τὰ 25 % τοῦ λαδιοῦ, τὰ 65—70 % τῶν σύκων κλπ., ποὺ μᾶς ἀποφέρουν κέρδος ἐτησίως 27.298.987 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἀπὸ αὐτὰ λοιπὸν ποὺ σᾶς ἀναφέραμε, μπορειτε νὰ καταλάδετε τὴν σημασία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τί πλοῦτο μπορεῖ νὰ συνεισφέρῃ στὴν Χώρα μας.

Τὸ Κράσις φυσικὰ ἔκανε ὅ,τι ἦταν δυνατὸ γιὰ νὰ περιορίσῃ τὴν ἀστυφιλία καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν γεωργικὴ ἐκπαίδευσι, ἡ ὁποία εἶνε τόσο ἀπαραίτητη στὸν Ἕλληνα ἀγρότη. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ γεωργικὴ προπαγάνδα, οἱ προτύπως καλλιεργούμενοι καὶ ἀποδεικτικοὶ ἀγροὶ καὶ τὰ γεωργικὰ σχολεῖα

Μὰ ὅλ' αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ δώσουν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσμα, ἂν δὲν ἀγαπήσουν τὰ Ἑλληνόπουλα τὸν κάμπο καὶ δὲν ἀφοσιωθοῦν σ' αὐτόν. Γιατὶ ἂν καλ λιεργήσουμε πράγματι, ἐντατικὰ μ' ὅλα τὰ μέσα τὸ ἐν πέμπτον τῆς ἐκτάσεως τῆς Χώρας μας, τὸ ὁποιον δύναται νὰ καλλιεργηθ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΩΣ ΑΝΘΗΣΕ Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ὑπὸτοῦ κ. ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑ'Ι'ΜΗ

Ξέρετε τὴν ἱστορία τοῦ Μίνως τοῦ ἔακουσμένου βασιληᾶ τῆς Κρήτης ποὺ τόσοι μεγάλοι ποιηταὶ ἀφιέρωσαν ὕμνους γι' αὐτόν. Γι' αὐτὸν θὰ ποῦμε σὲ τοῦτο τὸ κεφάλαιο καὶ γιὰ τὴν τέχνη τῆς Κρήτης ποὺ ἐξάκησε παντοῦ στὴν Ἑλλάδα τὴν ἐπίδρασή της πιὸ πρὶν ἀπὸ τοὺς Ἴωνας.

Στὸ γαλάζιο πέλαγος τοῦ Αἰγαίου, ἀνάμεσα στὰ εὐτυχισμένα νησιά, ἡ τέχνη ἄνθιζε πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. Ὁ τεχνίτης ἐδῶ δὲν πιέζεται ἀπὸ ἕνα κανόνα ἀλάνθαστο ἀλλὰ ἡ φαντασία του ἀποβλέπει σὲ μία αἰώνια ἀλλαγὴ τοῦ ρυθμοῦ. Στὰ φωτεινὰ αὐτὰ νησιὰ ποὺ τὰ περιζώνει ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἐλευθερία, οἱ βασιλιάδες ἤτανε οἱ πιὸ εὐτυχισμένοι καὶ οἱ μορφὲς τῆς τέχνης ἐκεῖ ἔβγαιναν πιὸ ἀπαλὲς καὶ ἡδονικές. ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. Ἡ Σφίγγα δὲν ἔχει τὸ ἀνατολίτικο ἄφος τοῦ μυστηρίου ἀλλὰ ἔχει ἔκφραση εἰρωνείας σὰν νὰ θέλῃ νὰ πῇ μ' αὐτὸ ὅτι εἶναι ἡ μυστηριώδης λύσις τοῦ αἰνίγματος τῆς ζωῆς. Ὁ ἥλιος δὲν εἶνε ἐδῶ ὁ Θεὸς Ὅρος τῶν Αἰγυπτίων, ποὺ θαμπώνει οὔτε ὁ Μπῆλ τῶν Βαβυλώνων ποὺ σαΐτευόει, θανάσιμα, ἀλλὰ εἶνε τὸ γελαστὸ στοιχεῖο τοῦ νησιοῦ ποὺ θὰ καθρεφτισθῇ ἀργότερα στὴ μορφὴ τῆς φυλῆς, στὸν Κοῦρο. Πόσες φράσεις χρειάσθηκαν ὅμως γιὰ νὰ μεταμορφωθῇ ἡ μορφὴ αὐτὴ τοῦ ἀνατολίτικου ἥλιου εἰς τὴν χαρούμενη μορφὴ τοῦ ἑλληνικοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ ἀνθρωπίνη μορφὴ ἔπομένως ἔχει μία πρωτότυπη συμβολικὴ σημασία στὴν ἑλληνικὴ τέχνη. Ἡ ἔκφραση τῶν μυῶν καὶ τῆς γραμμῆς τοῦ προσώπου κάνουν ἕνα ἁρμονικὸ ρυθμὸ ποὺ βγαίνει ἴσα ἀπὸ τὴν πλαστικὴ αὐτὴ ὡμορφιὰ καὶ ὄχι ἡ ὡμορφιὰ ἀπὸ τὸν ρυθμὸ ὅπως στὴν τέχνη τῆς Ἀνατολῆς. Πουθενὰ ὅπως στὰ νησιά μας, ἡ ὡμίλη δὲν βρῆκε νὰ δουλέψῃ μία ὅλη τόσο ἁπαλὴ καὶ σκληρὴ μαζὶ ὅπως τὸ μάρμαρο καὶ πουθενὰ ὁ τεχνίτης δὲν ἔφιανε ὁλόγυμνα τὰ κορμιὰ ὅπως· στὸν τόπο μας. Αὐτὴ ἡ τέλεια πλαστικότητα καὶ ὁ ἐλεύθερος ρυθμὸς κατήντησε στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα νὰ γίνῃ ἴδια ἡ θρησκεία. Ὁ Διόνυσος ἤτανε ἡ ἔκφραση τοῦ ρυθμοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, γιὰ τοῦτο καὶ τὸν λέγανε Διόνυσος ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν λέγανε ἐπίσης Διονυσιόδωρον. Ὁ Διόνυσος ἤτανε ἕνας θεὸς ἤπιος καὶ σκόρπιζε τὴ χαρά, γέμιζε τοὺς κάμπους ἀπὸ ἄφθονα ἀμπέλια καὶ ἡ Δήμητρα ἀπὸ ἄφθονα σιτάρια, ὁ Ζεὺς ἤτανε ὁ πατέρας τῶν θεῶν, ἤτανε αὐστηρὸς καὶ φύλαγε τὰ σπίτια τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν τὰ κατέστρεφε. Διαφορετικὴ ψυχὴ εἶχε ὅμως ὁ Κρόνος ὁ πατέρας του γιὰ τοῦτο χρήσεως, καθὼς καὶ τὰ διάφορα ἀγγεῖα, τὰ θυμιατήρια, αἱ λήκυθοι καὶ τὰ διάφορα ἐκεῖνα μικρὰ πήλινα ἀντικείμενα ποὺ παριστάνουν ἄλογα καὶ ἀνθρώπους. Τὰ σταφύλια καὶ τὰ θαλασσινὰ φυτὰ ἀποτελοῦσιν ἐπίσης σπουδαῖα μοτίβα.

Ὁ πολιτισμὸς τοῦ Μίνως, τοῦ βασιληᾶ τῆς Κρήτης ἐπεβλήθηκε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο στὴν πρώτη αὐτὴ περίοδο τῆς τέχνης τοῦ Αἰγαίου καὶ φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησε πολὺ προτοῦ σβυσθῇ ἀπὸ τοὺς Δωριεῖς. Ὁ Μίνως λέγει ἡ μυθολογία, στάθηκε βασιληᾶς τοῦ Ἅδου καὶ εἶχε ἕνα παιδὶ μὲ κεφάλι βοδιοῦ ποὺ τὸ λέγανε Μινώταυρο. Ὥστε βλέπουμε, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τὰ κάνανε θάλασσα μὲ ἀνθρώπους, ζῷα καὶ θεούς. Πιστεύανε φαίνεται, ὅτι μέσα στὴν ἀνέκφραστη γιὰ μᾶς ψυχὴ τοῦ ζώου κρύβεται μιὰ θεία δύναμη. Κοπιάστε τώρα νὰ τοὺς βγάλετε ἀπὸ τὸ μυαλό τους αὐτὴ τὴν ἰδέα. Κάθε ἐποχὴ ἔχει καὶ τὴν δική της νοοτροπία καὶ ἐμεῖς σήμερα ἔχουμε τὶς ἰδιοτροπίες μας, τὶς ὁποῖες, ἂν τυχὸν τὶς μάθαιναν οἱ ἀρχαῖοι θὰ σκάζανε στὰ γέλια. Ὁπωσδήποτε τὸ βῶδι στάθηκε τὸ ἱερὸ ζῷο τῆς Κρήτης, ὅπως στάθηκε στὴν Αἴγυπτο. Ἤταν ἱερὸ ἐπειδὴ εἶχε μιὰ ψυχὴ ἡρεμη καὶ στάσιμη, ὅπως τὴ λατρεία τοῦ φειδιοῦ ποὺ τὴν πήρανε οἱ Κρῆτες ἀπὸ τοὺς Χαλδαίους, συμβολίζει τὸ εὐκίνητο καὶ δυναμικὸ πνεῦμα.

Ἡ θρησκεία ποὺ εἴχανε οἱ Κρῆτες μένει ἐν τούτοις γιὰ μᾶς ἕνα μυστήριο, ὅσα καὶ ἂν λένε οἱ ἱστορικοὶ καὶ ὅσο καὶ ἂν φαίνεται ἀπὸ τὴν τέχνη της. Δὲν βλέπουμε νὰ εἴχανε πραγματικοὺς ναοὺς καὶ νὰ ἔχουν διαμορφώσῃ μία πραγματικὴ εἰδωλολατρεία ποὺ νὰ συμβολίζῃ τὴν λατρεία τους. Πάντως ξέρουμε, ὅτι τὸ καθεστὼς τῆς Κρήτης ἤτανε ἀγροτικοῦ συστήματος κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Συρίων καὶ τὰ σπίτια τους φαίνεται ὅτι ἤτανε σὰν ἐκκλησίες.

"Οταν πέρασε μιὰ φορὰ ἡ περίοδος τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Κρήτης, ὁ Θησεύς, ὁ ἥρωας τῆς Ἀθήνας ποὺ σὰν νέος ἥλιος ἀνέτειλε γιὰ νὰ δώσῃ νέα ψυχὴ στὴν ἑλληνικὴ τέχνη καὶ νὰ ξυπνήσῃ μιὰ νέα ἀνθρωπόμορφη θρησκεία ποὺ θὰ διαμορφωθῇ στὸν τύπο τοῦ Κούρου, ἀπεφάσισε νὰ σκοτώσῃ τὸ Μινώταυρο ποὺ ἀπέμεινε σὰν στερνὴ ἀνάμνησῃ τῆς δόξης ἐκείνης τοῦ Αἰγαίου ποὺ ξέπεσε. Καὶ μόλις τὸν σκότωσε τότε καὶ ἡ τέχνη ἀλλάζει εὐθὺς ὡς ἐκ θαύματος γιὰ νὰ καταλήξῃ σιγὰ σιγὰ στὸ ρυθμὸ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Φειδίου. Πῶς ἔφτασε ἐκεῖ, θὰ ποῦμε στὰ ἄλλα κεφάλαια. Πρὸς τὸ παρὸν πρέπει νἄχετε στὰ νοῦ σας, ὅτι τὸ βῶδι ἤτανε ἱερὸ σύμβολο στὴν Κρήτη, γιὰ τοῦτο βλέπουμε πὼς ἔφτιαναν θαυμάσια χρυσοελεφάντινα κεφαλὰ ἀπὸ βῶδια, καθὼς καὶ πολλὲς σκηνὲς ἀπὸ ταυρομαχίες καὶ ἀκροβασίες μὲ ταύρους, εἴτε σκαλισμένα, εἴτε ζωγραφισμένα. Οἱ Κρῆτες φτιάνανε ἐπίσης πήλινα ἀγαλματάκια ποὺ παριστάνανε κοπέλλες μὲ ρίβια στὰ χέρια τους, ποὺ φοράνε φιλὰ κατέλλα καὶ φαρδιὰ φουστάνια καὶ ἔχουν τὸ στῆθος τους ἀνοιχτὸ ὅπως στὸ εἰκονογράφημα. Τὶς λέγανε θεὲς τῶν φειδιῶν καὶ προστατεύανε τὰ σπίτια, καὶ κάθε σπίτι εἶχε ἐπίσης καὶ ἕνα φῖδι ζωνανὸ ποὺ τρέφανε συνεχῶς καὶ τὸ λατρεύανε σὰν πραγματικὸ θεό. Ἡ διασκόσμηση τῆς Κρήτης ἔχει φανταστικὰ μοτίβα τῶν φυτῶν καὶ ζωηρὰ χρώματα καὶ στηρίζεται μᾶλλον στὰ φυσικὰ μοτίβα παρὰ στὰ γεωμετρικά. Βλέπουμε ἐπίσης νὰ ζωγραφίζουνε καὶ τὸν ἔρριξε ἀπὸ τὸν θρόνο του γιατὶ ὁ Κρόνος εἶχε τὸ φοβερὸ ἐλάττωμα νὰ τρώγῃ τὰ παιδιά του. Αὐτὸ εἶναι τὸ χειρότερο ἐλάττωμα ποὺ μπορεῖ νἔχῃ κανεὶς καὶ ὅπως ὅλα τὰ ἐλαττώματα εἶνε ἀνεξήγητο. Εὐτυχῶς ὁ Ζεὺς σώθηκε ἀπὸ μικρὸ παιδὶ σὲ μιὰ σπηλιά. Αὐτὴ εἶναι ἡ ψυχολογία ποὺ γενήθηκε στὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου. Ἡ τέχνη στὰ νησιὰ αὐτὰ διαφέρει ἀναμεταξύ τους. Χαρακτηριστικὴ εἶνε ἡ μορφὴ τῆς Σφίγγας ποὺ παριστάνεται συχνὰ σὰν σειρῆνα καὶ διαμορφώθηκε καὶ σὲ πήλινα ἀγαματάκια. Ἡ τέχνη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διαφαίνεται στὴν κεραμεικὴ, στὴν νοπογραφία, στὴν χαρακτικὴ σὲ μέταλλα, στὰ μάρμαρα, στὰ πήλινα ἀγαλματάκια καὶ στὰ διάφορα ἀντικείμενα θρησκευτικῆς χρήσεως. Τὰ κοσμήματα πάγνουν τὰ μτίβα ἀπὸ τὰ θαλασσινὰ διάφορα τέρατα, ἰδίως ἀπὸ τὸ χταπόδι ποὺ φαίνεται πὼς στάθηκε μοτίβο ποὺ ἄρεσε ὑπερβολικὰ γιατί οἱ κύκλοι καὶ οἱ φανταστικὲς τοῦ καμπυλωτὲς γραμμὲς ἀνέπτυξαν τὴν φαντασία τῶν νησιωτῶν ἐκείνων τεχνιτῶν τῆς ἀρχαϊκῆς περιόδου, θὰ ἔλεγες ὅτι στάθηκε βάσις μιᾶς γεωμετρικῆς συνθέσεως. Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ἡ γεωμετρικὴ σύνθεση βγαίνει ἀπὸ τὶς φυσικὲς μορφὲς καὶ οἱ φυσικὲς μορφὲς πάλι στηρίζονται στὴ γεωμετρικὴ σύνθεση. Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικὸ τῆς σύνθεσης τῆς τέχνης. Ἀπὸ τὶς διάφορες μορφὲς διαμορφώνονται καὶ τὰ διάφορα ἀντικείμενα τῆς θρησκευτικῆς πουλιὰ φανταστικὰ καὶ ψάρια καὶ ὅτι μπορεῖ νὰ φωτίζῃ ἕνα τέτοιο ἤμερο τοπεῖο. Οἱ φιγοῦρες φαίνονται ἀπὸ τὸ αἰγυπτιακὸ προφίλ καὶ ὅμως πόσο διαφορετικὲς εἶνε στὸ σχῆμα καὶ στὸ χρῶμα. Οἱ κινήσεις εἶνε πιὸ ἐλεύθερες καὶ ποικίλες καὶ τὰ χέρια ἁπλώνονται μὲ τάση σὰν νὰ θέλουν νὰ δείχνουν κάποια ἀπολύτρωση καὶ κάποτε καὶ μία ἀνέκφραστη χαστόλους, δηλαδὴ μὲ ξύλινες κολῶνες, ἔκτοτε ἡ λέξις στύλος ἔμεινε γιὰ νὰ ἐκφράζῃ ἐν γένει τὴν κολῶνα. Οἱ κίονές τους εἶνε ἡ πρώτη δειλὴ προσπάθεια ἀπ' ὅπου θὰ βγῇ ἀργότερα ὁ διαφορετικὸς ρυθμὸς τῆς ἑλληνικῆς κολώνας. Προφανῶς ὁ Ἰωνικὸς ρυθμὸς ἤλθε ἀπὸ τοῦτη τὴν ἐπίδραση τοῦ λιτοῦ ρυθμοῦ τῆς Κρήτης, καθὼς καὶ τοῦ περιπλεγμένου τῆς Περσίας.

Ἡ περίοδος ἐκείνη ἤτανε πλούσια σὲ χαλκὸ καὶ ἡ Κύπρος ἤτανε ἰδίως γεμάτη. Στοὺς τάφους μέσα ποὺ ἀνεκάλυψαν οἱ ἀρχαιολόγοι, βρέθηκαν ἀμύθητοι θησαυροὶ καὶ πλῆθος μπροόντζινα ἀγαλματάκια ποὺ παριστάνουν Αἰγυπτίους θεούς, σκελετοὺς σκεπασμένους μὲ φύλλα χρυσοῦ, καὶ μάσκες μαλαματένιες, διάφορα

Κεφαλὴ ταύρου (Μινωϊκὴ Τέχνη)

Ἡ θεὰ τῶν φιδιῶν (Μινωϊκὴ Τέχνη)

ρὰ ποὺ ἐκδηλώνεται καὶ στὰ μάτια. Τὰ κορμιὰ εἶνε ψηλὰ καὶ ἀθλητικοῦ παραστήματος, ἔχουν ὅμως κάποια χάρη καὶ ὄχι βάρος ὅπως τὰ Ἀσσυριακά, οἱ ½μοι εἶνε πλατεῖς καὶ ἡ μέση στενή, ἀλλὰ αὐτὲς οἱ διακοσμητικὲς συνθέσεις δὲν παριστάνουν παρὰ μιὰ ἡσυχη ἀγροτικὴ ζωή, καὶ δὲν ἔχουνε τίποτε νὰ κάνουν μὲ τὸ ἡρωϊκὸ περιεχόμενο τῶν ἑλληνικῶν συνθέσεων ποὺ θάρθοῦν ἀργότερα. Ἡ μεγαλόνησος φαίνεται, ὅτι ἤτανε τότε ἕνα φημισμένο ἐμπορικὸ κέντρο καὶ τὰ καράβια τῆς πηγαίνανε παντοῦ καὶ ἡ βιομηχανία ἤκμαζε ὑπερβολικά. αὐτὸ διαφαίνεται ἀπὸ τὶς σκηνὲς ποὺ παριστάνουν οἱ ζωγραφιές του, ποὺ δείχνουν εὐχαριστίες πρὸς τοὺς θεοὺς μέσα σὲ μιὰ πλούσια καὶ μακάριο φύση θαμπωμένη ἀπὸ τὸν ἥλιο. Πράγματι, ὅπως γράφει ὁ Ἀριστοτέλης, ἡ κοινωνία τῆς Κρήτης ἀπετελεῖτο ἀπὸ δυὸ κυρίως τάξεις, ἀπὸ τὴν τάξη τοῦ μαχίμου πληθυσμοῦ ποὺ ζοῦσε στὶς πολιτεῖες καὶ ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς ὅπου ζούσανε στὶς ἀποικίες.

"Μίνως ἔχει κτίσει Ἕνα παλάτι ποὺ τὸ λέγανε λαβύρινθο, ποὺ μοιάζει μὲ τὰ Ἀσσυριακὰ παλάτια γεμάτα ἀπὸ διαδρόμους, γιὰ τοῦτο λέμε λαβύρινθο ἕνα μέρος ποὺ εἶνε πολὺ περιπλεγμένο. Παντοῦ σὲ τοῦτο τὸ παλάτι βλέπουμε νὰ εἶνε σκαλισμένος ὁ διπλοῦς πέλεκυς τὸ ἱερὸ σύμβολο τῆς Κρήτης. Καὶ στὶς νοπογραφίες βλέπουμε θεὰς μὲ μαλλιὰ ἀπὸ ἄσθονες πλεξίδες νὰ κρατᾶνε τὸ ἱερὸ αὐτὸ σύμβολο τῆς Κρήτης.

Οἱ Κρῆτες κτίζανε τὰ παλάτια τους ἔλαφρὰ καὶ τὰ στηρίζανε μὲ μπροὐντζινα σπαθιὰ καὶ μαχαίρια σκαλισμένα μὲ τέτοια τέχνη καὶ διάφορα ἀντικείμενα καὶ κωφοτεχνήματα ἐπίσης μὲ σκαλίσματα πολὺ δύσκολα. Δυὸ ξένοι ἀνεκάλυψαν ἀπὸ ἀνασκαφὰς σπουδαίοτερα κειμήλια τῆς ἐποχῆς αὐτῆς. Ὁ ἕνας εἶνε ὁ περίφημος Σλήμαν, ὁ ὁποῖος ἀνεκάλυψε τὸ 1884 τοὺς τάφους τῶν βασιλέων τοῦ Ἄργους. Ἡ τέχνη αὐτὴ εἶνε ἡ Μινωμυκηναϊκή, ὁ ἄλλος ὁ Κόρριος Ἔβανς, ὁ ὁποῖος ἀνέσκαψε τοὺς τάφους τῆς Κρήτης τὸ 1886. Ὁ Ἕλλην ἀρχαιολόγος Τσούντα ἀνεκάλυψε κατόπιν τὸν τάφον τοῦ Βαθιοῦ κοντὰ στὴν Σπάρτη, ὅπου βρῆσκε σκαλιστὰ πολύτιμα ἀντικείμενα ποὺ παριστάνουν διάφορες ταυρομαχίες. Λίγο καιρὸ ἀργότερα βρέθηκαν στὴν Ἀκρόπολι τὰ Ἰωνικὰ ἀγάλματα.

Τὸν 19ον αἰῶνα ἀνεκάλυψε πολλὰ εὑρήματα τῆς προτούογνης ἑλληνικῆς τέχνης, ὥστε νὰ μπορέσουμε νἄχουμε πιὸ πραγματικὴ ἰδέα γι' αὐτήν.

Τὴν προελληνική, λοιπόν, τέχνη μποροῦμε νὰ τὴν χωρίσουμε σὲ τρεῖς περιόδους, τὴν τέχνην τοῦ Αἰγαίου ποὺ βάσταξε ἀπὸ τὸ 3000 μέχρι τὸ 2000 π. Χ. Τὴν περίοδο τοῦ Μίνως 2000 ἴσαμε 1500 π. Χ., τὴν τέχνη τῶν Μυκηνῶν ποὺ βάσταξε ἀπὸ 1500 ἴσαμε τὸ 1100 π. Χ. Ἀπὸ τὸ 1100 ἴσαμε τὸ 800 π. Χ. ἐπεμβαίνει μία χαώδης περίοδος ὅταν οἱ Δωριεῖς κατέστρεψαν τὸν πολιτισμὸν πολιτισμὸν τοῦ Αἰγαίου, ἔτσι ποὺ ὅταν ἄρχισε νὰ ἀνθῇ ὁ πολιτισμὸς τῆς Μικρασίας, ἡ Κρήτη καὶ ἡ τέχνη της καὶ ὁ περίφημος βασιληᾶς Μίνως ἔμεναν σὰν μιὰ θαμπὴ ἀνάμνηση τοῦ παραμυθιοῦ.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 29 Μαΐου ἐ.ἔ. ἐξέβραμον εἰς "Αγιον Ἀνδρέαν 14ος ὑποπομὲς καὶ τμήματα τοῦ 8ου καὶ 4ου Ὑποτομέων τῆς Ὑποδ)σεως Ἀρρένων Ἀθηνῶν

Ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν ἀρρένων εἰς "Αγιον Ἀνδρέαν

δι' αὐτοκινήτων ἀνερχομένων τῶν μελῶν εἰς 230.

Στὸ χάραγμα τῆς ὡραίας ἐκείνης Κυριακάτικης ἡμέρας βρεθήκανε ὅλοι συγκεντρωμένοι μὲ ἔκδηλη τὴ χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ μετὰ λίγη ὥρα τ' αὐτοκίνητα ξεκινοῦσαν ὑπὸ ἀτμόσφαιραν ἐξόχως συγκινητικὴν ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν φαλαγγιτῶν. Μόλις ἐξήρχοντο ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰσήρχοντο στὶς ἀνδυστολισμένες πεδιάδες τῆς Ἀττικῆς ὅπου ἀπλώθηκε μπροστά τους ἡ μεγαλεῖον τῆς ἄφθαστης καλλονῆς τῆς γαλανῆς θέας. Ἔθελπε κανεὶς δροσερὰ Ἑλληνικὰ κορμιὰ νὰ βουτοῦν καὶ νὰ διασχίζουν τὰ γαλησμένα νερὰ ἢ νὰ κρέμωνται ἀπὸ τοὺς κορμοὺς τῶν πεύκων ἢ νὰ παίζουν φοὺτ μπὼλ, ἢ νὰτρέχουν μέσα στὸ δάσος αὖν νὰ ἤθελαν νὰ καταπιοῦν ὅλο τὸ μυρωμένο ὀξυγόνο του ἢ νὰ φάλλουν τὰ ἐνθουσιώδη καὶ βαθυστόχαστα Ἑλληνικὰ πατριωτικὰ τραγοῦδια. Ἡ ἄφιξις τῶν φαλαγγιτῶν προσέδωσε στὸ μαγευτικὸ τοπεῖο τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἰδιαιτέραν Ἑλληνικὴν χροιάν, διότι αἱ θερμαὶ ἐκδηλώσεις τῶν ἀγνῶν αἰσθημάτων τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος εἰς τὸ ἕξῆς θ' ἀποδίδουν ἰδιάζουσαν αἴγλην καὶ μεγαλεῖον ὁποιοδήποτε αὐτοῦ ἐκδῆλοῦνται.

Ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς συνεχίσθησαν μέχρις ὅτου περὶ ὥραν 11ην ἀφίχθη ὁ Κος Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ὁπότε ἔφθασε τὸ σημεῖον τῆς βαθυτάτης συγκινήσεως. Ὁ κ. Κυβερνητικὸς καὶ οἱ ἄλλοι παρευρισκόμενοι ἐκδρομεῖς ἐθαύμασαν μὲ ἔκδηλον συγκίνησι, τὴν ἔντονη χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό, ὅπως καὶ τὴν ἀκαταμάχητη πίστι τῶν μελῶν τῆς ΕΟΝ πρὸς τοὺς ἰθύνοντας τὴν ἀνορθωτικὴν προσπάθειαν καὶ εὐεργέτας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἡ μεγαλειώδης αὕτη ἀτμόσφαιρα ἐκράτησε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς τῶν φαλαγγιτῶν εἰς "Αγιον Ἀνδρέαν, γιὰ νὰ συνεχισθῇ μὲ τὴν ἰδίαν ἔντασιν καθ' ὅλην τὴν ἐπάνοδον καὶ ἐνδὸς τῆς πόλεως μεταδίδουσα στοὺς κατοίκους τοῦ ἄστεος τὴν χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

"Ἐτσι οἱ ἐκδρομεῖς φαλαγγῖται ἐπέρασαν ἀδελφωμένοι μιὰ ἐξαιρετικὰ εὐχάριστη ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὄχι μόνον ἔφυγαν ἀπὸ τὸν θόρυβο καὶ τὴν βαρειὰ ἀτμόσφαιρα τῆς πόλεως γιὰ νὰ ζήσουν μιὰ μέρα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἐνοῦνται μὲ βῆμα γοργὸ καὶ σταθερὸ τὸ δρόμο μιᾶς νέας Ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ ἑνὸς νέου ἐλκλάμπρου Ἑλληνικοῦ μεγαλείου.

Φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς ἐκδρομεῖς εἰς "Αγιον Ἀνδρέαν.

"Απευθύνομεν ἕνα εὖγε: εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς αὐτοὺς διὰ τὴν παραδειγματικὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν των, ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι δι' ὅλους μας προσέλαβον ἤδη μορφὴν ἱεροῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἐκτελούμενον εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, ἀπετέλεσεν καὶ θ' ἀποτελῇ τὸ κριτήριον χαρακτηριστικὸν τῆς Ὀργανώσεώς μας.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΛΥΒΑΣ

τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν

Γραφεῖον Προπαγάνδας καὶ Τύπου

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

λογομαχίας, εἰς περισσοτέρας πράξεις, εἰς μίαν ἀμεσωτέραν ἀντιπροσώπευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν συμφερόντων. Διότι ἡμεῖς ἀρνούμε θα ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἡμπορεῖ νὰ κυβερνήσῃ τοὺς λαούς, ὅτι ἡ ψῆφος, αἱ ἀνάγκαι, αἱ ἀπαιτήσεις ὅλων τῶν πολιτῶν δύνανται νὰ ἔχουν ἴσην σημασίαν. Καὶ ἀφοῦ ἐξεκινήσαμεν ἀπὸ τὴν ἄρνησιν τοῦ φιλελευθερισμοῦ, ὅστις ἐγέννησε τὸ Κοινοβούλιον, τὴν δημαγωγίαν, τὴν συναλλαγήν, τὴν ἀναρχίαν καὶ ἀπὸ τὴν ἄρνησιν τοῦ ἰστορικοῦ ὁλισμοῦ, ὅστις καθέρωσεν ὡς δόγμα τὴν πάλην τῶν τάξεων, τὴν κατάργησιν τῆς ἐννοίας τῆς πατρίδος καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς θρησκείας τοῦ στομάχου μεταξὺ ἀμόρφων μαζῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ κατέληγον εἰς ἡμέρας ὡς κατέληξαν ἤδη αἱ ἀλληλοσπαρασσωνται ἀφοῦ θηνία τῆς ζούγκλας, διεγράψαμεν, ὡς θεσις, πλέον, τοὺς σκοποὺς μας. Σήμερα εἴμεθα σαφῶς καθωρισμένοι καὶ ὡς καθεστὼς καὶ ὡς ἄτομα.

Ἀρνούμεθα τὸν φιλελευθερισμὸν διότι ὑπηρέτει τὸ ἄτομον καὶ τὰς μεμονωμένας ἐκδηλώσεις του καὶ προεκρίναμεν τὸ ὁλοκληρωτικὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου. Μεταξὺ κρατικῆς ἐξουσίας καὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν δὲν ἐδίστασεν ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς. Διότι αἱ μὲν ἀτομικαὶ ἐλευθεριαὶ ἐκτρέφουν τὴν ἀταξίαν καὶ τὸν ἐγωϊσμόν, ἡ δὲ κρατικὴ πειθαρχία ἐξασφαλίζει τὴν τάξιν καὶ ἀναπτύσσει τὸ καθολικὸν, τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξηγηθῶμεν σαφέστερα.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ φιλελευθερισμοῦ ὑπῆρξε τὸ ἄτομον. Ἡ ἀρχὴ ποὺ διέπει τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου εἶναι τὸ Κράτος. Μέσα εἰς τὸ Κράτος ὑπάρχει καὶ τὸ ἄτομον ὄχι ὅμως ὑπὸ τὴν στενὴν τὸν ἐγωϊστικὴν ἔννοιαν, ἀλλὰ διαπλατυνόμενον ἕως τὴν ἔνοιαν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἠθικοῦ νόμου. Μόνον ἔτσι τὸ ἄτομον κατακτᾶ τὴν εὐγενεστέραν ἐλευθερίαν νὰ δρᾷ καὶ νὰ ἀναπτύσσεται ἀνενόχλητον, μέσα εἰς τὰ πλαίσια ποὺ χαράσσουν αἱ ἀνάγκαι τοῦ συνόλου.

Καὶ ἐρωτώμεθα ποῖοι πρέπει νὰ εἶναι οἱ ὁκοποὶ τοῦ νέου Κράτους; Ἀπαντοῦμεν: Τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον καὶ ἡ ὑλικὴ εὐημερία τοῦ λαοῦ. Δι' ὃ καὶ τὸ σύστημα διακλαδοῦται ὀργανικῶς. Τὲ πρῶτον σκέλος εἶναι ἡ συντεχνιακὴ του ὀργάνωσις, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀμεωτέραν διαχείρισιν τῶν κατὰ κλάδους συμφερόντων κάτω ὅμως ἀπὸ τὸν Ἔλεγχον καὶ τὴν ἀντικειμενικὴν κρίσιν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἐναισιονίζει τὰς ἀντιθέσεις καὶ καταργεῖ τὴν πάλην τῶν τάξεων. Τὸ δεύτερον σκέλος εἶναι ἡ σχολικὴ καὶ ἐξωσχολικὴ ὀργάνωσις διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτῶν. Διότι τὸ ὁλοκληρωτικὸν Κράτος πρέπει νὰ τὸ βλέπωμεν εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν ὡς ἕνα ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν φαινόμενον.

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς θεωρεῖ τὴν ζωὴν ὡς καθήκον, ὡς μίαν διαρκῆ θελτίωσιν, ὡς μίαν κατάκτησιν. Ὅστις γνωρίζει τὸν ἄνθρωπον θαθύτερα καὶ ἐσωτερικότερα δύναται νὰ διακηρύξῃ ὅτι ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ἡ πληρεστέρα ἑλληνικὴ μορφὴ τῆς παρούσης ὥρας. Διότι μεταξὺ τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ζωῆς του ὑπάρχει ἡ ἀπόλυτος συνέπεια, καὶ διότι ἡ λιτότης, ἡ αὐστηρότης τοῦ ἰδιωτικοῦ του βίου ἐγίνασσα σχεδὸν τὰ ὅρια τοῦ ἀσκητισμοῦ ἀπεπνιμάτωσε τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁλοκλήρωσε τὴν ἀρχηγικήν του μορφήν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ σκώμματος καὶ τῆς λοιδορίας τοιαῦται διαπιστώσεις προκαλοῦν ἴσως ἀκόμη τὸ μειδίαμα εἰς ὡρισμένους κύκλους. Ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῶς ἐξειλίχθη πέραν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἕλληνος κατακτᾶ καθημερινῶς τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδά της ὥστε νὰ γίνεται νοητὸν πλέον ὅτι τὸ ὁ

Η ζωή ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΝΕΟΝ ΠΕΤΡΙΤΣΙ, 16 Μαΐου. —

Η Ε.Ο.Ν. ΜΠΕΛΕΣ

Ἡ Νεολαία τῆς περιοχῆς μας κάθε μέρα καὶ ὀγκοῦται καὶ προοδεύει.

Τὴν περασμένην Κυριακὴν, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. Νομάρχου μας, παρουσιάσθησαν εἰς τὸν ὀργανωτὴν τῆς Νεολαίας τῆς περιοχῆς μας κ. Γκικόπουλον ὁ κ. Ρεΐζόπουλος, ἡ δὶς τῆς Ε.Ο.Ν. Μπέλες κ. Γκικόπουλος, προκαλέσας τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν πάντων ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀπήντησεν ἐνθουσιώδης ὁ κ. Ρεΐζόπουλος.

Νεάνιδες τῆς Ε. Ο. Ν. Βελβενδοῦ Κοζάνης μὲ τὰς γραφικὰς τοπικὰς ἐνδυμασίας των.

Εἰς τὸν σταθμὸν προσῆλθε καὶ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Μεγαλοχωρίου, ὅστις ἐλαβεν ὁδηγίας ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Δράγουλα καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ἐκεῖ διδασκάλων, ὀργανώσῃ τὴν Νεολαίαν τοῦ Μεγαλοχωρίου καὶ τοῦ Γονίμου.

Ἡ χθεσινὴ μας ἐκδρομὴ εἰς τὸν Σταθμὸν Βυρωνείας ἀφῆκεν ἐνθουσιασμένους τοὺς νέους μας. οἱ ὁποῖοι εἰ ἐπέστρεψαν ἐνταῦθα τὸ Βράδυ ἀκμαιότατοι καὶ παρήλασαν διὰ μέσου τοῦ χωρίου μας μὲ σάλπιγγες καὶ μὲ τραγούδια καὶ ὑπὸ τὰς χειροκροτήματα τῶν συμπολιτῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν πλέον νὰ πιστεύουν τὴν κατὰ τὴν ἐντεῦθεν πρὸ εἰκοσημέρου διέλευσίν του.

ΝΕΟΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ὁ Νομὸς Θεσπρωτίας εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. προχωρεῖ ἀλματωδῶς, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου Ε. Ο. Ν. Θεσπρωτίας κ. Νίκου Ἀντωνάκα. Ὁ περιφερειακὸς Διοικητὴς Ε. Ο. Ν. Θεσπρωτίας κ. Μηλιτιάδης Μουζακίτης ἐργάζεται δραστηρίως ὅπως καὶ τὸ τελευταῖον χωρίον τοῦ Νομοῦ διοργανώσῃ Ὁμάδας Ε. Ν.. Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 132 Φάλαγγα Πάργας ἱδρύθησαν 7 λόχοι.

Ὁ 6ος Λόχος —τοῦ ὁποίου ἕδρα εἶναι τὸ χωρίον Θέμελον— συνεκεντρώθη τὴν 15ην Μαΐου εἰς κεντρικὸν ἐξοχικὸν μέρος (ὑπὸ τὴν ὀξυδρυμῆς) κατόπιν Διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ Λοχίτου κ. Σιαφάκα Νικολάου. Εἰς τὸν 5ον Λόχον ἐνεγράφησαν μέχρι στιγμῆς περὶ τοὺς 170, περιλαμβάνει δὲ οὗτος τὰ χωρία Θέμελον, Ἀμμουδιάν, Μεσοπόταμον, Καστρίον Φαναρίου, καὶ Σταυροχώριον. Τὰ τμήματα Ε. Ο. Ν. τῶν ὡς ἄνω χωρίων μετὰ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν καθορισθέντα τόπον ("Ἅγιον Ἀθανάσιον Σταυροχωρίου) τὴν 8ην π. μ.. Τὴν 9ην ἐλαβεν χώραν ὁρκωμοσία τῶν μελῶν τοῦ Λόχου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀνεγνώσθη ἡ ἀληθῶς ἐμπνευσμένη Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Λόχου (ταύτην παραθέτομεν αὐτούσιον ἐν ἀντιγράφῳ). Ἀκολούθως ἐγένοντο παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Λόχου κ. Σιαφάκα— ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ— εἰς τοὺς σκαπανεῖς φαλαγγίτας καὶ τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος, οἱ ὁποῖοι ὑπερέβαινον τοὺς 250 διαλέξεις, περὶ τῶν κατευθύνσεων τοῦ Νέου Κράτους καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ε. Ο. Ν., περὶ πειθαρχίας, καὶ τέλος περὶ χημικοῦ πολέμου, πολεμικῶν ἀερίων, καὶ προστασίας ἀμάχου πληθυσμοῦ.

Τὴν 12ην σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται ἐτραγούδησαν Δημοτικὰ τραγούδια, καὶ ἐχόρευσαν ἅπαντες τοὺς ἐθνικοὺς μας χοροὺς (χορὸς Ζαλόγγου, Στὸν "Ἅδη Θὰ κατέβω) κλπ..

Τὴν 4ην μ. μ. ἐγένετο Ἐπιθεώρησις τοῦ Λόχου, παρὰ τοῦ Διοιγητοῦ αὐτοῦ, ἀκολούθως δὲ παρέλασις.

Ἡ συγκέντρωσις αὕτη διὰ τὴς ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας, ἀποτελεῖ διὰ τὴν Περιφέρειαν Φαναρίου γεγονὸς ἄνευ προηγουμένου. Εἰς τὸν ἕον Λόχον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἐκτὸς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, ἀσκήσεων πυκνῆς τάξεως, παρελάσεων, ἐγένοντο ἀπὸ τοὺς κατὰ χωρία ἀσθμοφόρους καὶ αἱ ἐξῆς διαλέξεις:

Περὶ Πατρίδος, Σημαίας, Στρατοῦ, Ἑλονοσίας, Ἀλκοολισμοῦ, Ἀφροδισίων νοσημάτων, ὡς καὶ ἡ τοπικὴ Ἱστορία περιφερείας Φαναρίου καὶ Σουλίου.

Θέμελον 24)5)38

Μ. Α.
Φαλαγγίτης

.....

ΜΟΥΡΓΙΕΣ, Μάϊος.— Μὲ ἀκρᾶτητον ζῆλον καὶ

Η ΕΟΝ ΜΟΥΡΓΙΩΝ

ἔκδηλον εἰς τὰ πρόσωπά των τὸν ἐθνικὸν ἔνθουσιασμὸν οἱ Φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι τοῦ 8ου λόχ. Μουριῶν, 7ου σταθμοῦ καὶ 9ου Σουρμέων συνεκεντρώθησαν τὸ παρ. Σάββατον εἰς τὸν Σ. Σ. Μουριῶν, ὅπου κατόπιν διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ταξιαρχίας Χέρσου κ. Ι. Ρωνιάδου εἶχεν ὁρισθῆ ἡ συγκέντρωσις των, προκειμένου νὰ παραστοῦν εἰς τὴν παρόδοχν τῆς σημαίας εἰς τὴν Ταξιαρχίαν. Ἤτις θὰ ἐλάμβανε χώραν εἰς Μεταλλικόν.

Σκορπίζοντας γύρω τους σὲ κάθε ψυχὴ τὴν ἴδια ἐθνικὴ φωτιά, ποὺ ἐφλόγωνε τὶς νεανικὲς ψυχές τους ἀνῆλθον τὴν 1.30 εἰς τὰ ἐκδρομικὰ ὀχήματα ποὺ δι' αὐτοὺς εἶχον προστεθῆ στὸ συρμὸ καὶ τραγουδῶντας τοὺς ὡραιοτέρους ἐλληνικοὺς σκοποὺς ἐξεκίνησαν διὰ τὸν πρὸς δυ δρον.

Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἔφθασαν εἰς τὸν Σ. Σ. Μεταλλικὸν, πάντοτε μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμὸν ποὺ προκαλοῦσε σὲ ὅλους τοὺς γύρω κατὰ πλῆξιν. Μὲ παραδειγματικὴν πειθαρχίαν παρετάχθησαν μετὰ τῶν ἄλλων λόχων καὶ ἔδωσαν εἰς τὸν Δ) τὴν τὴν νενομισμένην ἀναφορὰν καὶ κατόπιν ἀνεχώρησαν διὰ τὸ χωρίον Κατανιές, ὅπου ἔμελλε νὰ διανυκτερεύσῃ ὁ δος λόχος. Ἔφθασαν ἐκεῖ συνιστεταγμένοι. Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου παρήλασαν προηγουμένων τῶν φαλαγγιτισσῶν. Τὸ παρὰ στὴμά τους καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισίς τους ἔδειχνε, ὅτι πραγματικὰ ἐσάλευσαν ζωγόνα μέσα τους τὰ ἰδανικὰ τῆς ΕΟΝ καὶ ἐγένωσε ποιοτὸν ζῆλον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐνθουσιώντων χωρικῶν ποὺ παρίσταντο ἐκεῖ, ὥστε νὰ ξεσπάσουν εἰς ἀκράτητα χειροκροτήματα καὶ ἔτσι ἡ ὁποδοχὴ νὰ προκάλεθῆ κάτι τι τὸ μεγαλειῶδες. Ὁ ἐκεῖ τετράρχης κ. Ν. Βουλγαρόπουλος καὶ οἱ ὁμαδάρχαι Ε. Τσακαλάκης καὶ Π. Πετρίδης, ὡς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος μετὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἀνέλαβον τὴν κατανομὴν τῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν εἰς τὰ διάφορα σπίτια. Ἐπροξένησε δὲ παραδειγματικὴν ἐντύπωσιν ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν οἱ χωρικοὶ ἀνέλαβον τὴν περιποίησιν τῶν φαλαγγιτῶν, ὡς καὶ τὸ ὅτι ἐξεφράσθησαν παράπονα ἀπὸ μερικοὺς, διότι δὲν ἔμειναν φαλαγγῖται νὰ φιλοξενήσουν ἀπὸ αὐτοὺς σὲ σπίτια τοὺς.

Ἡ παραμονὴ λόγου εἰς Κασταν!ὲς ἄφηκε ἐντύπωσιν διὰ τὴν κοσμιότητα καὶ τὴν παραμονὴν τῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν τοῦ 8ου λόχου ἐμπνευσμένου ὑπὸ τοῦ τετράρχου κ. Εὔστ. Χρονοπούλου καὶ ὁμαδαρχῶν κ. κ. Ζ. Ἀργυροπούλου. Δ. Μουμουλίδου, καὶ Γ. Ἐμμανουηλίδου, οἱτινες ἐπαγρύπνησαν διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐπρεπεστέραν καὶ σύμφωνον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς ΕΟΝ ἐμφάνισιν τῆς ΕΟΝ ὅπου εἶχον ὁρισθῆ

Ὡσαύτως ἰδιαιτέραν προθυμίαν ἐπέδειξαν οἱ κάτοικοι Μεγ. Βρύσης, Σταυροχωρίου. Χέρσου καὶ Μεταλλικοῦ παρασχόντες πᾶσαν δυνατὴν περιποίησιν εἰς τοὺς φαλαγγίτας. Ἡ παρατηρηθεῖσα φιλοξενία τῶν κατοίκων τῶν ἀνωτέρω συνοικισμῶν εἶνε ἀληθῶς ἀξία πάσης ἐπαίνου καὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς φιλοξενουμένους νέους. Τὴν 6.30 πρωΐ τὴν τῆς 1ης Μαΐου ἐσήμανον οἱ σαλπιγκταὶ ἐγερτήριον καὶ ὅλοι ἐντὸς ὀλίγου συνεκετρώθησαν εἰς τὴν ,πλατεῖαν ἀπ' ὅπου ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας συσσώμου τοῦ παρισταμένου χωρίου, τὸ ὁποῖον ὁ κ. τε τράρχης ηὐχαρίστησε θερμότατα διὰ τὴν περιποίησιν ποὺ ἐπεφύλαξε εἰς τὸ λόχον του, ἀνεχώρησαν καὶ ἔφθασαν εἰς τὸν σταθμὸν Μεταλλικοῦ, ὅπου ἠνώθησαν μετὰ τῶν ἄλλων λόχων τῆς Ταξιαρχίας Χέρσου.

Ἔγινεν ἐκεῖ προσκλητήριον ὁλοκλήρου τῆς Ταξιαρχίας καὶ κατόπιν ὁ ποφαλαγγάρχης κ. Ι. Ρωνιάδης ὁμίλησεν ἐνθουσιωδῶς πρὸς τοὺς ἀξιωματούχους, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς τελετῆς ποὺ ἔμελλε νὰ λάθῃ χώραν καὶ προέτρεψεν αὐτοὺς νὰ τηρήσουν τὴν ἀρμόζουσαν στάσιν.

Πράγματι περὶ ὥραν 11ην ἐξεκίνησεν ἡ Ταξιαρχία συνιεταγμένη διὰ τὸ Μεταλλικόν. Παρ' ὅλην τὴν κακοκαιρίαν καὶ τὴν βροχὴν ποὺ ἔπιπτε, οὐδεὶς ἔχασε κάτι ἀπὸ τὴν ἐμφάνισίν του, ἀλλὰ πάντοτε ὅλοι ἐνδυσιώδειε ἐφέραον εἰς τὸν ὁρισθέντα διὰ τὴν τελετὴν τόπον. ὅπου ἐγένετο διάλυσις λόγῳ τῆς πιττοῦσης βροχῆς. Τὴν 12 ᾖ, ὁπότε ἡ βροχὴ ἔπαυσε καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἥλιος ἐσκόρπισε τὴν θαλπωρὴν του εἰς τὴν ἀνθισμένη γύρω φύσι, ἔγινε καὶ ἡ τελετή, ὅπου ὁ κ. Σταῦρος Πέτροβας περιφερειακὸς διοικητὴς τῆς ΕΟΝ ὁμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας Ταξιάρχας Χέρσου, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς τελετῆς καὶ ἐμπνεύσας μὲ τὰ ἐμπνευσμένα του λόγια τὸν προσήκοντα σεβασμὸν πρὸς τὸ ἱερὸ σύμβολο τὸ ὁποῖο ἔκείνη τὴ στιγμὴ ἡ μητέρα Ἑλλὰς ἐνεπιστεύετο στοὺς ἀκρίτας τους.

Μεθ' ὁ ἀνεγνώσθη ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Τάγματος, ἣν ἠκολούθησεν ὁ ὕμνος τῆς ΕΟΝ ἀνακρουόμενος ὑπὸ τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Κιλκίς.

Μετὰ τὴν τελετὴν τὸ τάγμα παρήλασε πρὸ τῶν ἐπισήμων, θαυμασθέντων καὶ καταχειροκροτηθέντων τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ διὰ τὸ εὐσταλὲς καὶ ἄρρενωπὸν βάδισμα αὐτῶν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

Η ΕΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Μὲ τὴν ἀνάλ!ψιν τῆς ἀρχηγίας Ἡμερησίου ὑπὸ εἰς τὸ τμῆμα τὸν Δημοδιδάσκαλον κ. Θ. Γκοῦσκον, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Γεν. Ἐπόπτου Νομάρχου κ. Π. Μεταξᾶ, ἄρχισε μία πραγματικὴ κίνησις ἀναγεννήσεως καὶ ἀναμορφώσεως τῆς Νεολαίας στὸ Ρημύρι.

Ὁ νέος οὗτος ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα, τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτην πίστιν, κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα ἐντὸς ἑβδομάδος περίπου. Καὶ τὸ τί δὲν γίνεται κάθε πράξιν στὶς συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ὑπὸ τὴν θαυμαστὴν καθοδήγησιν τοῦ κ. Γκούσκου. Ὀιιλίαι, συμβουλαί, παραινέσεις, ἐξηγήσεις διαφόρων λόγων τοῦ ἀρχηγοῦ ὡς καὶ ἱστορικῶν γεγονότων μεγίστης σημασίας. Κάθε Κυριακὴ πρωΐ ἅπασα ἡ δύναμις συγκεντροῦται καὶ ἐκτελεῖ διαφόρους ἀσκήσεις ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ λαυπροῦ ἀοχηγοῦ της. Ἡ μέχρι χθὲς ἀδρανοῦσα Νεολαία τοῦ Ρημυρίου ἐπιτέλεσε σήμερον μὲ τὸν νέον ἀρνηγὸν τὴν θαύματα.

Εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς τιμίους Ἐθνικιστὰς τοῦ Ρημυρίου τοὺς πειθαρνικοὺς καὶ τοὺς εἰλικρινεῖς καὶ ἰδίᾳ εἰ στὸν ἀρχηγὸν κ. Θ. Γκοῦσκον ἀξίζει κάθε ἔπαινος καὶ κάθε τιμή.

ΤΜΗΜΑ Ε. Ο. Ν. ΜΟΥΖΑΓΙΟΥ

Ἡ ἐργασία τοῦ τμήματος συνχίζεται. Οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς τοῦ τμήματος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ὀωαράρχην τους κ. Ι. Πέττταν ἐργάζονται ἐντατικῶς διὰ τὸ τμῆμά τους. Τὸ Γραφεῖον εἶναι διεσκευασμένον θαυμασίως. Μεταξὺ τῶν μελῶν τάξις καὶ πειθαρχία ἀπόλυτος, συνδιαζόμενα μὲ μὲ τὴν ἀπόλυτον πίστιν τὴν καθιστοῦν δικαίως τὸ καλλίτερον τμῆμα τῆς Διοικήσεως Ζακυνθου. Γυμνάσια κανονικῶς γίνονται καθ' ἑβδομάδα, κρατοῦνται παρουσίαι, οἱ ἀπόντες δικαιολογοῦν τὰς ἀπουσίαις των. Προπαγάνδα ἐντατικὴ ἐκ μέρους των μελῶν, αὐξησις ἐγγραφῶν κλπ. Ὑπολογίζεται ὅτι λίαν συντόμως θὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ τμῆμα ὅλοι οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ. Φιλοδοξοῦν τὸ τμῆμα τους νὰ γίνῃ λόχος. Δικαίως ὁ κ. Διοικητὴς τοὺς ἀπένειμε τὴν εὐαρέσκειάν του.

ΤΜΗΜΑ Ε. Ο. Ν. ΛΑΓΟΠΟΔΟΥ

Ἡ δύναμις τοῦ τμήματος Λαγοπόδου συνεχῶς μεγαλώνει. Ἤδη ἡ δύναμις τούτου ἀνέρχεται εἰς 30–35 φαλαγγίτας. Μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Ν. Γράμμαν, τὰ φιλότιμα αὐτὰ παιδιὰ κατέχονται ἀπὸ πίστιν καὶ ἐνθουσιασμὸν ἀ-

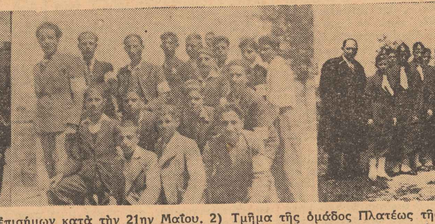

1) Ἡ μουσικὴ Ε.Ο.Ν. Κερκύρας παρελαύνουσα πρὸ τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν 21ην Μαΐου. 2) Τμῆμα τῆς ὁμάδος Πλατέως τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Κάστρου —Λήμνου κατὰ τὴν ἐκδρομὴν εἰς Κονδιά. 3) Συγκέντρωσις φαλαγγιτῶν τῆς Κοινότητος Ν. Πετριτσίου Κατερίνης.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

φθαστο. Εἰς τὰς συχνὰς συγκεντρώσεις των συζητοῦν διὰ τὸν μεγάλον ἔργον ποὺ ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 εἰς τὴν ἔνδοξον πατρίδα μας γίνεται.

Ἐπίσης τὸ τμῆμα Καστορίου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος κ. Χαρταν καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν εἰς τὰς ἀσκήσεις προπαιδεύσεως ὑπὸ τοῦ Ἀξιωματικοῦ κ. Φακάλου, ἐργάζονται ἀόκνως. Τὸ τμῆμα Ἀγαλᾶ ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ κ. Κυπαρίσση Γαζάρου, Μαχαιράδου ὑπὸ τὸν Ν. Γιγάντην, Κερί, Βουγιάτου καὶ ἄλλων χωρίων, ἐργάζονται ὑπερανθρώπως μὲ ἄσάιμον τὴν ἐλπίδα ὅτι πολλὰ θὰ ἐπιτύχουν.

Πρὸ ἡμερῶν ὁ κ. Νομάρχης εἶχεν ἐπισκεφθῆ τς τμῆμα Καταλαρίου. Οἱ Φαλαγγῖται τὸν ὑπεδέχθησαν ἐν συναγερμῷ, τὸν προσεφώνησε δὲ ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Λευτάκις. Ἀκολούθως ὡμίλησεν δι' ὀλίγων εἰς αὐτοὺς ὁ κ. Νομάρχης διακοπτομενος ἀπὸ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ. Τὸν κ. Νομάρχην συνώδευεν ὁ Φαλαγγάρχης καὶ ἐπιτελικὸς κ. Λ. Δημητρόπουλος.

Κατόπιν δοθεισῶν ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἐντολῶν, ἄπασαι αἱ ὑποδιοικήσεις τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ Νομοῦ Λαρίσσης ἠρχισαν καταρτίζουσαι τοὺς πίνακας ὀνομασίας ἀξιωματούχων διὰ τὴν πλήρη διάρθρωσιν τῶν στελεχῶν ὁλοκλήρου τῆς δυνάμεως. Οἱ πίνακες περιλαμβάνουν μόνον ἀξιωματικοὺς. Διότι διὰ τὴν ὀνομασίαν ὑπαξιωματικῶν λειτουργοῦν ἤδη εἰδικαὶ Σχολαὶ ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιλεγοῦν ὅσαι ἐυδοκίμος φοιτοῦν εἰς ταύτας. Εἰς ὅσας Ὑποδιοικήσεις δὲν ἐλειτούργησαν τοιαῦται Σχολαὶ διεβιβάσθησαν διαταγαὶ ὅπως συγκροτήσουν ταύτας τὸ ταχύτερον. Ἡ ὑποδιοίκησις Βελεστίνου ἐκτὸς τῶν ἐγκριθέντων ἤδη πινάκων ὀνομασίας ἀξιωματικῶν διὰ νεοτέρων της ἀναφορῶν προτείνει τὴ ὀνομασίαν καὶ τῶν ἑξῆς μελῶν τῆς ἐκεῖ ὀργανώσεως. 1) Δημ. Λουκᾶ, 2) Νάστου Ζήση, 3) Σαβαμούκη Βασιλείου, 4) Τριανταφύλλου Ρήγα, 5) Σίμου Δημητρίου. Ἐξ ἄλλου κατόπιν προτάσεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Λαρίσης ὀνομάσθη ὁ Ἰδιώτης Κύτας λοχίτης καὶ ἐτοποθετήθη διοικητὴς τοῦ λόχου Συκουρίου.

Πρὸ διμήνου ἀνέλαβε τὸ βαρὺ ἔργον τῆς συγκροτήσεως σχηματισμοῦ ὁ κ. Νικόλαὸς Σεκούρης Γυμνασιάρχης τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου, ὅστις κατὰ τὰς ἐλευθέρας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἡμέρας, ἔθωσε σειρὰν διαλέξεων ἐνταῦθα, εἰς Πύργον καὶ Οἴτυλον, παντοῦ δὲ εὗρεν ἀθόρμητον ἐνθουσιασμὸν τῶν νέων, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου εἶνε ὅτι σήμερον εἶνε ἐγγεγραμμένα 300 μέλη, καθημερινῶς δὲ κατατάσσονται νέα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ὁρκισθοῦν ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ.

Κατὰ τὴν ἀφιξιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς Γύθειον παρετάχθη καὶ παρήλασεν εἰς πλήρης λόχος ὁ λίαν ἀναλόγων στολῶν.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΟΚΟΥΤΗΣ

.....

Τὴν 22 Μαΐου ἅπαντες οἱ ἐν στολῇ φαλαγγῖται τῆς

Η ΕΟΝ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

δυνάμεως Ἑλασσῶνος ἐξέδραμον εἰς τὸ χωρίον Βούρμπα ἔνθα ἐκτος τῶν φαλαγγιτῶν τῆς Κοινότητος αὐτῆς εἶχον συγκεντρωθῆ καὶ οἱ φαλαγγῖται τῶν Κοινοτήτων Σαρωνταπόρου, Λυκουδίου, Τσαπουρνιᾶς, Φαρμάκης, Γερανίου καὶ Βουβάλας.

Πρὸ τῆς εἰς Βούρμπαν ἀφίξεως τῶν φαλαγγιτῶν Ἐλασσῶνος καὶ Τσαριτσάνης, ἀποβιβασθέντες οὗτοι τῶν αὐτοκινήτων εἰς Κατζηγώνου, μετέβησαν καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς ὁ μνημεῖον τῶν ἡρώων τῶν κατὰ τὸ 1912 πεσόντων, ἔνθα ἀπήγγειλε διὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς ἐμπνευσμένον ποίημα ἡ δὶς Ζαγλάρη.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ στεφάνου ἐπιβιβασθέντες καὶ αὖθις ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων εὑρέθησαν μετὰ δεκὰ λεπτὸν διαδρομὴν εἰς Βούρμπαν ἔνθα τοῖς ἐγένετο θερμοτάτη ὑποδοχή. Λόγους ἐξεφώνησαν οἱ δημοδιδάσκαλοι κ.κ. Θ. Παπακωνσταντίνου καὶ Χ. Παλώνης.

Ἡ δνὶς Ζαγλάρη, καθὼς καὶ ὁ πατήρ της Ἰωάννης Ζαγλάρης ἀπήγγειλαν ὡραῖα ἐθνικὰ ποιήματα. Τελευταῖος διὰ μακρὰν ὡμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας ὁ Ὑποδιοικητὴς Ε.Ο.Ν. Ἐλασσώνος κ Ἀθανάσιος Πάκας, ὅστις ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς κατευθύνσεις τῆς Ὀργανώσεως καὶ συνέστησε πρὸς ὅλους ἀγάπην, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Ὀργάνωσιν.

ΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ.

Προχθὲς Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Ἐλασσώνος ἐγένετο ἡ πρώτη συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτισσῶν. Πρὸς τὰς συγκεντρωθείσας φαλαγγίτισσας ὡμίλησεν ἡ δημοδιδασκάλισσα Στέλλα Τσούρη, ἥτις ἀνέπτυξε τὶ ἐπιδιώκουν αἱ ὀργανώσεις τῶν φαλαγγιτισσῶν καὶ ποῖα πρέπει νὰ εἶνε τὰ ἰδανικὰ τῆς σημερινῆς Ἑλληνίδος.

.....

Τὴν 29 τοῦ μηνὸς ὁ Περ)κὸς Δ)τῆς Ε. Ο. Ν. Πέλ-

Η ΕΟΝ ΑΛΜΩΠΙΑΣ

λης κ. Κρανάκης Κ. μετὰ τοῦ Φαλαγκάρχου κ. Μαστοράκου ἀνεχώρησαν δι' Ἀλμωπίαν, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν.

Εἰς τὸ ἀρῶτον χωρίον τῆς Ἀλμωπίας ἀπὴν Ἄψαλον, ὑπεδέχθη αὐτοὺς ὁ ἐνθουσιώδης Ἔπαρχος Ἀλμωπίας κ. Παπανδρέα. Ἐκεῖ ἦσαν συγκεντρωμένα τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. τῶν χωρίων Ἄψαλου, Ξυδωνίτης — Ἄνω Κορυφής — Κάτω Κερυφής, Μέγα Πλάτανον καὶ Ὄρμας ὑπὸ τὸν τετράρχην κ. Μενιτανίδην. Ἐγένετο ἐπιθεώρησις τῶν ὡς ἄνω τμημάτων ὑπὸ τοῦ Περ)κοῦ Δ)τοῦ κ. Κρανάκη καὶ μετὰ ταῦτα ὡμίλησεν εἰς τοὺς φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς δὲ ἐμπνευσμένου Λόγου.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Δ)τοῦ διέκοπτον οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ τῶν φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειπον τὰς ἐργασίας των καὶ συνεκεντρώθησαν ἀθορυβοῦντες νὰ ἀκούσουν τὸν Περ)κὸν Δ)τὴν.

Τὴν σφραγῖδα τῆς ὑπερόχου αὐτῆς συγκεντρώσεως τῆς Μακεδονικῆς λεβεντιᾶς ἔθεσεν ἡ μικρὴ Σκαπαυσσα Ἀντιγόνη Μαυρομμάτη, μὲ τὴν ἄφθαστη ἀπαγγελία τοῦ ποιήματος «Ὁ τραυματίας», ποὺ συνεκίνησε πάντας σὲ βαθμὸ ποὺ νὰ μὴν μποροῦν νὰ συγκρατήσουν τὸ δάκρυά τους.

Ὁ Περ)κὸς Δ)τὴς μετὰ ταῦτα μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὸ τάγμα Φουστάνη, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰ τμήματα Ε.Ο.Ν. Φουστάνης — Μηλιᾶς — Προδρόμου — Κωνσταντίας — Νερομύλου — Ἀρχαγγέλου— Φιλητείας ὑπὸ τὸν τετράρχην Πετρ)δη.γ. ἀκολούθως τὰ τάγματα Σωσάνδρας — Προμάχων — Γαρέφης Βορεινοῦ — Ἀγάθης καὶ Λυκοστόμου, τὸ ὑπὸ τὸν τετράρχην κ. Νικάκην.

Ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Ἀρδέεν ὅπου ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα Ε.Ο.Ν., Ἀρδέας — Χρυσῆς — Λευτρακίου, Χρυσῆς καὶ Ἐξαπλατάνου ὑπὸ τὸν τετράρχην κ. Παπαδοπουλον.

.....

Ἀξία πολλῶν ἐπαίνων εἶνε ἡ προσπάθεια τοῦ Ἐθνι-

Η ΕΟΝ ΓΟΣΚΕΣΙ

κιστοῦ δημοδιδασκάλου Τόσκεσι κ. Ἰωάν. Δήμου διὰ τὴν διοργάνωσιν Ἐθνικῆς Νεολαίας τόσον εἰς τὴν κοινότητα εἰς ἣν ὑπηρετεῖ ὅσον καὶ εἰς τὰς πέριξ τοιαύτας. Λάτρης τῶν ἀρχῶν τοῦ Νέου Κράτους καὶ ἔχων τὸ χάρισμα τοῦ λόγου κατώρθωσε δι' ἐμπνευσμένων προκηρύξεων ποὺ ἐξέδωσε καὶ ἐπισκεπτόμενος καὶ ὁμιλῶν διὰ τὴν Ε.Ο.Ν. εἰς κάθε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν ἐνισχύσῃ τὴν πλησίον χωρία. νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς νέους καὶ τὰ κορίτσια καὶ σύτω μέχρι στιγμῆς νὰ ἱδρύσῃ:

α') Εἰς Τόσκεσι: 1 ὁμάδα φαλαγγιτῶν, 1 ὁμάδα φαλαγγιτισσῶν, 1 ὁμάδα σκαπανέων καὶ 1 ὁμεδα σκαπανισσῶν.

β') Εἰς Λίπταν καὶ Μεσνόραν ἡ ὁμάδα φαλαγγιτῶν, 1 ὁμάδα φαλαγγιτισσῶν καὶ 1 μικτὴν ὁμάδα σκαπανέων.

γ') Εἰς Γκολεμήν: 1 μικτὴν ὁμάδα σκαπανέων καὶ 1 ὁμάδα φαλαγγιτισσῶν. (Οἱ ἄρρενες ὑπήχθησαν εἰς τὴν δύναμιν Τόσκεσι).

Εἰς τὸν ἐνθουσιώδη νέον κ. Ἰω. Δήμου ὡς καὶ εἰς τὴν συνεργάτιν του δημ)σαν δίδα Μαστραπᾶ, ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥΣΗΣ
φαλαγγίτης—σπουδαστὴς

Φαλαγγῖται τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀρ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ καὶ οἱ ἀναγνῶσται της

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

ΠΑΡΙΝ ΚΑΡΑΚΑΣΗΝ, Μυτιλήνην. Τὸ ἐνθουσιῶδες γράμμα σας δὲν δημοσιεύεται γιατὶ εἶνε γραμμένο κι' ἀπ' τὶς δυὸ μερὲς τοῦ χαρτιοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΦΩΤΑΚΗΝ, Ἀγία Παρασκευή. Τὸ εὐχαριστήριο γράμμα σας δημοσιεύεται.

ΠΑΥΛΟΝ ΣΛΙΚΑΝ, Τύρναβον. Οἱ σκέψεις σας μᾶς συγκινοῦν. Τὸ γράμμα σας δημοσιεύεται.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΝ, Κέρκυρα. Ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς Κέρκυραν τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου ἀνταπόκρισίν σας μᾶς ἐστάλη ἀργά. Δὲν τὴν δημοσιεύομε διότι ἤδη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐγράψαμεν ἐκτενῶς ἐπ' αὐτοῦ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΕΛΛΗΝ, Καλλονὴν (Λέσβου). Μᾶς συγκινοῦν τὰ λόγια σας, γιὰ τὰ ὁποῖα σᾶς συγχαίρουμε. Τὸ γράμμα σας τὸ δημοσιεύουμε, ὄχι ὁμως καὶ τὴν ἀνταπόκρισίν σας διότι δὲν εἶνε καλογραμμένη. Ὅταν γράφετε κάτι γιὰ δημοσίευσι φρονᾶτε νὰ μὴν ἔχῃ συντακτικὰ, φραστικὰ καὶ ἄλλα λάθη, διότι ἀναγκαζόμαστε νὰ τὸ ξαναγράψωμε ἐμεῖς.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Θεσσαλονίκη. Τὰ ἐνθουσιώδη λόγια σας δείχνουν ὅτι εἰσθὲ ἄξιος νὰ εἰσθὲ φαλαγγίτης. Σᾶς συγχαίρομεν. Τὴν ἐπιστολήν σας τὴν δημοσιεύομεν. Τὰ σταυρόλεξά σας ἰσως τὰ δημοσιεύσουμε ἀργότερα.

ΝΙΚΟΛ. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΛΟΝ, ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας, μονολονότι δὲν εἶνε ἄρτιο τεχνικῶς, γιατὶ ἔχει ἀρκετὲς χασμωδίες, τὸ δημοσιεύουμε γιὰ τὶς ὡραιες του εἰκόνες.

ΒΟΥΛΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ, ἐνταῦθα. Καὶ τὸ δικό σας δημοσιεύεται.

ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΟΥΚΙΟΝ. Τὸ ποίημά σας τὸ ἀφιερωμένο στὸν κ. Κυβ. Ἐπίτροπο ἐάν ἐδημοσιεύετο θὰ προσέκρουε εἰς τὴν μετριοφροσύνην του, τὴν γνωστὴν σας ἀλλωστε ἀφοῦ τὸν γνωρίζετε καλά. Πάντως σας εὐχαριστεῖ καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν ἀφοσίωσι καὶ γενικότερα διὰ τὰς σκέψεις σας διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς Νεολαίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΝ, Λιβοδούνιον (Μεσολογγίου). Τὸ ποίημά σας «Ἀνάστασις τῆς Ἑλλάδος», ληφθὲν διὰ πρώτην φορὰν τώρα, δὲν εἶνε δυστυχῶς δημοσιεύσιμο, παρ' ὅλη τὴν καλὴ διάθεσι ποὺ ἔχομε νὰ σας εὐχαριστήσωμε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΝ, Γαργαλιάνους. Τὸ «Ἴρδις τὴν Νεολαίαν» ποίημά σας ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ τὸ πλῆρες θὲ εἶχε τίποτε ἄλλο ποὺ νὰ δικαιολογῇ τὴν δημοσίευσί του. Γιὰ τὰ λόγια σας εὐχαριστοῦμε.

ΣΤΑΜ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΝ, Κάτρον. Λάβαμε τὰ δυὸ σας ἀρθράκια καὶ σᾶς συγχαίρουμε γιατὶ μολονότι μαθητὴς ἀκόμη καὶ ὡραῖες σκέψεις ἔχετε καὶ ἀπὸ νὰ τὰς διατυπώνετε καλὰ δὲν ὑστερεῖτε. Θὰ δημοσιευθῇ τὸ «Νὰ τί θέλομε».

ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΟΛΟΚΟΥΡΗΝ, Ἀρεόπολιν. Ἡ ἀνταπόκρισίς σας δημοσιεύεται.

ΑΝΔΡΕΑΝ ΚΑΣΤΑΜΟΝΙΤΗΝ, Κέρκυραν. Τὸ πατριωτικὸ ποίημα ποὺ μᾶς ἐστείλατε δὲν δημοσιεύεται γιατὶ ὑστερεῖ πολὺ ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως.

ΜΑΜΝΑΓΩΑ. Ξεχάσατε στὸ γράμμα σας νὰ θάλετε τόπο προελεύσεως καὶ γι' αὐτὸ δὲν δημοσιεύεται.

Ι. Μ. ΜΑΓΚΛΗΝ, Ἄστρος. Ὡραῖο τὸ ἐνθουσιῶδες ἀρθράκι σας, ὄχι ὅμως καὶ δημοσιεύσιμο. Πάντως εἰσθὲ ἄξιος συγχαρητηρίων διὰ τὰς ἀντιλήψεις σας.

ΣΤΑΥΡΟΝ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΝ, Πειραιᾶ. Τὸ ὡραῖο σας γράμμα δημοσιεύεται. Τὸ σταυρόλεξόν ἴσως τὸ δημοσιεύσωμεν ἀργότερα. Τὸ ἄρθρο σας, ἀρκετὰ καλογραμμένο, θὰ φοντίσωμεν νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν ὅταν θὰ ἔχωμεν ἐπαρκῆ χῶρον, ἐπειδὴ εἶνε πολὺ ἔκτενες.

ΣΤΑΥΡΟΝ ΛΟΥΚΑΝ, Χίον. Τὸ ἄρθρο σας δὲν εἶνε δημοσιεύσιμο. Πάντως διὰ τὸν πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν σας σᾶς συγχαίρομεν.

ΦΩΤΗΝ ΠΗΤΑΗ, Κόνιτσαν. Τὸ ποίημα σας δὲν εἶνε, δυστυχῶς δημοσιεύσιμο.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ Ε.Ο.Ν., Αἰτωλοακαρνανίας. Ἡ ἀποσταλεῖσα ἀνταπόκρισις σας δὲν δημοσιεύεται, διότι ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ἐγράψαμεν ἤδη τὸ προηγούμενο φύλλο.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μάϊος.

Λατρευτὴ μας «Νεολαία»,

Ἀφάνταστος ὑπερηφάνεια καὶ χαρὰ πλημμυρίζει τὴν ψυχή μου, διότι μέσῳ τῆς «Νεολαίας» δυναμαι νὰ παρακολουθήσω τὴν κίνησιν καὶ τὴν ζωὴν τῆς νέας ἑλληνικῆς Νεολαίας καὶ διότι ἐσὺ «Νεολαία» ἀποτελεῖς μιὰν ἐξαίρεσιν μέσα εἰς τὰ τόσα περιοδικά. Μέσα εἰς τὰς σελίδας σου εὑρίσκομεν ὅτι μᾶς χρειάζεται καὶ μαθαίνομεν πράγματα, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε δὲν ἀκούσαμε. Ἄλλοτε τὰ ἀνήθικα, ρυπαρὰ φύλλα μας διέφθειραν τὶς ἀγνές μας ψυχὲς καὶ μας ὠδηγοῦσαν στὸν ὄλεθρο. Ὁ φοβερώτερος ἐκεῖνος ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, ὁ κομμουνισμός, ρίπτοντας τὰ δηλητηριώδη σέλη του, εἰσέδυε ἐλεύθερος καὶ δίχως κανὲν ἐμπόδιον εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων, ἀκόμη δὲ καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων. Καὶ ἰδοὺ ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκετο εἰς μίαν μεγάλην ἀναρχίαν, εἶχε πάρει τὸν κατήφορον, καὶ δὲν ἠδυνατο οὐδεὶς νὰ τὴν συγκρατήσῃ, ἔδαινε πρὸς τὸν ὄλεθρον. Οἱ ψευδέλληνες ἐκεῖνοι, λεγόμενοι δυστυχῶς Ἕλληνες, ἐξω-θεν μὲν ὡς ἀρνὰ ἄκακα, εἰς τὴν πραγματικότητα δὲ λύκοι ἁρπαγγες κατεκομμάτιαζαν τὴν Ἑλλάδα μας καὶ ἀπόδειξις εἶνε αἱ ἔριδες καὶ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τοῦ Μαρτίου 1935.

Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν ἐγκατέλειψε τὸν ἐκλεκτὸν του λαόν, τὸν ἑλληνικὸν ἐκεῖνος ὅστις, ὅταν εἶδε τοὺς Ἕλληνας νὰ προσέρχονται πρὸς Αὐτόν, εἶπε: «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου», ἐξημέρωσε διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τὴν σωτήριον ἡμέραν, τὴν ἀλησμόνητον δι' ἕκαστον Ἕλληνα, τὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ (4ην) ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1936, ἤτις θὰ γραφῇ εἰς τὴν ἱστορίαν μὲ χρυσὰ γράμματα καὶ θὰ ἀναγινώσκεται καὶ ἀπὸ τὰς ἀπωτέρας ἑλληνικὰς γενεάς, καθὼτι κατ' αὐτὴν δύο Μεγάλοι πραγματικοὶ Ἕλληνες, Χαλυδόνιοι εἰς τὴν ψυχήν, Ἐλαῖοι εἰς χειρας των τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, ἐκράτησαν τὸν λαὸν ἀπὸ τὸν κατήφορον καὶ ἐπεσόθησαν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἱδανικῶν πατρίδος, θρησκείας, οἰκογενείας.

Εἰς τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, τὸ ὁποῖον ἀντήχησεν εἰς ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, ὅλοι οἱ Ἕλληνες καὶ δὴ ἡ νέα ἑλληνικὴ ΝΕΟΛΑΙΑ ἐτάχθημεν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Τρανοῦ Ἑθνηγέτου ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ διὰ νὰ δείξωμεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι τὰ τρία μεγάλα ἰδανικά, πίστις, πατρὶς καὶ οἰκογένεια, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστερεώθη ἡ Ἑλλὰς, δὲν ἔσθσαν εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ὡσάν τὴν σπίθα κρυμμένη στὴ στάχτη ἤλθεν ἡ ἡμέρα νὰ ξαναγίνουν πάλι τὰ σύμβολα καὶ οἱ ὀδηγοὶ τῶν Ἑλλήνων.

ΧΡ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθητὴς—Φαλαγγίτης

Μᾶς γράφει ἕνας μαθητὴς ἀπὸ τὸ Κάϊρο:

ΝΑ ΤΙ ΘΕΛΟΜΕ!...

Θέλομε πάλι τὴν Ἑλλάδα μας, Ἑλλάδα τοῦ Περικλέους, Ἑλλάδα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, Ἑλλάδα τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς τέχνης καὶ τῆς παιδείας. Θέλομε τὴν πατρίδα μας νὰ στέκῃ ψηλὰ ὅπως πρώτα. Διότι ἂν καὶ ἀπέθανον οἱ ἥρωές της, οἱ σοφοί της, οἱ τεχνίται της, οἱ μεγάλοι ἄνδρες της, τὰ ἔργα των, αἱ πράξεις των, τὰ ἀνδραγαθήματά των μένουν καὶ θὰ μένουν πάντοτε ζωγραφισμένα ἐπάνω στὰ λείψανα ἐκείνα ποὺ εἶνε σκορπισμένα στ' ἅγιο χῶμα τῆς πατρίδος μας, στὰ βάθη τῆς μακρᾶς καὶ πολυσελίδου Ἱστορίας, στὰ ὕψη τῆς Ἀκροπόλεως καὶ γ' νέευ στὴν ἑλληνικὴ ἀτμόσφαιρα, διότι ἐὰν τὸ σῶμα ἔσθυσε, ἡ ψυχὴ δηλαδὴ ἡ ΕΛΛΑΣ ζῇ καὶ θὰ ζῇ, διότι εἶνε τὸ ἄσβεστον πῦρ, τὸ ὁποῖον θὰ μένῃ ἀναμμένον διὰ νὰ δεικνύῃ εἰς τὰ ἄλλα κράτη τὴν πηγὴν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν.

«Πᾶς λίθος ἔχει ὄνομα, πᾶς βράχος τρόπαιόν του,
Πᾶν κῦμα ἔχει λαλιάν, πᾶς τόπος (τὸν θεόν του».

Ἔτσι τὴν συμβολίζει ὁ ποιητὴς μας Ἀγ. Βλάχος.

Ὅλα μιλοῦν γιὰ τὴν παλιὰ δόξα. Ὅλα εἶνε ἔτσι πλασμένα οὔτως ὥστε στὸ ἀντίκρυσμά τους ἡ ψυχή μας νὰ γεμίζῃ ἀπὸ πατριωτισμόν, ἀπὸ θέλησιν καὶ ἀπὸ ἀγάπην, τὰ ἱστία μας νὰ δακρύζουν ἀπὸ συγκίνησιν, τὰ γόνατά μας νὰ λυγίζουν ἀπὸ σεβασμό.

Μέσα σ' αὐτὰ λοιπὸν τ' ἅγια λείψανα ποὺ μας ἐμιλοῦν, θέλομε καὶ ἡμεῖς νὰ στήσωμε κάτι, τὸ ὁποῖον αἱ μέλλουσαι γενεαὶ νὰ θαυμάζουν μὲ τὸν ἴδιον θαυμασμόν, τὸν ὁποῖον ἔχομε ἡμεῖς σήμερον διὰ τὰ ἀθάνατα αὐτὰ μνημεῖα. Τὸ τὸ, ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ὀποίου ἐσώθημεν χάρις εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὸ θάρρος τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ δι' αὐτὸ τὸν εὐγνωμονοῦμε καὶ τοῦ ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ χύσωμεν—ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη—καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός μας ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ θωμῶν καὶ ἐστιῶν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ
Ν. Καλλίπολις—Πειραιεὺς
ΚΑΛΛΟΝΗ, Ἰούνιος.

Διὰ τὴς παρούσης μου ἔρχομαι λιτισμοῦ εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς ἀρέσεως τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Ἀλλὰ κυρίως διότι ἡ παρουσία κατάστασις ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰ τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς παλαιοῦ διακαοῦς πόθου, ὅστις κατεῖχε ὅλους ἐκείνους ποὺ δὲν ἔπαυσαν νὰ πιστεύουν ὅτι μίαν ἡμέραν, θ' ἀναζήσουν τὰ ἐθνικὰ μας ἰδεώδη, ἅτινα πρὸ τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου εἶχον ἀτονήσει.

Καὶ ἡ ἡμέρα αὐτὴ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ πραβάλλουσα ὡς ἄλλος κηπουρὸς ποὺ ἐκριζῶνει καὶ πετᾷ τὰ ἐπιβλαβῆ καὶ ἀχρηστα χόρτα διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν καὶ ν' ἀναπτυχθοῦν τὰ χρήσιμα καὶ τὰ προσοδοφόρα.

Τὰ ἀποκρουστικὰ δὲ αὐτὰ χόρτα εἶνε, ὡς εὐνόητον, ὁ κομμουνισμὸς μὲ τὰς ποικίλας ἀποχρώσεις του, ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ὁποίου ἐσώθημεν χάρις εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὸ θάρρος τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ δι' αὐτὸ τὸν εὐγνωμονοῦμε καὶ τοῦ ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ χύσωμεν—ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη—καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός μας ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ θωμῶν καὶ ἐστιῶν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ
Ν. Καλλίπολις—Πειραιεὺς
ΚΑΛΛΟΝΗ, Ἰούνιος.

Διὰ τὴς παρούσης μου ἔρχομαι κι' ἐγὼ νὰ σφίξω τὸ χέρι σας καὶ νὰ σας ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίες μου γιὰ τὸ περιοδικὸ τῆς «Νεολαίας» ποὺ τὸ διαβάζω ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐκδόσεώς του, γιατὶ τυγχάνω καὶ συνδρομητὴς σας. Ἔρχομαι λοιπὸν κι' ἐγὼ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀγάπην ποὺ τρέφω πρὸς τὸ περιοδικόν σας ποὺ διαβάζοντάς το βρῆκα τὸν ἀληθινὸ δρόμο ποὺ πρέπει νὰ βαδίζῃ κάθε νεολαία πολιτισμένου Κράτους. Ἀγαπῶ τὸ περιοδικό μας καὶ φροντίζω μὲ κάθε μέσο γιὰ τὴ διάδοσί του.

ΕΥΕΥΘ. ΣΚΑΝΔΑΛΕΛΛΗΣ
ΤΥΡΝΑΒΟΣ, Μάϊος.

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Μὲ πλημμυρισμένη τὴν ψυχὴ ἀπὸ ἐθνικὸ ἐνθουσιασμό, περιμένω ἠν ἑβδομαδιαία ἔκδοσί σου. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ βγῆκες σὲ διασάζω καὶ σὲ συνιστῶ εἰς τοὺς φίλους μου, γιατὶ εἶσαι τὸ περιοδικὸ ποὺ ἔλειπε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, Ἡ Ἱερή σου προσπάθεια μᾶς συγκινεῖ καὶ σὲ βεβαιώνομε ὅτι θὰ εἴμαστε πάντα μαζί σου στὸν ὡραῖο δρόμο ποὺ ἀνοιξε ὁ δημιουργὸς τῆς Νέας Ἑλλάδος, ὁ μεγάλος μας Ἀρχηγὸς Ι. Μεταξᾶς.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΛΙΚΑΣ

ΤΟΥ κ. ΛΗΜ. ΒΕΡΓΟΥ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ἄλκιμος, Νεολαία, ἔναντι τοῦ νὰ λάμψουν ὡς ἀστέρες πρώτου μεγέθους· οὐδόλως ἐπτοήθησαν ἐκ τῆς πρώτης ἀποιυγίας τοῦ Ἰκάρου, ἀλλ' ἔχοντες προτοβουλίαν καὶ σθεναρότητα τὰ ἐτράβηξαν τὸν δρόμον τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ προσβλέποντες πρὸς τὸ μέλλον μὲ ἀπόλυτον πεποίθησιν, ἐδημιούργησαν τὸ ἀδάμαντον Ἑλληνικὸν ἀνεῖκα ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ὁ σημερινὸς πολιτισμός.

Διατὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων νὰ μὴ θελήσομεν νὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ βήματα τῶν προγόνων μας καὶ μὲ ὑποχρεώσεις μεγαλυτέρας νὰ βαδίσωμεν πρὸς δημιουργίαν μιᾶς Ἑλλάδος ἀνταξίας τῆς παλαιᾶς καὶ ἀνωτέρας ἐκείνης; Διατὶ νὰ μὴ προσαθήσωμεν νὰ ἀνυψώσωμεν τὴν ἄδδα τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα καὶ νὰ ἀνέλθωμεν εἰς ἐπάλξεις εὐγενικὰς καὶ καθηγιασμένας ὑπὸ τῆς πειθαρχίας;

Νέοι ἱερολοχῖτες, θέλετε μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν Ἑλλάδα, θέλετε νὰ ἀνοικοδομήσετε νέους παρθενῶνας, ἀνυψώσατε τὴν ψυχήν σας εἰς τὴν σφαῖραν τῶν εὐγενῶν καθηκόντων καὶ ἐν τῇ ἐπιγνώσει τῆς ἀποστολῆς σας ἐρχασθῆτε ἀπὲρ ἠῆς Ἑλλάδος. Ἐυσπειρωθῆτε πέριξ τοῦ ἱερόχου καὶ σιβαροῦ Κυβερνήτου κ. Ἰ. Μεταξᾶ καὶ ἐνστερνισθῆτε ὅλας τὰς προσπαθείας του. Ἀποβάλλετε κάθε ψυχοφθόρον σκέψιν, ἤτις τὰ χαμηλὰ καὶ ταπεινὰ ἀπεργάζεται καὶ ἐνδυθῆτε τὴν στολὴν τῆς ἀφθαρσίας. Πάντοτε ἀριστεύετε, ἵνα οὕτω δημιουργήσητε μίαν Ἑλλάδα τόσον ἔνδοξον, ὅσον καὶ ὡραίαν.

(Ἀπὸ τὴν εἰς Κατερίνην γενομένην διάλεξιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Βέργου).

Ἡ πρώτη ὁμὰς τοῦ 2ου λόχου Κάστρου-Λήμνου

Η ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ ΤΗΣ „ΝΕΟΛΑΙΑΣ"

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

— Τὴν 15ην Μαΐου Ἔλαβε χώραν εἰς τὸ πεδίον τῶν ἀσκήσεων χωρίου "Ἄνω Λισοῖων ἐπιθεμλτικὴ τελετὴ παραδόσεως τριῶν σημαιῶν εἰς τὰ τμήματα Ἀχαρνῶν, Φυλῆς καὶ "Ἄνω Λισοίων. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, κατ' αὐτὴν δὲ ἐξεφώνησαν ἐμπνευσμένην ἡμερησίαν διαταγὴν ὁ Διοικητὴς τοῦ Ὑποτομέως κ. Ἰούλιος Πιζόλ. Μετὰ πέρας τῆς τελετῆς πάντως οἱ παρευρεθέντες μετέθησαν ἐν σώματι εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν « Ἄνω Λισοίων» καὶ ἐχαιρέτησαν τὸν διελθόντα ἐκεῖθεν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

— Εἰς τὴν Νεάπολιν-Κρήτης ἐωρτάσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος ὑπὸ τῶν ἐκεῖ τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. ἡ ὀνομαστικὴ ἑορτὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Νομάρχης Λασηθίου κ. Γ. Φλωρίδης.

— Κατὰ τὴν ἄριξιν τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Κανελλοπούλου εἰς Δημητσάναν, ἑδωσεν ἀναφορὰν ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας Δημητσάνης ὁ κ. Καρβέλας Ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν φαλαγγιτῶν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὡμίλησε πρὸς τὴν Νεολαίαν ὁ κ. Κυβ. Ἐπίτροπος, τονίσας ὅτι οἱ φαλαγγίται τῆς Δημητσάνης εἶναι ἀντάξιοι τῶν προγόνων τοῦ 1821.

— Καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν, ἡ δύναμις τῆς ἐν Βόλῳ ὑποδιοικήσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας ἀνέρχεται ἤδη εἰς 1400 μέλη, Φαλαγγίτας καὶ Φλαγγιτρίας. Μετὰ δὲ τὴν ἀποστολὴν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῶν νέων στολῶν, ὑπάρχουν ἐν Βόλῳ ἐν στολῇ 800 Φαλαγγίται καὶ 150 Φαλαγγίτριαι, τελοῦσαι αἱ τελευταῖαι αὗται ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἀξιωματούχου τῆς Ε. Ο. Ν. γυμναστρίας τοῦ Γυμνασίου Θηλέων δίδος Γκοτζαμάνη.

— Εἰς τὸ κέντρον τῆς ΕΟΝ Ἀχαΐας ἐγένετο ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς τραυματιοφόρων καὶ παθητικῆς ἀεραμύνης. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Σίνας, ὁ Διευθυντὴς τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς ΕΟΝ κ. Π. Κουρμέντζας καὶ ἐκ τῶν ἰατρῶν τῆς ὀργανώσεως οἱ κ. Καλειζώντας καὶ Κανελλόπουλος.

— Χάρις εἰς τὴν προτοβουλίαν τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Παπαγιάννη Ἀλεξ. Ἱδρύθη εἰς τὴν Μηλίναν—Βόλου παράρτημα τῆς Ε ΟΝ. τὸ ὁποῖον ἀριθμεῖ ἤδη περὶ τὰ 50 μέλη καὶ πλέον.

— Διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς προσπαθείας πρὸς τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας Κερκύρας προσεφέρθησαν ἠθοθμότατα νὰ βοηθήσουν διάφοροι συμπολῖται. Οὕτω ὁ κ. Ἀναστ. Κουκουζέλης, ἐπιχειρηματίας, ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἐθν. Νεολαίαν 1. 000 δραχμάς, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης κινηματογράφου κ. Σωτηρ. Πετρόπουλος ὥρισε τὸ εἰσιτήριον τῶν φαλαγγιτῶν διὰ τοὺς κινηματοφους εἰς 8 δραχμάς.

Ἡ παρὰ τῷ ἐπιτελείῳ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τελοῦσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰατροῦ κ. Βασιλείου Παπαζήση, καταρτίζει ἐγκύκλιον τὴν ὁποίαν θ' ἀπευθύνῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πρὸς τὰς ἐπαρχιακὰς μονάδας, διὰ τῆς ὁποίας παραγγέλλει ὅπως προτείνουν τὸ ταχύτερον ἀνὰ ἕνα ἰατρὸν εἰς ὃν ν' ἀνατεθοῦν τὰ καθήκοντα τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑποδιοικήσεων. Ὑφ' ἁπάντων τῶν διοριζομένων ἰατρῶν θὰ ἐνεργηθῇ ἀ-

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΡΙΜ

Τὰ παραμύθια αὐτὰ εἶναι δημιουργημένα ἀπὸ ἕναν ἁπλὸ Γερμανὸ τσαγγράφη, τὸν Γκρίμ, καὶ ἔχουν ὕφος ἀγνὸ καὶ λαϊκὸ γιατὶ ὁ ἴδιος ὁ δημιουργός τους τἀμαθε ἀπὸ τὴν παράδοση τοῦ λαοῦ του, καὶ ἀρέσουν σ' ὅλους τοὺς λαούς, γιατὶ εἶναι γραμμένα σ' ἕνα ρυθμὸ ἁμόλυντο ἀπὸ τὶς ψεύτικες ἐπιδράσεις. Ἡ ὁμοιότης τῶν παραμυθιῶν αὐτῶν στὸ βάθους τους μὲ πολλὰ ἑλληνικὰ ἔχουν νὰ ποῦν ὅτι ἀποδεικνύει τὴ συγγένεια τῶν δύο λαῶν.

"Ἡτανε μιὰ φορὰ καὶ ἕνα καιρὸ ἕνας δασοφύλακας ποὺ πήγαινε νὰ κυνηγήσῃ μέσα στὸ δάσος, καὶ μόλις ἔφθασε κοντὰ σὲ ἕνα μεγάλο δένδρο τοῦ φάνηκε σὰν κόποιο παιδὶ νὰ φωνάζῃ δυνατά. Πλήσιασε ἐπάνω στὸ δένδρο καὶ εἶδε στὴν κορυφὴ του ἕνα παιδάκι. Ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ εἶχε ἀποκοιμηθῆ μαζί του στὴ ρίζα τοῦ δένδρου δόπτων ἕνα ἀρπακτικὸ πουλὶ εἶδε τὸ παιδί, τὸ ἁρπαξε μὲ τὸ ράμφος του καὶ τὸ πῆγε στὴν κορυφὴ τοῦ δένδρου.

"Ἐκεῖ λοιπὸν ποὺ ὁ δασοφύλακας κατέβαζε τὸ παιδὶ Ἔλεγε μέσα του :

— Θὰ πάρω αὐτὸ τὸ παιδὶ ποὺ βρῆκα καὶ θὰ τὸ ἀναθρέψω μαζὶ μὲ τὸ κοριτσάκι μου τὴ Λινέττα.

Πράγματι αὐτὸ ἔκαμε καὶ τὰ δύο παιδιὰ μεγάλωσαν μαζὶ καὶ ἀγαπήθηκαν τόσο πολὺ ποὺ ὅταν ὁ ἕνας δὲν ἔβλεπε τὸν ἄλλον, τὸν ἔπιανε μὲ βαθειὰ μελαγχολία.

Ὁ δασοφύλακας εἶχε μία γρηᾶ μαγείρισσα. Ἕνα βράδυ ἡ γρηᾶ ἔπῆρε δύο κουβάδες καὶ πῆγε στὴ βρύση γιὰ νὰ πάρῃ νερό. Καὶ πήγαινε καὶ ξαναπήγαινε στὴ βρύση γιὰ νὰ πάρῃ δσο νερὸ τῆς χρειαζόταν. Καὶ ἡ Λινέττα τὴν εἶδε καὶ τῆς λέει :

— Πές μου κυρὰ Σουσάνα γιατὶ τόσες φορὲς πηγαίνεις καὶ ξαναπηγαίνεις γιὰ νερό;

— Θὰ σοῦ τὸ πῶ ἐὰν μοῦ ὑποσχεθῆς ὅτι δὲν θὰ τὸ πῆς κανενός, ἀπάντησε ἡ γρηᾶ.

— Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι

— "Ἀκουσε λοιπὸν λέει ἡ γρηᾶ. Ἀβρὸ τὸ πρωὶ ὅταν ὁ δασοφύλακας πάῃ στὸ κυνήγι του θὰ βάλω τὸ νερὸ νὰ βράσῃ σὲ ἕνα μεγαλο τέντζερη καὶ ὅταν θὰ βράσῃ πολὺ θὰ ρίξω μέσα τὸ Πουλὶ γιὰ νὰ τὸ μαγειρέψω.

Τὴν ἄλλη μέρα τὰ ξημερώματα φεύγει λοιπὸν ὁ δασοφύλακας γιὰ τὸ κυνήγι, ἐνῷ τὰ παιδιὰ ἤτανε ἀκόμα στὸ κρεββάτι καὶ ἡ Λινέττα λέει στὸ Πουλὶ—στὸ φυσικὸ τῆς βαλδὴ ἀδελφό.

— Ἐὰν ἐσὺ δὲν μὲ ἐγκαταλείψῃς αὔριο, καὶ ἐγὼ δὲν θὰ σὲ ἐγκαταλείψω σήμερα.

— Δὲν θὰ σὲ ἐγκαταλείψω οὔτε αὔριο καὶ οὔτε σήμερα.

— Λοιπὸν ἄκουσε αὐτὰ ποὺ σοῦ λέω, λέει ἡ Λινέττα. — Χθὲς ἡ γρηᾶ Σουσάνα ἔπιαρνε πολὺ νερὸ ἀπὸ τὴ βρύση καὶ ἐγὼ τὴν εἶδα καὶ τὴ ρώτησα τί τὸ θέλει τόσο νερό, καὶ ἐκεῖνη μοῦ εἶπε ὅτι θὰ μοῦ πῆ τὸ γιατὶ ἐὰν ἐγὼ τῆς ὑποσχεθῶ ὅτι δὲν θὰ τὸ πῶ κανενός. Τότε ἐκείνη πίστεψε στὸ λόγο μου καὶ μο

Ρεπορτάζ από τήν μεγαλειώδη

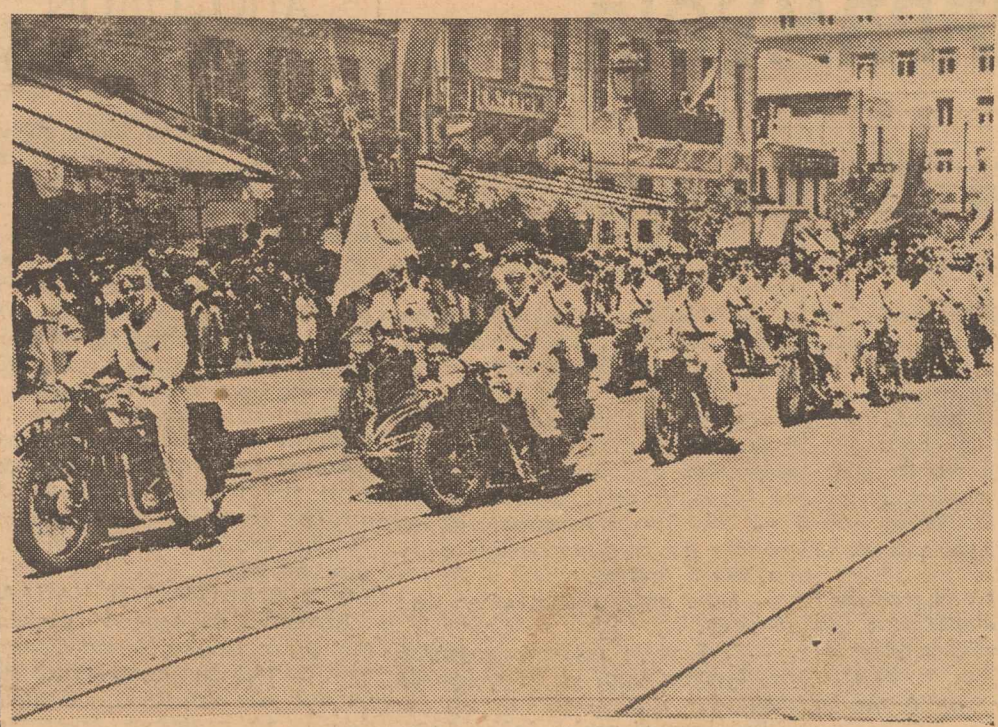

ΑΡΙΣΤΕΡΑ : Οἱ μοτοσυκλεττιστ αί : ΔΕΞΙΑ : Οἱ χιονοδρόμοι με τὰ σκὶ ἐπ' ὤμου.

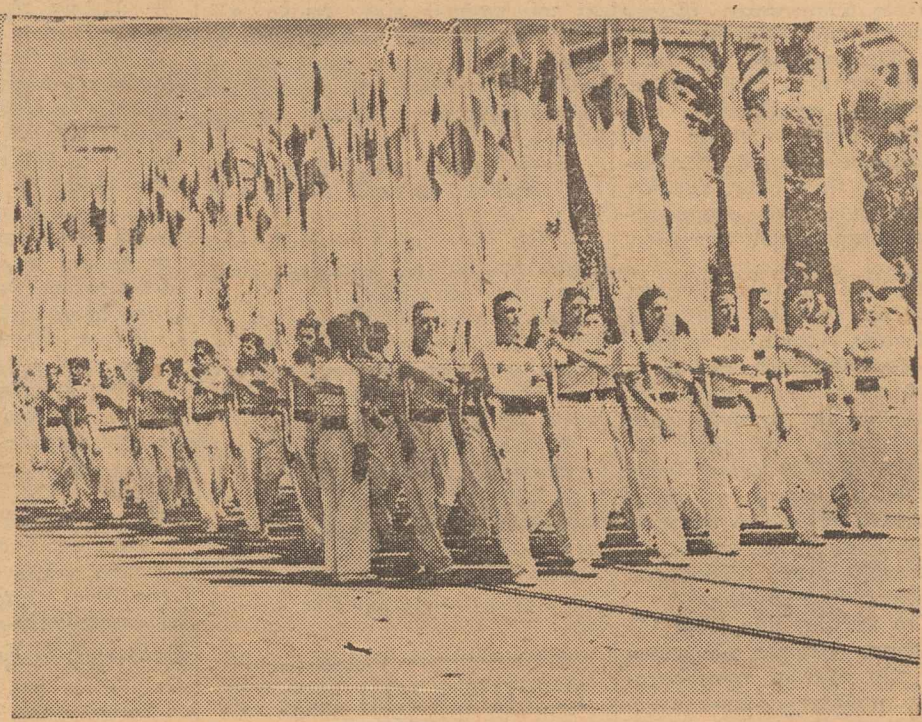

ΑΡΙΣΤΕΡΑ : Γὰ μέλη τῶν τμη μάτων τοῦ Ὀρειβατικοῦ. ΔΕΞΙΑ: Ἡ παρέλασις τῶν σημαιοφόρων.

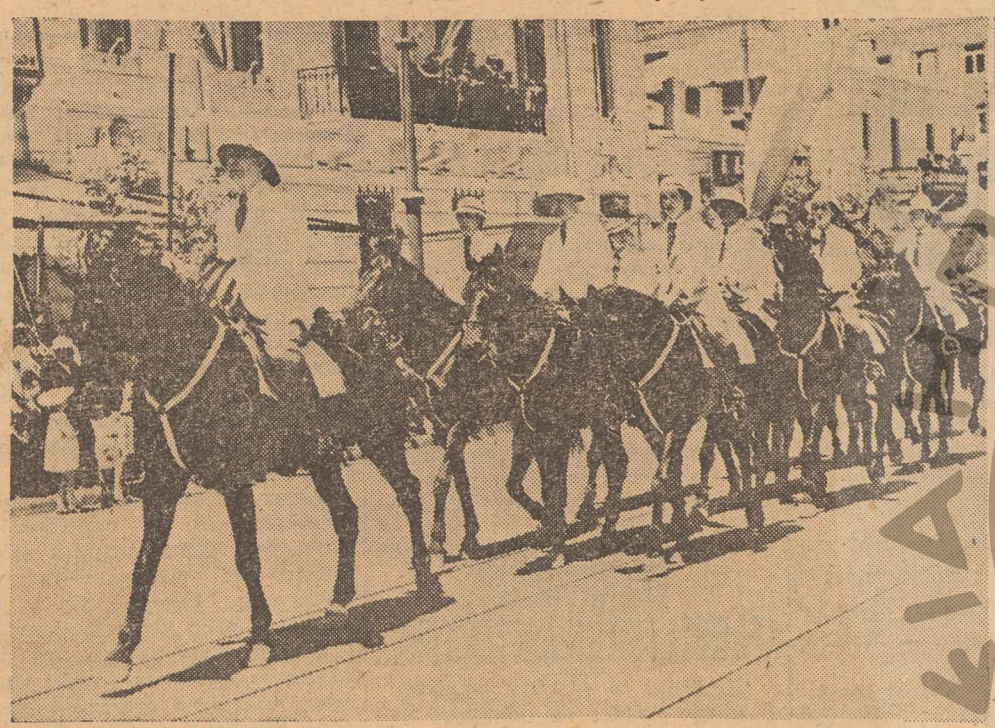

ΑΡΙΣΤΕΡΑ : Ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἱππικοῦ Ὁμίλου. ΔΕΞΙΑ : Αἱ Ἑλληνίδες ὁδηγοί.

ἀθλητικήν παρέλασιν τῆς Κυριακῆς